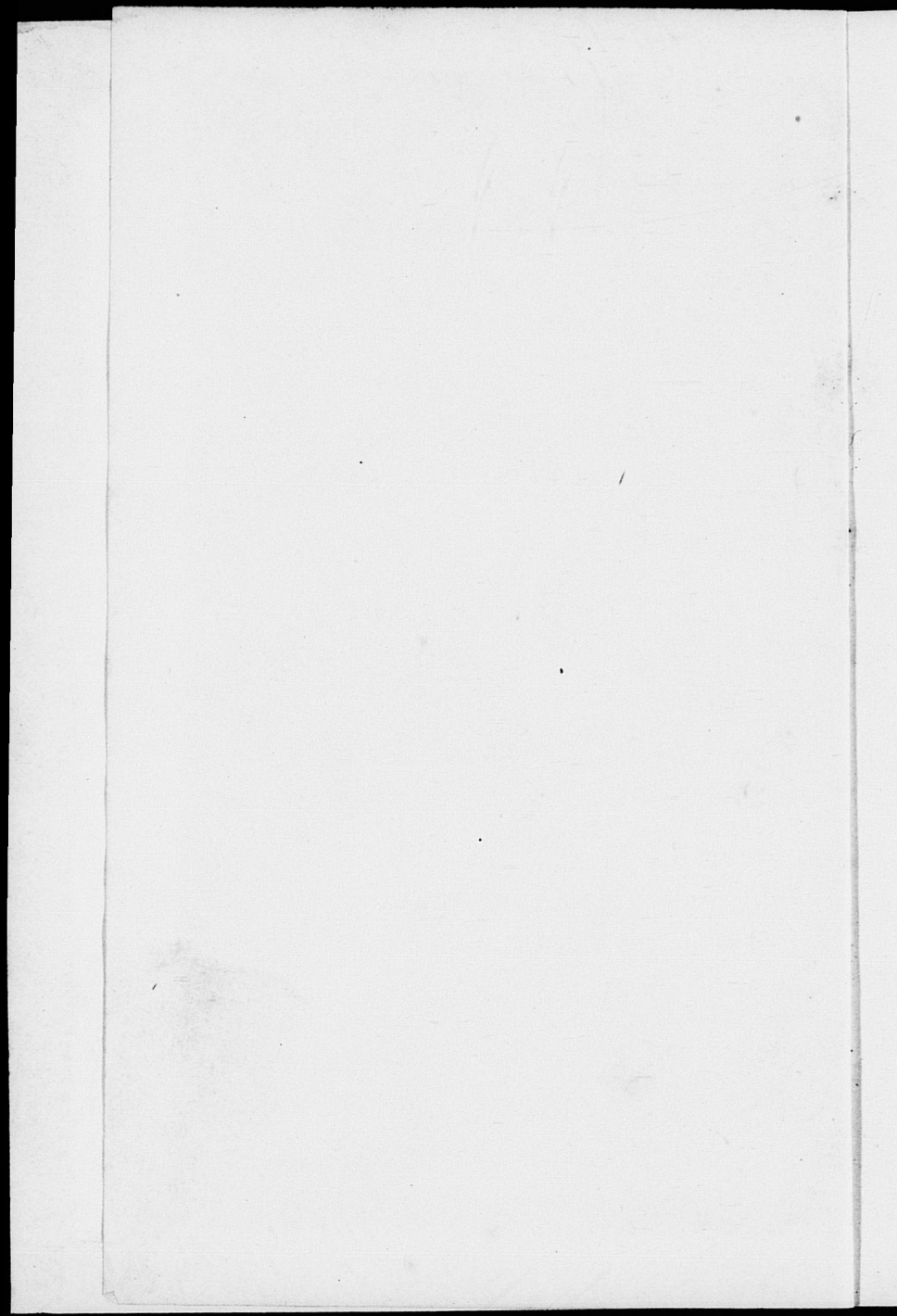

Vak 87

163

HANDBOEKJE
DER
EEREWACHT.

E

W

Vak 87
163

HANDBOEKJE
2
DER
Aartsbroederschap
DE
EEREWACHT
VAN HET
H. Hart van Jezus.

VIJFDE VERMEERDERDE DRUK.

BIBL. C.
O. F. M.
WIJCHENS

GULPEN, 1894.

DRUK VAN M. ALBERTS EN ZONEN. -- UITGEVERS.

GOEDKEURINGEN.

Door onzen Hoogwaardigen Pater Generaal NICOLAUS MAURON daartoe gemachtigd, staan wij toe, dat het werkje: **Handboekje der Aartsbroederschap „de Eerewacht van het H. Hart van Jezus”** worde gedrukt.

P. OOMEN, CSSR.

Sup. Prov. Holl.

Amsterdam, 6 Mei 1881.

Op last van Z. Doorl. Hoogw. Mgr. J. A. PAREDIS, heb ik dit boekje onderzocht, en keur hetzelfde goed, tevens verklarende, dat de vertaling der gebeden, waaraan aflaten verleend zijn, den zin van den oorspronkelijken tekst getrouw wedergeven.

P. J. H. RUSSEL, CAN. ET PROF.

Roermond, 13 Mei 1881.

IMPRIMATUR.

J. M. SCHOLTIS, Par. et Dec.
ad hoc delegatus.

Galopiæ, 18 Februarii 1884.

REIMPRIMI POTEST.

J. MEEUWISSEN, CSSR.

Sup. Prov. Holl.

Ruræmundæ 11 Julii 1894.

REIMPRIMATUR.

P. J. H. RUSSEL, Can. et Prof.

Ruræmundæ 4 Augusti 1894.

IMPRIMATUR.

Dr. P. MANNENS, Librorum Censor.

Ruræmundæ 2 Septembris 1894.

Doel, Oorsprong en Voortgang der Eerewacht.

Toen de H. Gertrudis op zekeren dag in beschouwing verzonken was en zij zich met den H. Joannes den Evangelist, den leerling, dien Jezus zoo lief had, mocht onderhouden, vroeg zij in de overmaat harer liefde tot Jezus' aanbiddelijk Hart, waarom hij toch niets geschreven had over de gevoelens van dat Hart, waarop hij in het laatste avondmaal had mogen rusten. En het antwoord van Joannes was: »Ik moest voor de pasgeboren Kerk het Evangelie van het ongeschapen Woord des Vaders schrijven; maar God heeft zich voorbehouden, de zoetheid van dat Hart in de laatste tijden te doen kennen, om daardoor de liefde weder op te wekken, welke dan in hooge mate zal verflauwd zijn.»

Die tijden zijn thans aangebroken. Van alle kanten zien wij den godsdienst veracht, de Kerk gehoond, ja zelfs God ontkend. In de harten van velen is het Geloof dood, in de harten der meesten kwijnt dat Geloof, hetwelk leeft door de liefde. De liefde tot God is bij hen verdwenen, en heeft plaats gemaakt voor een ellendige genotzucht, voor een geest van onafhankelijkheid, voor eene zinnelijke liefde, welke de maatschappij met den ondergang dreigen. Weshalve de onsterfelijke Pius IX met recht mocht uitroepen: »Voor de Kerk en de maatschappij is geen hoop meer dan in het Hart van Jezus: ziedaar het geneesmiddel voor al onze kwalen.» Dit openbaarde dan ook Jezus zelf aan zijne uitverkorene Bruid de Gelukz. Margaretha Alacoque, toen Hij haar zijn

Hart toonde, met doornen omkranst, door een lans doorstoken en vlamrende van liefdevuur. Dat Hart, zoo gaf Hij haar te kennen, is, ofschoon het van de meesten niets dan ondankbaarheid en onteeringen ontvangt, het *Heilige der Heiligen*, waarin Hij zich *thans* wil doen kennen, als den middelaar tusschen God en de menschen, die de straffen van ons afwendt, welke wij door onze zonden hebben verdiend.

»Door middel der godsvrucht tot dat goddelijk Hart wil Jezus Christus aan velen het leven weder geven... overvloedig den schat zijner genade schenken.... en alleen door de zoetheid zijner liefde zijn rijk van liefde vestigen.»

Toen de nederige maagd die voor allen zoo troostende openbaringen bekend maakte, moest zij vreeselijke vervolgingen ondervinden. Zij werd uitgemaakt voor een »dweepster en huichelaarster», zij werd een voorwerp van schimp en bestraffing. Tallooze vijanden en tegenstrevers stonden tegen haar op, maar ten laatste zegevierde de waarheid, en werd de godsvrucht tot het H. Hart, zooals Jezus had verlangd, algemeen over de H. Kerk uitgestrekt.

En terecht! Die devotie is immers de godsdienst tot het Hart, het edelste deel van 's menschen lichaam, dat, onafscheidelijk vereenigd met den goddelijken Persoon van Jezus Christus, goddelijke eer verdient — Dat goddelijk Hart is tevens het meest sprekend zinnebeeld zijner onmetelijke liefde: eenmaal werd het uit liefde voor de menschen op het kruis geopend door een lans; en thans, ofschoon het voortdurend geestelijker wijze verwond wordt door de zonden en de ondankbaarheid dier zelfde menschen, blijven er desniettemin tallooze liefde- en genadestroomen ontspringen, als uit de bron van levend water, dat vloeit ten eeuwigen leven.¹⁾ Ja waarlijk, dat liefdevol Hart is, volgens de woorden van den onvergetelijken Pius IX, »de bron van *alle* goed,» en volgens Z. H.

1) Jois IV.

Leo XIII, den thans regeerenden Paus, »de onuitputtelijke bron der rijkste gaven des Hemels, waaruit eenieder den vrede des harten, de verlichting zijner kwellingen, den zegen over zijne ondernemingen, een zoet toevluchtsoord gedurende het leven en vooral in het uur des doods putten kan.»

Geen wonder dus, dat die devotie, eenmaal goed begrepen, op allerlei wijzen werd verspreid, dat er tallooze vereenigingen en broederschappen in alle landen der wereld verzezen, die het zich een eer en vreugde rekenden, dat allerbeminlijkst Hart onder een of ander bijzonder oogpunt te vereeren.

Maar hoevele vereenigingen er ook ontstonden, geen enkele had nog ten doel voortdurend en onafgebroken *eer*, *liefde* en *vergoeding* te geven aan het allerheiligst Hart van Jezus, dat eenmaal op het kruis werkelijk gewond, door de vergetelheid, de ondankbaarheid en de zonden der menschen dagelijks opnieuw geestelijker wijze verwond wordt. Welnu, zulk eene vereeniging kwam op den 13 Maart 1863 in het klooster der Visitandinnen te Bourg, in Frankrijk, tot stand. Op dien dag, feestdag der H. vijf Wonden, kozen eenige der zusters aldaar zich ieder een uur van den dag uit, waarin zij voortaan dagelijks op eene bijzondere wijze het H. Hart zouden verheerlijken, beminnen en troosten. Zij deden dit zonder iets in hare bezigheden te veranderen. Zij begaven zich slechts in den geest naar den Tabernakel, en droegen daar aan het H. Hart van Jezus alle gedachten, woorden, werken, moeilijkheden enz. van dat uur op, en trachtten verder gedurende hetzelfde door schietgebeden met Jezus' goddelijk Hart vereend te blijven. Zoo vormden zij, daar zij elkander onophoudelijk opvolgden, eene voortdurende Eerewacht rondom dat van liefde brandend Hart, en ontvingen zij duizenden en duizenden genaden.

Die vereeniging vond spoedig bij velen bijval, ja breidde zich zoo snel uit, dat zij reeds den 9^{den} Maart 1864 op kanonieke wijze als Broederschap door den Bisschop van Belley voor zijn diocces opgericht, en ver-

volgens door Z. H. Pius IX. z. g. goedgekeurd en met tal van aflaten verrijkt werd.

Weldra zag men de Eerewacht van het H. Hart van Jezus ook in andere landen kerkelijk opgericht en aanstonds door haar ledental bloeien. In Nederland werd zij spoedig gevonden, o a. in de kapel van O. L. Vrouw in 't Zand te Roermond, waar zij, den 24sten Juni 1872, door Mgr. Paredis kanoniek ingesteld, zoozeer toenam, dat zij in 8 jaren tijd meer dan 6000 leden telde. ¹⁾

Toen nu Z. H. Leo XIII de Eerewacht den 26sten Nov. 1878 voor Frankrijk en België, en den 12^{den} Juni 1879 voor Italië tot Aartsbroederschap verhief en tevens voor die landen de twee hoofdzetels aanwees, Bourg en Rome, waar de overige broederschappen zich tot het ontvangen der aflaten konden aggregeren, kwam men op de gedachte die gunst ook voor Nederland aan te vragen.

Bij Apostolische breve van 26sten Nov. 1880 verhief Z. H. Leo XIII de Broederschap der Eerewacht, bestaande in de Kapel in 't Zand, tot Aartsbroederschap, en verrijkte haar met alle aflaten, gunsten en privilegiën, welke dezelfde Aartsbroederschap der Eerewacht te Bourg in Frankrijk bezit, tevens daarbij als grens der aggregatie *Nederland en deszelfs koloniën* aanwijzende.

Deze nieuwe en plechtige goedkeuring door den H. Stoel aan de Eerewacht van Jezus' H. Hart geschonken, heeft thans die schoone vereeniging voor goed in Nederland gevestigd. Moge daardoor die zoo kostbare devotie over geheel ons vaderland meer en meer verspreid worden, moge overal de Broederschap der Eerewacht worden opgericht, en zoo het goddelijk Hart van Jezus alom voortdurend *verheerlijkt, bemind en vertroost* worden!

1) Thans, bij de uitgave van dezen vijfden druk, telt zij alleen meer dan 23,000 leden: de overige broederschappen van dien naam in Nederland zijn daaronder niet gerekend.

Pauselijke Breve

VAN DE

*Verheffing der Eerewacht van het H. Hart
bestaande in de kapel in 't Zand te Roermond.*

TOT

AARTSBROEDERSCHAP
voor Nederland en deszelfs Koloniën.

LEO XIII. PAUS.

Ter eeuwige gedachtenis. Door Onzen geliefden zoon C. J. Hultermans, Priester en Rector der openbare Kapel van Onze Lieve Vrouw in het Zand te Roermond, is Ons uiteengezet, dat de broederschap der *Eerewacht van het Allerheiligste Hart van Jezus*, kanoniek opgericht op den feestdag der geboorte van den H. Joannes den Dooper, in het jaar 1872, door de buitengewone godsvrucht der Geloovigen bloeit, en zoozeer in ledengetal is toegenomen, dat meer dan zesduizend Christengeloovigen zich in deze broederschap hebben doen opschrijven. Opdat echter de vereering van het Allerheiligste Hart van Jezus meer worde verspreid, en gezegde broederschap grooteren wasdom ontvange, wordt door denzelfden geliefden zoon de bede tot Ons gericht, dat Wij voornoemde broederschap met den naam en de voorrechten van AARTSBROEDERSCHAP verrijken, en met de macht begiftigen, om andere broederschappen niet alleen binnen de grenzen van *Holland*, maar ook in de *Hollandsche Missiën*, met zich te vereenigen. Wij, deze wenschen willende begunstigen, en allen en eenieder, ten wier gunste dit ons schrijven strekt, met bijzondere welwillendheid willende bejegenen, en van alle excommunicatie, interdict en andere kerkelijke vonnissen,

censuren en straffen, op welke wijze of om welke reden ook opgelegd, zoo zij er wellicht mochten be-
 loopen hebben, ter wille van deze zaak alleen, ont-
 slaande en ontslagen oordeelende, verheffen en stellen
 voor eeuwig door Ons Apostolisch Gezag, uit kracht
 van deze Brieven voorzegde broederschap, te Roer-
 mond in de openbare Kapel van Onze Lieve Vrouw
 in het Zand kanoniek opgericht tot AARTSBROEDER-
 SCHAP in, met alle eer, alle rechten, alle voorrech-
 ten en allen voorrang, die gewoon en gebruikelijk
 zijn. Aan den Bestuurder echter van de aldus opge-
 richtte Aartsbroederschap en aan zijne Opvolgers staan
 Wij, krachtens Apostolische macht, bij dezen voor
 immer toe en veroorloven Wij, dat zij andere, reeds
 opgerichte of nog op te richten broederschappen van
 denzelfden naam en aard, binnen de grenzen van
Holland en in de *Nederlandsche Missiën*, vrij en recht-
 matig met deze Aartsbroederschap vermogen en
 kunnen *vereenigen*, volgens den vorm nochtans der
 Constitutie van Onzen Voorganger, Clemens VIII. z.
 g., en volgens de andere Apostolische Verordeningen
 dienaangaande gegeven, en dat zij hun *alle aflaten*,
vergevingen van zonden en kwijtscheldingen van straf-
fen, zoo *in 't algemeen als in 't bijzonder*, die aan
 de Broederschap, welke nu tot Aartsbroederschap door
 Ons is verheven, door den Apostolischen Stoel zijn
 toegestaan, in zoover die mededeelbaar zijn, op de-
 zelfde wijze kunnen *mededeelen*. Wij verklaren, dat
 deze Onze Brieven geloofwaardig, geldig en van kracht
 zijn en blijven, en hunne volle en algeheele uitwer-
 king erlangen en bekomen, en hen, op wie ze be-
 trekking hebben, of in het vervolg zullen hebben,
 ten volle begunstigen; en dat aldus in het voorgaande
 door gewone en gemachtigde Rechters, welke ook,
 zelfs door de auditeurs der processen van het Apo-
 stolisch Paleis, door de Nuntiusen van den Aposto-
 lischen Stoel en door de Kardinalen der Heilige Room-
 sche Kerk, al waren zij ook buitengewone gezanten
 (de latere Legatos), terwijl hun en ieder hunner in
 het bijzonder alle macht en bevoegdheid om anders

te oordeelen of uit te leggen is ontnomen. moet geoordeeld en beslist worden, en, zoo iemand, wie hij ook zij, of met welke bevoegdheid ook, wetend of onwetend, anderszins hieromtrent mocht bestaan, dat het ongeldig is en van geener waarde. De Apostolische Constitutiën en Verordeningen, en, voor zoover het noodig is, de Statuten en gebruiken der voornoemde broederschap, of welke andere ook, al waren zij ook door eed, Apostolische goedkeuring of welke andere bekrachtiging ook, bezegeld, en al wat verder, van welken aard het dan ook zijn moge, hiermede in strijd mocht zijn, staat niet in den weg. Gegeven te Rome bij St. Pieter onder den Visschersring, den 26 November 1880, het derde jaar van Ons Pausschap.

Th. Card. Mertel.

STATUTEN

*der Aartsbroederschap »de Eerewacht van het
allerh. Hart van Jesus.»*

ART. 1. De Aartsbroederschap der Eerewacht van het allerh. Hart van Jezus heeft ten doel, voortdurend en onafgebroken Eer, Liefde en Vergoeding te brengen aan het allerheiligste Hart van Jezus, dat eenmaal op het kruis *werkelijk* gewond, door de vergetelheid, de ondankbaarheid en de zonden der menschen, dagelijks opnieuw *geestelijker* wijze verwond wordt.

ART. 2. Om dit doel te bereiken, nemen de leden bij hunne inschrijving één uur per dag aan, genaamd het *Uur der Eerewacht*, gedurende hetwelk zij, zonder verplicht te zijn iets in hunne bezigheden te veranderen, hun best doen het H. Hart van Jezus te verheerlijken, te beminnen en te troosten.

ART. 3. Tot ditzelfde doel worden verder op den *eersten Vrijdag* (of *eersten Zondag*) van elke maand

twee openbare oefeningen gehouden: des morgens n. l. de *generale Communie*, genaamd *Communie van Eerherstel*, en des middags of des avonds de andere, waarin, na een kort Lof, de belangen der Broederschap en der leden aan het allerheiligst Hart van Jezus worden aanbevolen, daarvoor gebeden, en eene onderrichting of preek met Eereboete aan het allerheiligst Hart gehouden wordt.¹⁾

Voor het Bisdom van 's Bosch luidt Art. 3 als volgt: Tot datzelfde doel, zal, ofschoon niet verplachtend, viermaal in het jaar, namelijk op den eersten Vrijdag van de maanden Maart, Juni, September en December eene generale Communie worden gehouden: en zullen op den *eersten* Vrijdag van *elke* maand des avonds onder een kort lof de belangen der Broederschap en der leden van het Allerheiligste Hart van Jezus worden aanbevolen; waarbij eene onderrichting of preek met Eereboete aan het allerheiligste Hart.

ART. 4. Om lid te worden dezer Broederschap en tevens recht te hebben op de talrijke aflaten en geestelijke gunsten, daaraan verbonden, moet men:

1" zich persoonlijk) doen inschrijven in de Aartsbroederschap voor Nederland en zijne overzeesche bezittingen, of in een der broederschappen, die met deze Aartsbroederschap wettig vereenigd zijn.

2" zijn uur der Eerewacht houden of, zoo men het vergeten mocht hebben, het verrichten als men er aan denkt. ³⁾.

1) Z. H. de Paus heeft toegestaan, dat in kerken en bidplaatsen waar op den 1sten Vrijdag der maand oefeningen ter eere van het H. Hart gehouden worden, de votief *Mis* ter eere van het H. Hart (*cum Gloria, Credo et unica oratione*) mag gelezen of gezongen worden, mits op dien dag geen feest des Heeren of geen feest Dupl. I Classis gevierd wordt, of die 1ste Vrijdag niet valt op een geprivilegieerde Ferie, Vigilie of Octaaf. (S. R. C. 28 Juni 1889. 20 Mei 1890.)

2) Volgens de Declaratio S. Congr. Indulg. et Reliq. (26 Nov. 1890.) op last van Z. H. Leo XIII gegeven. mogen diegenen zich door brief of door tusschenpersonen laten inschrijven, die, ofschoon binnen de grenzen der Aartsbroederschap verbljvende, het niet persoonlijk kunnen doen, maar het toch *uitdrukkeljk* verlangen.

3) Dit althans wordt vereischt, om de aflaten te verdienen, welke *rechtstreeks* het uur van Eerewacht aangaan (men zie de vergunning van 7 April 1865 op blad. 15): voor de overige aflaten is het voldoende

ART. 5. Niets verplicht op zonde.

ART. 6. De inschrijving geschiedt *geheel kosteloos*.

ART. 7. De inrichting dezer Aartsbroederschap is de volgende: Aan het hoofd staat een *Hoofdbestuurder* of *Moderator*. Krachtens breve van Leo XIII van den 26 Nov. 1880, is daartoe voor altijd benoemd: de tijdelijke Rector aan de Kapel in 't Zand te Roermond.

Elke Broederschap heeft vervolgens een *Bestuurder* of *Directeur*. Deze wordt benoemd door den Bisschop der diocesis, waar de Broederschap wordt opgericht, en ontvangt daarna zijn diploma van aanstelling van den Hoofdbestuurder.

Elke Directeur kan vervolgens *zelatoren* en *zelatrices* aanstellen, die tot den grooteren bloei der Broederschap zullen medewerken en, even als hij zelf, binnen de grenzen der plaats, waar zij is opgericht, leden kunnen inschrijven.

ART. 8. De EE. HH. Bestuurders van Broederschappen der Eerewacht, welke zijn opgericht, of die haar wenschen op te richten, en die tevens mededeeling der aflaten verlangen, behooren het diploma van *aggregatie* bij den Hoofdbestuurder aan te vragen: zonder dit diploma toch kan geen broederschap der Eerewacht met de aflaten worden verrijkt.

ART. 9. Het hoofdfest der Aartsbroederschap is het *feest van het allerh. Hart van Jezus*, vastgesteld op den eersten Vrijdag na de octaaf van het feest van het H. Sacrament.

De leden zullen dit feest met zijne octaaf zoo godvruchtig mogelijk trachten te vieren en, zoo mogelijk, zich daartoe door eene *novene* of driedaagsche oefening voorbereiden.

ART. 10. De geheele maand Juni, meer bijzonder toegewijd aan het H. Hart van Jezus, zal daarenboven de maand zijn, waarin de leden meer dan anders het allerheiligst Hart van Jezus zullen verheerlijken, beminnen en troosten.

datgene te vervullen, wat de Paus heeft voorgeschreven tot het verdienen der aflaten (S. Congr. Indulg. 12 Maji 1843). Men vindt deze vereischen in de verschillende «Aanmerkingen» bij de lijst der aflaten gegeven.

ART. 11. Alle leden zullen er eindelijk op uit zijn, hunne liefde en godsvrucht te vermeerderen voor het *bitter lijden* van Jezus, waardoor zijn Goddelijk Hart zooveel heeft verduurd, en jegens het *allerheiligste Sacrament des Altaars*, waar dat Hart nog immer zetelt, en zoo vurig verlangt verheerlijkt, bemind en vertroost te worden.

ART. 12. Deze statuten hebben slechts betrekking op de Aartsbroederschap der Eerewacht van het allerheiligst Hart van Jezus met de aan haar verbondene Broederschappen van dien naam in Nederland en zijne overzeesche bezittingen, en mogen niet dan met uitdrukkelijke toestemming van HH. DD. HH. de respectieve Bisschoppen, veranderd of gewijzigd worden.

De hiervoren omschreven statuten der Broederschap onder de benaming der Eerewacht van het Allerheiligste Hart van Jezus, worden en zijn hiermede voor zoo ver ons Bisdom betreft, goedgekeurd.

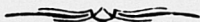
Roermond, 24 Maart 1881.

De Bisschop van Roermond,
† J. A. PAREDIS.

Ingelijks

's Bosch, 12 Augustus 1881.

De Bisschop van 's Bosch,
† A. GODSCHALK.

AFLATEN

Waarmede de Aartsbroederschap verrijkt is.

Algemeene of Pauselijke Aflaten.

BEMERKINGEN.

1°. Voor alle hier opgenoemde volle aflaten wordt steeds, behalve de bijzondere vereischen, die bij elke vergunning zijn aangegeven, *biecht, communie en gebed tot intentie van Z. H. vereischt.*

2° Alle aflaten zijn toepasselijk op de zielen in het Vagevuur.

VERGUNNING VAN DEN 16^{den} JUNI 1864.

EERSTE OPGAVE.

VOLLE AFLATEN.

- 1o. Op den dag der inschrijving.
- 2o. Den eersten Vrijdag of den eersten Zondag der maand.
- 3o. Op den feestdag van het H. Hart of den Zondag daarop volgenden.
- 4o. Op twee dagen van iedere maand, naar verkiezing.
- 5o. In *het uur des doods*, mits men den naam van Jezus, ten minste met het hart aanroepe.

GEDEELTELIJKE AFLATEN.

- 1o. 60 dagen voor ieder godvruchtig werk, gedurende den dag verricht.
- 2o. 7. jaren en 7 maal veertig dagen op de vier Zondagen, die het feest van het H. Hart onmiddellijk voorafgaan.

AANM. Om de aflaten dezer eerste opgave te verdienen moet men:

- 1o. Ingeschreven zijn in de broederschap der Eerewacht
- 2o. Elken dag godvruchtig ter eere van het H. Hart bidden: het »Onze Vader», »Wees gegroet» en het »Ik geloof in God den Vader enz.» met het schielgebed: »O zoet Hart van Jezus, maak dat ik U meer en meer beminne.

Het »Onze Vader» het »Wees gegroet» en het »Ik geloof in God» enz., dat men des morgens of des avonds gewoonlijk bidt, kan daarvoor dienen, mits het tot die meening geschiedt.

TWEEDE OPGAVE.

VOLLE AFLATEN.

Op de navolgende feestdagen :

2 Febr. Maria-Zuivering,	Hemelvaartsdag.
12 Maart. H. Gregorius.	29 Juni. HH. Petrus en Paulus
19 Maart. H. Joseph.	15 Aug. Maria-Hemelvaart.
25 Maart. Maria-Boodschap.	8 Sept. Maria-Geboorte.
Op Witten Donderdag.	1 Nov. Allerheiligen,
Op den eersten Paaschdag.	2 Nov. Allerzielen.
Op ieder der zes Zondagen of	8 Dec. Onbevleete Ontvangenis.
zes Vrijdagen, die het feest	25 Dec. Kerstmis.
van het H. Hart voorafgaan.	27 Dec. H. Joann. Evang.

GEDEELTELIJKE AFLATEN

1o. 30 jaren en 30 maal veertig dagen op de navolgende feest- en andere dagen :

1. Jan. Besnijdenis des Heeren.	Beloken Paschen.
6. Jan. H. Driekoningen.	25 April. H. Marcus.
Op den Zondag Septuagesima.	De drie Kruisdagen.
» Sexagesima.	Pinksterzondag en op ieder
» Quinquagesima.	der dagen van de Octaaf.
Goeden Vrijdag.	26 Dec. H. Stephanus.
Paaschzaterdag.	27 Dec. H. Joannes Evang.
Op den 2en en 3en Paaschdag en	28 Dec. HH. Onnoozele Kin-
Op de dagen van de Octaaf.	deren.

2o 25 jaren en 25 maal veertig dagen op Palmzondag.

3o 15 jaren en 15 maal veertig dagen op :

Aschwoensdag.	Daags voor Kerstmis.
Den 4en Zondag in de Vasten.	Kerstnacht en
Den 3en Zondag in den Advent.	in de H. Mis van den Dageraad.
4o 10 jaar en 10 maal 40 dagen op :	
Alle overige Zondagen en da-	Den 1en. 2en en 4en Zondag
gen der Vasten.	in den Advent.
Daags voor Pinksteren.	De Quatertemperdagen in De-
De Quatertemperdagen in Sep-	cember.
tember.	

5o. 7 jaar en 7 maal veertig dagen voor hen, die eene novene houden ter voorbereiding van het feest van het H. Hart, iederen dag der novene te verdienen, — voor hen, die een driedaagsche oefening voor ditzelfde feest houden, insgelijks iederen dag van deze drie te verdienen, — voor hen, die op de feesten der Allerh. Maagd en der Apostelen, waarop geen volle aflaat verleend is, communiceeren

AANM. Om de aflaten dezer tweede opgave te gewinnen moeten men 1o. Lid zijn der eerewacht, 2o Bezoeken de kerk der Broederschap, of een kerk of publieke kapel, welke ook. (Pins IX, 3 Aug. 1875). 1) 3o. Bidden tot intentie van Z. H. den Paus.

1) Bij wettige reden echter kan de Biechtvader dit bezoek in een of ander goed werk veranderen.

Z. H. heeft vervolgens, om de devotie tot Maria te vermeerderen, aan alle leden der Aartsbroederschap ten eeuwigen dage verleend:

300 dagen aflat, als zij des morgens, des middags en des avonds, drie malen ter eere der allerh. Drievuldigheid voor de gunsten geschonken aan de H. Maagd, bijzonderlijk voor hare ten hemel opneming, herhalen: *Eere zij den Vader en den Zoon en den H. Geest, gelijk het was in den beginne en nu en altijd en in alle eeuwen der eeuwen.*

100 dagen aflat, zoo dikwijls zij dit driemaal herhalen.

Volle aflat, eens in de maand op een dag naar verkiezing, mits men gedurende den loop der maand, deze oefening driemaal daags onderhouden heeft, biecht en de H. Communie ontvangt.

VERGUNNING VAN 7 APRIL 1865.

7 jaren en 7 maal veertig dagen, voor het uur der Eerewacht van elken dag, mits men het met rouwmoedig hart en volgens de wijze der Broederschap verricht, en daarenboven eenig gebed tot intentie van Z. H. stort.

100 dagen, voor elk uur, dat men daarenboven op dezelfde wijze doorbrengt.

Volle aflat, eens in de maand te verdienen onder de gewone voorwaarden, als men getrouw is geweest in het houden van zijn wachtuur.

VERGUNNING VAN 3 AUG. 1875.

Alle leden der Eerewacht kunnen, zoo bij het verdienen van een aflat het bezoek der Broederskerk of der kerk, waar men woont, is voorgeschreven, en zij zich om afwezigheid in de onmogelijkheid hiertoe bevinden, volstaan met eene kerk of publieke bidplaats, welke ook, te bezoeken.

VERGUNNING VAN 13 JUNI 1876.

100 dagen voor de *allerkostbaarste offerande* (lange formule zie bl. 22) en

80 dagen voor de korte formule dier offerande (zie bl. 22)

Placet ut publicentur.

† J. A. PAREDIS, Insgelijks † A. GODSCHALK,
EPUS, RUR, EPUS. BUSCOD.

Bijzondere of bisschoppelijke Aflaten.

Z. D. H. de aartsbisschop van Utrecht, heeft den 18 Nov. 1872 den aflat van het wachtuur vermeerderd met 40 dagen. Hetzelfde deed Z. D. H. de Bisschop van Haarlem den 17 Nov. 1871; Z. D. H. de Bisschop van Roermond den 24 Juni 1872; Z. D. H. de Bisschop van 's Bosch den 12 Augustus 1881, en Z. D. H. de Bisschop van Breda den 11 Mei 1889.

BIJZONDERE GEBEDEN EN OEFENINGEN

DER EEREWACHT.

I. Inschrijving in de Eerewacht.

De inschrijving in de Aartsbroederschap geschiedt, zooals in de statuten is aangegeven, en daardoor *alleen* is men reeds als lid aangenomen. Na de inschrijving is het goed, ofschoon niet verplichtend, de OPDRACHT te bidden, voorkomende op bladz. 17. en op dien dag ook te biechten en te communie te gaan, daar men alsdan een *vollen aflat* kan verdienen.

Ofschoon inschrijving alleen voldoende is, om lid te zijn der Eerewacht, en deelachtig te worden aan de aflaten en voorrechten, is er voorzeker niets aangenamer aan het H. Hart van Jezus, niets ook dat den ijver levendiger houdt onder de leden, dan een plechtige en publieke opneming in de Aartsbroederschap. Deze kan dan, als er nieuwe leden op te nemen zijn, bij een der oefeningen van den eersten Vrijdag of Zondag op de volgende wijze geschieden.

De nieuwe leden houden allen de medaille in hunne handen. De directeur, hetzij op den preekstoel, hetzij voor de communiebank staande, spreekt de volgende formule uit, terwijl hij tevens deze medailles zegent:

Accipe signum con-	Ontvang het teeken
fraternitatis ad corpo-	der Broederschap tot be-
ris et animæ defensio-	scherming van lichaam

nem, ut Cordis Jesu gratia et ope Mariæ Matris nostræ, æternam Beatitudinem consequi merearis. In nomine Patris † et Filii † et Spiritus † sancti. Amen.

en ziel, om door de genade van Jezus' Hart en de hulp van onze Moeder Maria, de eeuwige gelukzaligheid te verwerven. In den naam des Vaders, en des Zoons en des heiligen Geestes. Amen.

Daarna besproeit hij de medailles met wijwater en, waar het gewoonte is ze aan een lint in de oefeningen te dragen, hangt ieder zich deze om.

Vervolgens knielt de Directeur neder en spreekt in naam van allen het volgende gebed uit, dat een ieder in stilte medebidt:

OPDRACHT.

Allerzoetste, beminnelijkste en teeder bemin-
nende Jezus, ik N.N. neem heden vrijwillig en
uit ganscher harte dienst in de Eerewacht van
uw allerheiligst Hart. Ik wensch daardoor zoo-
veel in mijn vermogen is, uw aanbiddelijk Hart
te *verheerlijken*, te *beminnen* en te *vertroosten*
voor de nalatigheid en de ondankbaarheid der
mensen. Ik beloof U, met de hulp uwer ge-
nade, gedurende het uur, dat ik tot mijn wacht-
uur heb uitgekozen, immer getrouw op mijnen
post van *eer*, *liefde* en *vertroosting* te zullen
wezen. Amen.

Het zal ook zeer goed zijn, dit gebed jaarlijks op
het hoofdfest der Broederschap, hetzij afzonderlijk,
hetzij te zamen te herhalen, ten einde alsdan zijne
opdracht te vernieuwen.

II. Het Wachtuur.

et wachtuur is voor de leden der Eerewacht de geheele grondslag der Broederschap; dit is het inderdaad, waardoor zij werkelijk als leden optreden, en waarvan zij de overvloedigste vruchten voor hunne zielen kunnen inoogsten.

Waarin dan bestaat dit wachtuur?

In een uur, dat men zich bij de inschrijving uitkiest, en gedurende hetwelk men zich dagelijks in den geest en zonder zijne bezigheden te veranderen, als op wachtpost stelt bij het H. Hart, om daar dat goddelijk Hart *te beminnen, te verheerlijken en te troosten*. Men draagt daartoe aan het H. Hart van Jezus alle gedachten, woorden, werken en moeielikheden op, en men zoekt in dat uur meer dan anders door schietgebeden met Jezus' allerbeminnelijkst Hart te spreken.

Dat aan dit uur aldus doorgebracht overvloedige gunsten zijn verbonden, en dat zij, die het een geruimen tijd hebben gedaan, de heilzaamste vruchten hiervan hebben geplukt, wie zal dit ontkennen? Zou Hij, die beloofd heeft, dat een glas water in zijnen naam gegeven, zijn loon niet zal missen, minder vrijgevig zijn jegens die zielen, die gedurende den tijd van een uur zich beijveren den brandenden dorst te lesschen, die Hem kwelt? Zou Hij, die in dat Hart om liefde smeekt aan hem, die ze geeft en voordurend blijft geven, zijne gunsten weigeren? Zou Hij, die de gevraagde vertroosting voor de zonden en ondankebaarheid en onteeringen der wereld ontvangt, zijne vertroosting onttrekken? Voorzeker neen.

Elk lid der Eerewacht moet dan op dat bevoorrechte oogenblik met evenveel verlangen wachten als Jezus Christus zelf. Die goede Meester weet, wie van zijne getrouwen, bij het begin van elk uur, aan zijne voeten moet komen; zijn Hart wacht op hen met een heilig

ongeduld der liefde, ziet verlangend naar hen uit en klopt van vreugde, als Hij ziet, dat zij getrouw kunnen wachtpost innemen. Hij wacht daar met de handen vol genaden, en zoekt slechts, om ze dan uit te deelen.

Maar welke zal nu wel de beste wijze zijn, om dat uur heilig door te brengen?

Nog eens, bepaalde voorschriften zijn niet gegeven, en derhalve, zoo wij hier eene wijze opgeven, om het te verrichten, meene niemand, dat het juist aldus moet worden doorgebracht. Zoo men slechts het doel bereikt, dat voorgeschreven is, dan kan men dit op welke wijze ook verrichten. Ziehier echter, wat wij voor de beste wijze houden:

Zoodra de klokslag het begin van het uur aangeeft, zal men, zoo men alleen is, een kruis maken, en zich *in den geest* naar den Calvarieberg of naar den voet van den tabernakel begeven, en zich vereenigend met de Engelen en Heiligen in stilte de volgende Opdracht ¹⁾ uitspreken:

Goddelijke Jezus, allerzoetste Zaligmaker, ik offer U mijn uur van Eerewacht op, en verlang gedurende dit uur, in vereeniging met de (*hier noeme men de beschermers van zijn uur*), ²⁾ U op geheel bijzondere wijze te *beminnen* te *verheerlijken*, maar vooral uw aanbiddelijk Hart door mijne liefde te *troosten*. Neem tot deze

1) Gaat dit moeilijk, dan wordt aangeraden deze opdracht des morgens bij het morgengebed te verrichten en ze thans met een enkel woord te vernieuwen.

2) Als beschermers der verschillende uren zijn in de Eerewacht aangenomen:

12—1 uur	De Allerheiligste Maagd.	6—7 uur	De Heerschappijen.
1—2 "	De H. Jozef.	7—8 "	De Krachten.
2—3 "	De rechtvaardigen der aarde.	8—9 "	De Machten.
3—4 "	De Serafijnen.	9—10 "	De Vorstendommen.
4—5 "	De Cherubijnen.	10—11 "	De Aartsengelen.
5—6 "	De Tronen.	11—12 "	De Engelen.

Heeft men derhalve tijd, zijn wachtuur van 12—1 uur, dan zegt men, in vereeniging met de *Allerheiligste Maagd*.

meening al mijne gedachten, woorden, werken en moeielijkheden aan; ontvang vooral mijn hart, dat ik U zonder voorbehoud wegschenk, terwijl ik U smeeek, het te willen verteeren door het vuur uwer goddelijke liefde.

Als men aldus zijn wachtuur begonnen heeft, zal men vervolgens meer dan ooit zijn best doen, aan de tegenwoordigheid van Jezus te denken. Men verricht zijne gewone bezigheden, maar onder den blik van dezen liefdevollen Meester.

Zoo nu en dan herinnere men zich de oneindige liefde van Jezus' beminnelijk Hart, door aan het oogenblik te denken, waarop het zoo wreedaardig op het kruis doorstoken werd, of door in den geest zijne blikken op den Tabernakel te vestigen en te denken, hoe Jezus daar door zoovelen veracht, gehoond en verguisd wordt door de ondankbaarheid, de zonden en de verlatenheid der menschen. Zoo zullen voortdurend korte acten van liefde uit ons hart opstijgen, en zullen wij dikwijls schietgebeden als deze herhalen;

Bemind zij overal het heilig Hart van Jezus!

(100 dagen aflat. Pius IX. 23 Sept. 1860.)

Jesu, mitis et humilis corde, fac cor meum sicut Cor tuum.	Jezus, zachtmoedig en nederig van hart, maak mijn hart gelijk aan het uwe!
--	---

(300 dagen aflat. Pius IX. 25 Jan. 1868.)

Zoet Hart van Jezus. maak dat ik U altoos meer en meer beminne!

(300 dagen aflat. Pius IX. 26 Nov. 1876.)

O mijn Jezus, barmhartigheid!

(100 dagen aflat. Pius IX. 26 Sept. 1846.)

O allerbeminnelijkst Hart van Jezus, Gij zijt mijne kracht, mijn steun, mijne belooning, mijn

heil, mijn toevlucht, mijn liefde en mijn al.
(Gelukz. Margar. Maria.)

O Hart van liefde, blijf bij mij en in mij;
bestuur mij, red mij, en verander mij geheel
en al in U. (Gelukz. Margar. Maria.)

Laudatum, adoratum,
amatum cum grati ani-
mi affectu sit Eucha-
risticum Cor Jesu singu-
lis temporis momentis
in omnibus orbis taber-
naculis usque ad consum-
mationem sæculorum.
Amen.

Het H. Hart van Je-
zus, zij in alle taber-
nakelen der wereld elk
oogenblik tot aan de
voleinding der eeuwen,
met een innig gevoel
van dankbaarheid ge-
loofd, aanbeden en be-
mind. Amen.

(100 dagen afluat. Pius IX. 29 Febr. 1868).

Heeft men zoo een gedeelte van het uur doorge-
bracht, dan denke men vervolgens aan de arme *zon-*
daars en de *behoefsten der H. Kerk*. Men brenge
daarvoor nu en dan een klein offer, bijv. men houde
zijne nieuwsgierigheid een weinig tegen, men onder-
drukke een toornig woord, men bestrijde elke onge-
regelde opwelling, enz. enz.

Maar ten slotte gedenke men vooral, dat wij gedu-
rende het uur van Eerewacht offeraars met Jezus
Christus moeten zijn van die Goddelijke Bloed- en
Waterstroomen, welke uit zijn doorwond Hart ge-
vloed zijn. Één druppel daarvan is voldoende, om
werelden te verlossen. Jezus vermag het; maar ge-
woonlijk maakt Hij den mensch niet zalig zonder
den mensch. Daarom verlangt het goddelijk Hart, dat
elk lid der Eerewacht met Hem medewerke, en met
Hem dat Bloed en Water den hemelschen Vader
aanbiede voor de boosheden der wereld. Daarom moe-
ten wij onopgemerkt, en al is het met een enkele
gedachte, die opdracht doen. Daarom ons deze lange
of korte »*Allerkostbaarste Offerande*» eigen maken,
en aan het einde van ons wachttuur bidden:

Allerkostbaarste Offerande.

Jezus, mijn allerbeminnelijkste en allerzachtmoedigste Zaligmaker, duld, dat ik U, en door U aan den eeuwigen Vader, het allerkostbaarst Bloed en Water opdraag, die gevloeid zijn uit de wonde, welke men in uw goddelijk Hart op den boom des kruises geslagen heeft. Gewaardig U de verdiensten van dit Bloed en dit Water toe te passen op al de zielen, maar in het bijzonder op die der arme zondaars en op de mijne. Zuiver, hervorm en red alle menschen door de hulp uwer verdiensten. Ja, sta ons toe, o Jezus, in uw allerbeminnelijkst Hart binnen te treden en daar voor altijd te wonen.

(100 *dagen aflat.* Pius IX. 13 Juni 1876.)

ofwel:

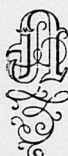
Heilige Vader, ontvang als zoenoffer voor de behoeften der H. Kerk en tot herstel voor de zonden der menschen, het allerkostbaarst Bloed en Water, die uit de wonde van Jezus' goddelijk Hart gevloeid zijn, en wees ons barmhartig! Amen,

(80 *dagen aflat.* Pius IX 13 Juni 1876.)

.....

III. Heiliging van den eersten Vrijdag (of Zondag) der maand. ¹⁾

MORGENOEFENING.

ls het door den Hoogw. Bisschop is toegestaan, geschiede deze morgenoefening met uitstelling van het H. Sacrament.

Zoodra als dan het H. Sacrament is uitgesteld, en de priester de H. Mis ²⁾ begint, zinge men het »*Veni Creator*» of een ander kerkelijk lied tot het Evangelie.

Daarna begint de priester op den predikstoel de voorbereidende acten tot de Communie, terwijl aan het altaar het H. Misoffer wordt voortgezet.

Waar echter deze voorbereidende acten niet geschieden, verrichte ieder lid deze voor zich. (Men vindt daartoe gebeden ofwel in die der H. Mis, bladz. 52), ofwel in die vóór en na de Communie op bladz. 75). Intusschen wordt door het koor, bijv. na de Consecratie, een of andere Latijnsche hymne of antiphon gezongen. Men zie de hymnen van het H. Hart op bladz. 28 en 29.

Zoodra het oogenblik der Communie gekomen is, gaan allen op hunne beurt de H. Communie ontvangen, waaronder opnieuw eenig kerkelijk lied gezongen wordt. Daarna verricht de priester op den predikstoel eene korte dankzegging, bidt met de leden eenigen tijd voor de belangen der Eerewacht, en eindigt na de H. Mis met eene der volgende gebeden. Waar echter die dankzegging niet geschiedt, bidt de Priester een dezer gebeden, na de Mis, aan den voet des altaars.

1) De oefeningen, gebeden en gezangen hier aangegeven kunnen naar omstandigheden door de EE. HH. Directeurs gewijzigd worden.

2) Wij herinneren hier aan het privilege der votief Mis van het H. Hart op den 1sten Vrijdag, zie bl 10 in de noot onderaan :

In den naam des Vaders en des Zoons en des H. Geestes. Amen.

O allerbeminlijkst Hart van onzen Zaligmaker! Gij zijt de zetel van alle deugden, de bron van alle genaden, de brandende vuuroven, waar alle heilige zielen van het vuur der goddelijke liefde ontvlamd worden: Gij zijt het voorwerp van Gods algeheel welbehagen; het toevluchtsoord der bedroefden, de woning van alle zielen, die U liefhebben. O Hart, dat waardig zijt over ons te heerschen en al onze liefde te bezitten! O Hart, uit liefde tot ons op het kruis door de lans geopend, maar nog meer gewond door onze zonden; sedert voortdurend op onze altaren verblijvend, gewond door de onteerende ondankbaarheid der menschen! O Hart, dat ons allen zoo teederlijk liefhebt, maar zoo weinig wederliefde vindt, herstel die zoo groote ondankbaarheid, door onze harten in eene vurige liefde tot U te ontvlammen. O, konden wij toch de geheele wereld doorloopen, om aan allen, de genaden, de zoetheden, de schatten te verhalen, die Gij verschaft aan hen, die U waarlijk beminnen! Aanvaard ons verlangen, dat wij met U vereenigd thans uiten; wij zouden toch zoo gaarne alle harten zien branden voor U. O goddelijk Hart, wees onze troost in al ons lijden, onze rust bij onzen arbeid, onze vertroosting bij onze kwellingen, onze haven bij de stormen van dit leven. Wij wijden U heden ons lichaam, onze ziel, ons hart, onzen wil, ons leven, al onze gedachten, al onze gevoelens, al onze verlangens toe. Eeuwige Vader, wij offeren U de zoo zuivere gevoelens van het H. Hart van Jezus: zoo Gij ook de mijne verwerpt, ô die

van Uwen Zoon, de Heiligheid zelve, kunt Gij niet verstooten; dat zij aanvullen, want mij ontbreekt, dat zij mij aangenaam maken in uwe oogen. Amen.

(Ofwel het volgende gebed:)

Eeuwige Vader! uw goddelijke Zoon heeft ons beloofd, dat Gij ons alle genaden zult schenken, welke wij U in zijnen Naam zullen vragen; vol vertrouwen in die belofte, smeeken wij U in den naam en door het Hart van Jezus, met wien wij allen thans vereenigd zijn, om de volgende genaden, welke wij tevens voor al onze medeleden der Eerewacht afsmeecken:

Wij vragen U opnieuw de vergiffenis van al de beleedigingen, welke wij U hebben aangedaan; wij zeggen het U nogmaals: zij zijn ons van harte leed; het spijt ons uwe oneindige Goedheid versmaad te zien. Liever willen wij duizendmaal sterven, dan U nog ooit te beleedigen.

Wij vragen U uw goddelijk licht, om de ijdelheid der wereld en de voortreffelijkheid van het oneindig Goed, dat Gij zijt, te mogen kennen.

Wij vragen U uwe heilige liefde, om onthecht te worden van de schepselen en vooral van ons zelve, om niets meer dan U en uw H. Wil te beminnen. Ontsteek toch in ons hart het vuur uwer liefde!

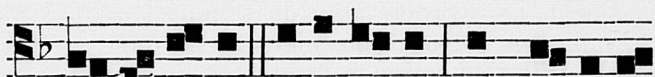
Wij vragen U een onbeperkt vertrouwen in de oneindige verdiensten van het Hart van Jezus en in de bescherming van Maria.

Wij vragen U de volharding in uwe liefde.

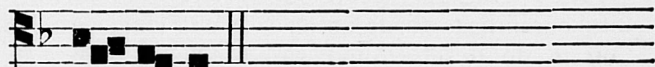
Gij kent, o Jezus, onze zwakheid en onze ongetrouwheid, na zoovele beloften, welke wij U hadden gedaan. Als Gij ons niet aanhoudend bijstaat, dan zullen wij opnieuw het ongeluk hebben, uwe genade te verliezen. O goddelijk Hart van onzen Verlosser! laat niet toe, dat wij van U gescheiden worden. Wij maken het vaste voornemen, in alle bekoringen en noodwendigheden tot U onze toevlucht te nemen, en zijn verzekerd, dat Gij ons altijd zult bijstaan, als wij ons aan U aanbevelen; maar wij vreezen, dat wij zullen verwaarloozen U aan te roepen, en dat deze nalatigheid de oorzaak zal worden van onzen ondergang. O eeuwige Vader! Wij bidden U door de liefde, welke Gij Jezus toedraagt, geef ons de genade van het gebed, dat is, de genade nooit op te houden U aan te roepen, en immer te herhalen: »O mijn Jezus, barmhartigheid! Zoet Hart van Jezus, wees mijne liefde! Maria, mijne Moeder, sta mij bij! Zoet Hart van Maria, wees mijne toevlucht! H. Jozef, vriend van het H. Hart, bid voor ons.»

Daarna wordt het »Tantum ergo» gezongen, en de zegen met het Allerheiligste gegeven.

Na den zegen wordt door allen te zamen aangeheven:

A- do- re- mus in ae- ter- num Sanc- tis- simum
Aan- bid- den wij in eeu- wigheid het allerheiligst

Cor Je- su.
Hart van Jezus.

Twee voorzangers gaan door in den 5^{den} kerktoon:

Laudate Dominum	Looft den Heer alle
omnes gentes; lauda-	geslachten: looft Hem
te eum omnes populi.	alle volken.

ALLEN. Adoremus etc.

Aanbidden wij enz.

Quoniam confirmata	Want zijne barmhar-
est super nos miseri-	tigheid is over ons be-
cordia ejus; et veritas	vestigd; en de waar-
Domini manet in æter-	heid des Heeren blijft
num.	in eeuwigheid.

ALLEN. Adoremus etc.

Aanbidden wij enz.

Gloria Patri et Filio,	Eer zij den Vader en
et Spiritui Sancto.	den Zoon en den H. Geest.

ALLEN. Adoremus etc.

Aanbidden wij enz.

Sicut erat in princi-	Gelijk 't was in den
pio et nunc et semper,	beginne en nu en altijd,
et in sæcula sæculo-	en in alle eeuwen der
rum. Amen.	eeuwen. Amen.

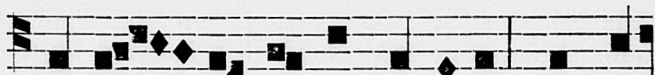
ALLEN. Adoremus etc.

Aanbidden wij enz.

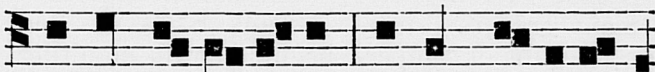
Ook kan men desverkiezende een der geestelijke liederen zingen.

AVONDOEFENING.

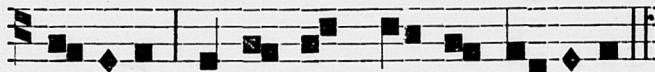
Als het H. Sacrament ter aanbidding is uitgesteld, kan men een antiphoon of hymne ter eere van het H. Sacrament of een der volgende lofzangen ¹⁾ zingen :

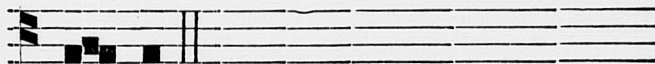
1. Cor Ar- ca le- gem con-ti- nens, non ser-
2. Te vul- ne- ra- tum Cha-ri- tas ic- tu
3. Quis non a- man-tem re- da-met, quis non
4. De- cus Pa- ren- ti et Fi- li- o, Sanc- to-

1. vi- tu- tis ve- te- ris, sed gra- ti- ae, sed
2. pa- ten- ti vo- la- it; a- mo- ris in- vi-
3. re- demptus di- li- gat, et Corde in is- to
4. que sit Spi- ri- tu- i, qui- bus po- tes- tas,

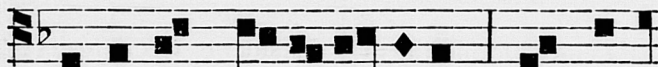
1. ve- ni- ae, sed et mi- se- ri- cor- di- ae.
2. si- bi- lis ut ve- ne- re- mur vul- ne- ra.
3. se li- gat ae- ter- na ta- ber- na- cu- la!
4. glo- ri- a, regnum que in om- ne sæ- cu- lum.

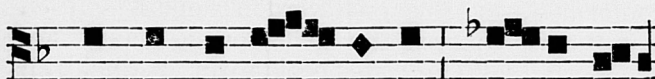
A- men.

ofwel:

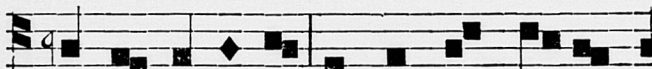
¹⁾ De vertaling des eersten lofzangs vindt men in Lied No. 4.
Aan Leden, die niet medezingen, wordt aangeraden de gebeden gedurende het lof te verrichten. Zie bladz. 86.

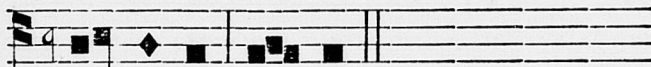
1. Auctor be- a- te sæ- cu-li, Chris-te
2. A- mor co- æ- git te tu-us Mor-ta-
3. Percus-sum ad hoc est lan- ce- a, pas- sum-
4. De- cus Pa- renti et Fi- li- o, Sanc-to-

1. Re- demptor o- mnium, lu- men Pa-
2. le- cor- pus su- me- re, ut no- vus
3. que ad hoc est vul- ne- ra, ut nos la-
4. que sit Spi- ri- tu- i, qui- bus po-

1. tris de lu- mi- ne, De- us- que ve- rus
2. A- dam red-de- res, quod ve- tus il- le abs-
3. va- ret sor- di- bus, un- da flu- en- te et
4. tes- tas, glo- ri- a, regnumque in omne est

1. de De- o.
2. tu- le- rat.
3. san- gui- ne.
4. sæ- cu- lum. A- men.

v. Ignem véni mittere in terram. (Alleluja.)	Vuur ben ik komen bren- gen op aarde.
n. Et quid vólo, nisi ut accendatur. (Alleluja.)	En wat ik wil, tenzij dat het ontstoken worde.

OREMUS.

Fac nos, Domine Jesu, sanctissimi Cordis tui virtutibus indui et affectibus inflammari: ut et imagini tuæ bonitatis conformes, et tuæ redemptionis mereamur esse participes. Qui vivis et regnas in sæcula sæculorum.

R. Amen.

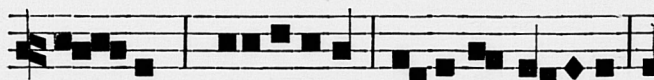
LAAT ONS BIDDEN.

Maak, o Heer Jezus, dat wij met de deugden van uw allerheiligst Hart bekleed en door uwe liefde ontvlamd worden; opdat wij én gelijkvormig aan het beeld uwer goedheid, én deelachtig aan uwe verlossing verdienen te worden. — Die leeft en heerscht door alle eeuwen der eeuwen. Amen.

Daarna zingt men de Litanie van Loretto, (zie bladz. 95) of een antiphon of lofzang ter eere der allerheiligste Maagd Maria, ofwel.

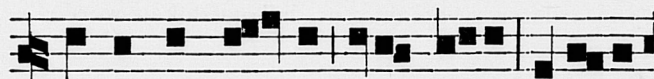
A- ve Mari- a, grati- a ple-na, Do-mi-nus

te- cum: benedicta tu in mu-li- e- ri-bus:

et be- nedic- tus fructus ven- tris tu- i Jesus.

Sanc- ta Ma- ri- a, Mater De- i, o- ra pro-

Dit worde driemalen herhaald. Daarna zinge men :

v. Ora pro nobis, Sancta
Dei Genitrix. (Alleluja.)

R. Ut digni efficiamur
promissionibus Christi.
(Alleluja).

OREMUS.

Gratiam tuam, quæ-
sumus Domine, menti-
bus nostris infunde, ut
qui Angelo nuntiante
Christi Filii tui incarna-
tionem cognovimus, per
passionem ejus et cru-
cem ad resurrectionis
gloriam perducamur.
Per eundem Christum
Dominum nostrum.

R. Amen.

Divinum auxilium ma-
neat semper nobiscum.

R. Amen.

Bid voor ons, heilige
Moeder Gods.

Opdat wij waardig
worden de beloften van
Christus.

LAAT ONS BIDDEN.

Wij bidden U, Heer,
stort uwe genade in
onze harten, opdat wij,
die door de boodschap
des Engels, de mensch-
wording van Christus,
uwen Zoon, gekend
hebben, door zijn lijden
en kruis tot de glorie
der verrijzenis mogen
gebracht worden. Door
denzelfden Christus on-
zen Heer. Amen.

De goddelijke hulp
blijve altijd met ons.
Amen.

*Daarna geschiedt de volgende oefening: de priester
bidt luide, terwijl allen in stilte medebidden :*

In den naam des Vaders, enz.

Opoffering van het wachtuur.

Goddelijke Jezus, allerzoetste Zaligmaker, wij offeren U dit uur van Eerewacht op, en verlangen gedurende hetzelfde in vereeniging met de Engelen en Heiligen des Hemels, en met de rechtvaardigen der aarde, U op geheel bijzondere wijze te *beminnen*, te *verkeertijken*, maar bovenal uw aanbiddelijk Hart door onze liefde te *troosten*. Neem, o lieve Jezus, tot deze meening al onze gedachten, woorden, werken en moeilijkheden aan; ontvang vooral onze harten, welke wij u zonder voorbehoud geheel en al schenken, terwijl wij U dringend smeeken, deze te willen verteeren door het vuur uwer goddelijke liefde.

Bemind zij overal het H. Hart van Jezus!

Allen antwoorden :

Bemind zij overal het H. Hart van Jezus!

Gebod tot Maria.

O Maria, teederste en bedroefdste der moeders, door de onvergelykelijke smart, welke gij gevoeldet naast het kruis, toen gij den soldaat uwen dierbaren Zoon zaagt naderen, om zijn goddelijk Hart te doorsteken, bidden wij u om erbarming voor de ongelukkige zondaars. Gij toch zijt ook hunne voorspreekster, ook hunne Moeder. Verkrijg dan, o Maria, dat ook voor hen het bloed en water, welke toen uit dat goddelijk Hart van Jezus stroomden, niet vruchteloos gestort zijn. Verkrijg hun, door de oneindige verdiensten van Jezus' hartelijken, eene ware en oprechte bekeering.

Gezegende Maagd! middelares en medehelpter in het verlossingswerk! al onze hoop is op het Hart van Jezus en op u gevestigd. Verwerf allen eene teedere en innige godsvrucht tot dat H. Hart, en help gij zelve ze uitbreiden over de geheele wereld. — En ons, o Moeder, neem ons aan onder het getal uwer dierbare kinderen; open ons het inwendige van Jezus' Hart, verkrijg ons allen, naar zijn voorbeeld, eene diepe nederigheid en eene groote zachtmoedigheid. Amen.

Onze Lieve Vrouw van het H. Hart,

Allen antwoorden :

Bescherm de Eerewacht.

Vervolgens staat de Priester op, beveelt in de gebeden der leden die personen en intenties aan, waarvoor een gebed verzocht is, en bidt alsdan een Onze Vader en Wees Gegroet. Ook zal het goed zijn alsdan het nummer op te geven van het lied, dat na het lof zal gezongen worden. — Nu volgt de onderrichting of preek. — Bij het einde daarvan knielen allen neder en bidt men, terwijl de Priester voorbidt, de eereboete tot het H. Hart van Jezus. — Zoo het kan, zij daarbij het H. Sacrament ter aanbidding uitgesteld.

Eereboete aan het H. Hart van Jezus.

Goddelijke Zaligmaker, lieve Jezus! sla, bid den wij U, een barmhartig oog op de leden der Eerewacht, die vereenigd in denzelfden geest van geloof, *herstel en liefde*, hier voor uwe voeten nedergeknield, hunne ongetrouwheden, en die van de ongelukkige zondaren, hunne broeders, komen beweenen.

Mochten wij, om wille der eenparige en

openbare beloften, welke wij gaan verrichten, uw goddelijk Hart treffen, en uwe barmhartigheid verwerven zoo voor ons zelve als voor de ongelukkige en schuldige wereld, en voor allen, die het geluk niet bezitten U te beminnen.

Ja, in de toekomst, wij allen beloven het, zullen wij U den grootst mogelijken troost verschaffen.

Voor de nalatigheid en de ondankbaarheid der menschen,

De aanwezigen: Zullen wij U troosten, o Heer!

Voor uwe verlatenheid in het H. Sacrament,

Voor de misdaden der zondaren,

Voor de godslasteringen, welke men tegen U uitbraakt,

Voor de beleedigingen, uwe Godheid aangedaan,

Voor de heiligschennis, waardoor men uw Sacrament van liefde onteert,

Voor de oneerbiedigheden, waaraan men zich in uwe goddelijke tegenwoordigheid schuldig maakt,

Voor het verraad, waarvan Gij het goddelijk Slachtoffer zijt,

Voor de onverschilligheid van de meeste uwer kinderen,

Voor de minachting uwer liefdevolle voor-
komendhied,

Voor de ongetrouweden van hen, die zich uwe vrienden noemen,

Voor het misbruik uwer genade,

Voor onze eigene ongetrouweden,

Voor de onbegrijpelijke ongevoeligheid onzer harten,

zullen wij U troosten, o Heer!

Voor onze langdurige traagheid, om U te be-
minnen, zullen wij U troosten, o Heer!

Voor onze lafheid in uwen heiligen dienst,
zullen wij U troosten, o Heer;

Voor de bittere droefheid, waarin U het verlies
der zielen dompelt, zullen wij U troosten, o
Heer!

Voor uw lang wachten aan de deur onzer har-
ten, zullen wij U troosten, o Heer!

Voor de beleedigende afwijzingen, waarmede
men U overlaadt, zullen wij U troosten, O Heer!

Voor uwe zuchten, zullen wij U troosten, o Heer!

Voor uwe tranen, zullen wij U troosten, o Heer!

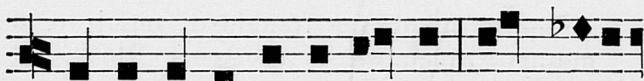
Voor uwe gevangenschap van liefde, zullen wij
U troosten, o Heer!

Voor uwen marteldood van liefde, zullen wij
U troosten, o Heer!

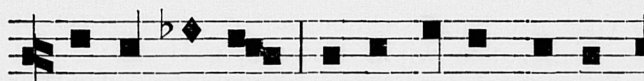
LAAT ONS BIDDEN.

O Jezus, goddelijke Verlosser, die uit uw
H. Hart deze smartvolle klacht hebt laten hoo-
ren: *»Ik heb vertroosters gezocht, maar er
geene gevonden.»* Gewaardig, bidden wij U,
dit klein offer onzer vertroosting aan te nemen,
en ons bij te staan door de hulp uwer genade,
opdat wij in het vervolg zorgvuldig vluchten,
wat U mishaaft, en ons in alles, overal en al-
tijd toonen uwe getrouwe en onderdanige kin-
deren. Dit vragen wij U door U zelven, die
God zijnde leeft en heerscht met den Vader en
den H. Geest, in de eeuwen der eeuwen. Amen.

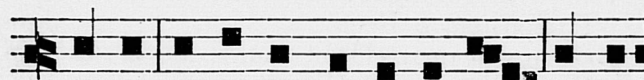
*Daarna wordt het »Tantum ergo» gezongen en de
zegen met het H. Sacrament gegeven.*

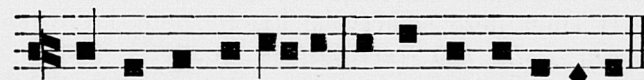
Tan-tum er-go sa-cra-men-tum Ve-ne-re-
Ee-ren wij dan diep ge-bo-gen Een zoo hei-
Ge-ni-to-ri Ge-ni-to-que Laus et ju-
Lo-den Vader, on-ge-bo-ren, En zijn een-

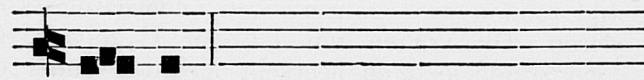
mur cer-nu-i; Et an-ti-quum do-cu-
liq Sa-cra-ment; De oude schaduw is ver-
bi-la-ti-o; Sa-lus, ho-nor vir-tus
ge-bo-ren Zoon, Lof van al-le ju-bel-

mentum No-vo ce-dat ri-tu-i: Præ-stet
vlo-gen. In dit nieuw geheim vol-end; Wat de
quoque, Sit et be-ne-dic-ti-o: Pro-ce-
ko-ren Zij, met dank en ze-gen-toon, Bei-der

fi-des sup-ple-mentum Sen-su-um de-fec-tu-i.
zin-nen niet vermogen, 't Worde door 'tgeloof gekend.
den-ti ab u-tro-que Compar sit lau-da-ti-o.
Geest, als hun beschoren, Op hun éenen glorietroon.

A- n.en.
A- men.

v. Panem de cœlo præstitisti eis. (Alleluja.)

R. Omne delectamentum in se habentem. (Alleluja.)

OREMUS.

Deus, qui nobis sub Sacramento mirabili passionis tuæ memoriam reliquisti; tribue quæsumus, ita nos corporis et sanguinis tui sacra mysteria venerari, ut redemptionis tuæ fructum in nobis jugiter sentiamus. Qui vivis et regnas in sæcula sæculorum.

R. Amen.

Nadat de zegen met het Allerheiligste gegeven is, bidde men voor de overledene leden der Eerewacht één »Onze Vader» en »Wees gegroet» met:

v. Heer, schenk hun de eeuwige rust.

R. Het eeuwige licht verlichte hen.

v. Dat zij rusten in vrede.

R. Amen. ¹⁾

Daarna zinge men een der liederen hierachter voorkomende, waaronder, zoo het gebruikelijk is, de Trekbrieftjes ²⁾ worden uitgereikt.

Brood uit den hemel hebt Gij hun gegeven.

Dat alle geneugte in zich bevat.

LAAT ONS BIDDEN.

God, die ons onder het wonderbaar Sacrament de gedachtenis van uw lijden hebt nagelaten; verleen ons, bidden wij U, de heilige geheimen van uw lichaam en bloed zóó te vereeren, dat wij de vrucht uwer verlossing gedurig in ons mogen gevoelen. Die leeft en heerscht door alle eeuwen der eeuwen.

Amen.

¹⁾ Waar het gebruikelijk is, worde ook de *Engel des Heeren* gebeden. (Zie bl. 49 en 50.)

²⁾ Het is van den eersten beginne der Broederschap gewoonte geweest dergelijke Maandbrieftjes te trekken. Men vindt daarop de *Oefening eener*

IV. Bezoek aan het Beeld van het H. Hart van Jezus.

Z. H. Pius VI heeft aan alle geloovigen, die godvruchtig en met een rouwmoedig hart een beeld van het H. Hart van Jezus, in eene kerk of bidplaats of op een altaar ter vereering uitgesteld, bezoeken, en eenige oogenblikken tot intentie van Z. H. daar bidden, telken male een afaat verleend van 7 jaar en 7 maal veertig dagen (Rescr. 2 Jan. 1799), Deze beeltenis moet die van een menschelijk hart zijn, uitgedrukt op de borst van het Beeld des goddelijken Zaligmakers. (S. Congr. Indulg. 12 Jan. 1878.)

Elk gebed derhalve gestort voor zulk een beeld is goed, doch het volgende is daartoe bijzonder geëigend.

Toewijding van zich zelven aan het. H. Hart van Jezus.

Aanbiddelijk Hart van mijn goddelijken Verlosser, zie mij, die uitverkoren ben, om tot uw Eerewacht te behooren, hier voor uw beeltenis neergeknielt! O, ik ben besloten U altijd meer en meer te eeren, te beminnen, te troosten voor de ondankbaarheid en de oneer, welke U door de menschen worden aangedaan. Ik wijd U daarom toe geheel mijn persoon en mijn leven, mijne handelingen, moeielijkheden en

Deugd, een Schietgebed en een Afaatgebed. De oefening, welke men trekt, tracht men elken dag na te lezen, en voortdurend gedurende de maand in beoefening te brengen. Vooral is het goed, bij het wachttuur daarop na te denken. Godvruchtige personen gaan daarenboven op den dag, welken zij getrokken hebben, zoo het hun is toegestaan, te Communie en kunnen alsdan een vollen afaat verdienen: want aan ieder is dit zelfs op twee dagen der maand naar verkiezing toegestaan.

lijden, al wat ik ben en al wat ik bezit. Het is mijn vast en onherroepelijk besluit, om aan U, goddelijk en beminnelijk Hart van mijn Jezus, toe te behooren voor eeuwig. Derhalve verkies ik U tot eenig Voorwerp mijner liefde, tot Beschermmer mijns levens, tot Waarborg mijner zaligheid, tot Kracht in mijne zwakheid, tot Troost in alle kruisen van dit leven. Ja, van nu af behoore mijn hart onverdeeld aan U, o Hart vol goddelijke liefde. Vernietig in mij alles, wat aan U mishaagt, verbreek die banden der genegenheid voor de schepselen, en hecht mij zoo vast aan uw Hart, dat ik in eeuwigheid niet meer van U gescheiden worde. Zuiver, heilig en ontsteek mijn hart door het blakend vuur uwer liefde. Dan zal ik eeuwig gelukkig zijn. Amen.

Korte Opdracht.

Ik NN., om U mijne erkentelijkheid te toonen, en al mijne ongetrouwheden te herstellen, schenk U mijn hart en wijd mij geheel aan U toe, o mijn beminnelijke Jezus; en met uwe hulp neem ik mij voor niet meer te zondigen.

(300 dagen afluat, eens per dag, als men deze opdracht voor een beeld van het H. Hart bidt. (Pius VII. 9 Juni 1809.).

V. Novene ter eere van het H. Hart.

Z. H. Pius VIII, vergunde bij Rescript van de H. Congr. der aflaten van den 13den Jan. 1818 aan alle geloovigen, die op welken tijd ook door het jaar, eene novene houden ter eere van het H. Hart:

Een aflat van 300 dagen op iederen dag,

Een vollen aflat op den dag, onmiddellijk volgende op de Novene, of op een dag van de octaaf daarvan, mits men, na rouwmoedig gebiecht en gecommuniceerd te hebben, bidde voor de eendracht onder de Christenvorsten, de uitroeiing der ketterijen en de verheffing van onze Moeder de H. Kerk.

Een schoone novene vindt men aan het einde van dit Handboekje. Bladz. 100.

VI. De maand Juni.

Z. H. Pius IX heeft aan alle geloovigen, die gedurende de maand Juni. ter eere van het allerheiligste Hart van Jezus gebeden en oefeningen van godsvrucht godvruchtig en met een rouwmoedig hart, verrichten, verleend:

Een aflat van 7 jaren, eens per dag,

Een vollen aflat op één dag in de maand naar hun goedvinden, mits zij biechten, communiceeren en een kerk of publieke kapel bezoeken en daar tot intentie van Z. H. godvruchtig bidden. (S. C. Indulg. 8 Mei 1873.)

Ten einde deze oefening elken dag van de maand Juni voor de leden der Aartsbroederschap gemakkelijk te maken, zijn de maandbriefjes ook bij elkander in een afzonderlijk werkje uitgegeven, getiteld: »*Godvruchtige Oefeningen voor de leden der Aartsbroederschap de Eerewacht van het H. Hart van Jezus.*»

VII. Voorbereiding tot het feest van het H. Hart.

Het hoofdfest der Aartsbroederschap moet steeds het feest zijn van het allerheiligst Hart van Jezus. Dit moeten de leden niet slechts plechtig viëren maar daar zich ook zoo veel mogelijk op voorbereiden. Dan zullen de genaden, die het H. Hart van Jezus be-
loofd heeft op dien dag uit te deelen, hun ook des te overvloediger geschonken worden.

Zooals uit de opgaven der aflaten blijkt, kan men zich op verschillende wijzen daartoe voorbereiden, en tevens daardoor aan de geestelijke gunsten der Kerk deelachtig worden. Men kan dit doen:

1° door op de *zes* zondagen of *zes* vrijdagen, die dat Hoofdfest voorafgaan, te biechten, te communi-
ceeren en in een of andere kerk te bidden tot in-
tentie van Z. H. den Paus. Daaraan is telkens een *volle aflat* verbonden.

2° door onmiddellijk voor het Feest van het H. Hart eene *novene* of eene *driedaagsche oefening* te houden. Daarmede kan men dagelijks een aflat van 7 *jaar en 7 maal veertig dagen* verdienen. Bepaalde gebeden tot het houden daarvan zijn niet voorgeschreven. Men kan dus met *elk gebed* ter eere van het H. Hart tot die intentie gestort, volstaan. Bijzonder wordt echter de novene van den H. Alphonsus Maria de Liguori aanbevolen, welke hierachter voorkomt. Zie bladz. 100.

Het moet voorzeker zeer aangeprezen worden, als deze novene in het openbaar in de broederschapskerken gehouden wordt. Daar het volgens onze synodale voorschriften geoorloofd is, gedurende de geheele Octaaf van H. Sacramentsdag Lof met uitstelling van het Allerheiligste te houden, bestaat daartoe dus eene zeer schoone gelegenheid, bijv.: door onder dit lof de oefeningen der novene gezamenlijk met de leden te verrichien.

De novene begint op den vooravond van *H. Sacramentsdag*.

VIII. Feest van het H. Hart.

Daar dit het grootste feest der Aartsbroederschap is, zullen de leden zich beijveren, dien dag of op den Zondag onder de Octaaf te Communie te gaan. Zoo mogelijk worden ook alsdan de twee oefeningen gehouden, en het Beeld van het H. Hart van Jezus gedurende de geheele Octaaf zoo prachtig mogelijk uitgesteld.

Bij eene der oefeningen worde, in plaats van het gebed na de Communie of der gewone Eereboete, de volgende plechtige toewijding gedaan :

Aanbiddelijk Hart van Jezus, verslonden door liefde voor de menschen en verteerd door den dorst naar hun heil; Hart, dat zoozeer bemint en zoo weinig bemind wordt! Hart, zoo liefderijk, zoo barmhartig en zoo teeder, sta toe, dat wij, op dezen duizendvoudig gezegenden dag, nederig voor U knielen en U plechtig eerherstel doen voor al de beleedigingen, oneerbiedigheden, ontheileringen en heiligschennissen, bedreven tegen het aanbiddelijk Sacrament onzer altaren.

Vergiffenis, Heer! voor de vergetelheid en ondankbaarheid der menschen, voor de verlatenheid en onverschilligheid, waarmede zij uwe onmetelijke liefde vergelden!

Vergiffenis voor de arme zondaren!... Vergeet, Heer, onze ontelbare zonden, open uw allerheiligst Hart en laat daaruit, heden vooral, op ons stroomen van genaden, van ontferming en vergiffenis vloeien!

Neem onze nederige en ootmoedige eerbe-

wijzing aan, door welke wij ieder uur alle be-
leedigingen zouden willen herstellen, welke U
zijn aangedaan.

Duld, o allerheiligst Hart, dat wij op dit
plechtig feest, ons geheel en al U toewijden;
dat wij onze harten geheel en al aan U ten
offer brengen. Konden wij U de harten van
alle menschen der aarde aanbieden!

Wij smeeken de zegeningen van uw aller-
heiligst Hart af voor dit bisdom en zijn Kerk-
voogd, over alle priesters, maar in het bijzonder
over den Paus en de geheele H. Kerk.

Bewaar ons, bescherm ons, verberg ons in
uw allerheiligst Hart, totdat wij eenmaal in het
hemelsche Vaderland, voor eeuwig rondom uw
troon geschaard, met alle Engelen en Heiligen
door alle eeuwigheid zullen herhalen: »Eer en
aanbidding, dank en liefde, eeuwige lof en ver-
troosting zij gebracht aan het zoo minnend en
allerbeminnelijkst Hart van onzen goddelijken
Verlosser Jezus Christus!»

ALGEMEENE
GEBEDEN EN OEFENINGEN
VOOR DE LEDEN DER
EEREWACHT. ¹⁾

1. Morgenoefening.

oodra gij ontwaakt, verhef uw hart tot God, maak een kruis met gewijd water. ²⁾ en draag u zelve en alles, wat gij dien dag zult doen, het H. Hart van Jezus op.

Verriicht onder het aankleeden eenige schietgebeden, en kniel daarna neder en bid:

Morgengebed.

(getrokken uit de werken van den H. Alphonsus.)

Mijn Heer en mijn God, ik geloof, dat Gij hier tegenwoordig zijt. Gij ziet en hoort mij. Ik aanbid U en bemin U uit geheel mijn hart.

Ik dank U voor al uwe weldaden en in het bijzonder, omdat Gij mij dezen nacht bewaard hebt.

1) De meeste gebeden, hier voorkomend, zijn met aflaten verrijkt. Zij zijn genomen uit de *Raccolta* etc., welke op last van Z. H. Pius IX in 1877 door de H. Congregatie der aflaten werd uitgegeven.

Aan de meeste daarvan is tevens een *volle* afaat verbonden onder de gewone voorwaarden *éens* per *maand* te verdienen, zoo men ze n. l. elken dag bidt. De aflaten zijn toepasselijk op de zielen in het vagevuur.

2. Pius IX schonk den 23sten Maart 1866 een afaat van 100 dagen aan allen, die met een berouwvol hart een kruisteeken met *wijwater* maken, en den 28sten Juli 1863 een afaat van 50 dagen voor ieder kruis, dat men met een berouwvol hart maakt.

Alles, wat ik dezen dag doen of lijden moet, offer ik U op; mijn lijden en mijne handelingen vereenig ik met die van Jezus en Maria, en alle aflaten, waaraan ik deelachtig kan worden, wil ik verdienen.

Ik maak het voornemen, elke zonde te vluchten; (*hier herinnert men zich vooral die fout, waarin men het meest valt*) en ik bid U, om de liefde van Jezus, mij de genade der volharding te geven.

Ik maak ook het voornemen mij in alle wederwaardigheden aan uwen H. wil te onderwerpen en te zeggen: Heer uw wil geschiede!

O Jezus, ik stel mij in uwe H. Wonden, en verberg mij in uw H. Hart.

Zoet Hart van Jezus, maak dat ik U immer meer beminne!

(300 dagen aflate. Pius IX. 26 Nov. 1876).

Jezus, zachtmoedig en ootmoedig van Harte, maak mijn hart gelijk aan het uwe.

(300 dagen aflate, eens per dag. Pius IX 25 Jan. 1868.)

Zoet Hart van Maria, wees mijn Heil.

(300 dagen aflate. Pius IX 30 Sept. 1852.)

H. Jozef, Vriend van het H. Hart, bid voor ons.

(300 dagen aflate, eens per dag, Pius IX 3 Juni 1874.)

Engel Gods, mijn bewaarder, verlicht, bewaak, geleid en bestier mij, die door Gods liefde aan uwe zorg ben toevertrouwd. Amen.

(100 dagen aflate. Pius VI 2 Oct. 1795) ¹⁾

HIERNA BIDT MEN:

Onze Vader, Wees gegroet en de 12 artikelen des Geloofs

1) Om deze vijf aflaten te verdienen is het noodig, dat men die schietgeboden bidt met godsvrucht en een rouwmoedig hart.

Aanbeveling aan Maria.

Glorievolle Moeder Gods en koningin des hemels, Heilige Maria, mijne bijzondere patrones, ik groet u door het allerzoetst Hart van Jezus Christus, uwen welbeminden Zoon, en beveel mij heden aan uwe moederlijke liefde, opdat ik alles, wat ik zal verrichten, moge volbrengen tot meerdere glorie van uwen Zoon, tot heil mijner ziel en voordeel van mijn naaste. In alle kweeling, bekoring, benauwheid en gevaren kom mij te hulp, o goedertierene, o goede, o zoete Maagd Maria.

Bid daarna, ter eere der onbevleete zuiverheid van Maria, driemaal het *Wees gegroet*, om de zuiverheid te bewaren. Zeg vervolgens:

Door uwe onbevleete Ontvangenis, o allerzuiverste Maagd Maria, reinig mijn hart, mijne ziel en mijn lichaam.

O zoet Hart van Jezus, onzen Heer,

Geef dat ik U beminne altijd meer en meer.

NB. Aan hen, die door den dag wegens hunne werkzaamheden de *opoffering van hun wachtuur* (zie bladz. 19) niet kunnen doen, wordt aangeraden dit thans te doen, en als het uur komt, met eene enkele goede gedachte, b. v.: *Voor U, o mijn Jezus, zij dit uur der Eerewacht, de meening te hernieuwen.*

MEDITATIE.

Welke ook de bezigheden of de plichten van staat van een lid der Eerewacht zijn, er is niemand onder hen, die niet elken dag een weinig kan mediteeren of overwegen over eene of andere waarheid des geloofs. De wijze, welke wij zullen aangeven, zal dit duidelijk maken; men zal zien, dat mediteeren gemakkelijker is dan men denkt.

Elke ziel, zelfs de eenvoudigste, *denkt na* op hetgeen zij gaat doen, *denkt* aan datgene, wat zij liefheeft. Ziedaar het mediteeren in de natuurlijke orde van zaken. Teruggebracht nu in de bovennatuurlijke orde op Jezus Christus, op God, is dat nog veel gemakkelijker, vooral als men eenige liefde heeft voor het goddelijk Hart van Jezus, en eenig verlangen, om dat Hart van verre na te volgen.

Zie hier nu hoe een lid der Eerewacht eenige oogenblikken, al zijn het maar vijf minuten, des morgens of des avonds of in het wachtuur, mediteeren kan.

Als men in de kerk is of alleen in zijne kamer knielt men neder, en zegt men neergeknield voor den goddelijken Verlosser, in de eenvoudigheid des harten eenige korte acten, zooals: Mijn Heer en mijn God, Gij ziet en hoort mij, ik geloof het, Gij zijt hier tegenwoordig. — Ik ben onwaardig voor U te verschijnen, maar ach, wat ben ik zonder U! — Heer, leer mij bidden, leer mij spreken met uw goddelijk Hart. — H. Geest, verlicht mijn verstand, beweeg mijn hart, versterk mijn wil. H. Maria, H. Jozef, mijn H. Engelbewaarder, mijne H. Patronen, komt mij te hulp en helpt mij eene goede meditatie doen.

Dan leest men uit een of ander boek, hetzij »*De Navolging van Christus*», hetzij een ander meditatieboek (zeer geschikt is ook het boekje der »*Godvruchtige Oefeningen voor de leden der Eerewacht*»), één bladzijde of de aangegeven oefening, doet dan het boek dicht, en denkt met neergeslagen oogen eenige minuten daarover na. Is het een deugd, welke gij te overwegen hebt, zoo vraag u af: Hoe heeft Christus die deugd beoefend? — Hoe heb ik ze beoefend? — Hoe zal ik deze deugd beoefenen vandaag, voortaan? — En neem aanstonds het besluit: zóó zal ik dat voortaan doen. — Is het een punt van Jezus' lijden of liefde, kom dan immer tot het besluit: Mijn God, mijn God, wat hebt Gij mij toch lief gehad! mijn besluit is genomen, ik zal U meer en meer beminnen. — Vraag u verder; Hoe moet ik dat

doen? — Wat daarvoor laten? — Welke gelegenheden vluchten? — Waar mij voor wachten? En goede voornemens zullen de vrucht van dat nadenken zijn, goede voornemens, die u dien dag deugdzaamere zullen doen leven, en die gij zeker zult volbrengen. als gij Gods hulp vraagt door vele schietgebeden.

Na aldus eenige oogenblikken gemediteerd te hebben, bedankt men God voor zijne genaden, en zegt men uit de volheid des harten: Goede God. ik dank U voor alle ontvangen weldaden, bijzonder voor de verlichting mij verleend. Ik vraag U vergiffenis voor alle verstrooidheid of onachtzaamheid. Ik draag U nogmaals mij zelve en mijne voornemens op. Maar, lieve Jezus, Gij weet, hoe zwak ik ben: door de liefde van uw goddelijk Hart, kom mij te hulp, om getrouw te blijven: ach, verberg mij in uw Hart, en laat mij in eeuwigheid niet van U gescheiden worden. Amen

Ziedaar een eenvoudige en gemakkelijke wijze, om eenige minuten te mediteeren. En toch hoe gemakkelijk en eenvoudig zij is, er kunnen in het leven van den mensch omstandigheden zijn, ofwel door de vele bezigheden, of door moedeloosheid, of door zielelijden, vooral door angstvalligheden, dat men de kracht niet gevoelt, om zóó zelfs maar vijf minuten door te brengen. Zulke zielen moeten dan ten minste niet nalaten eenige oogenblikken, hetzij *in werkelijkheid*, hetzij *in den geest* voor een beeld van het H. Hart, een kruisbeeld, of den Tabernakel neer te knielen. en daar aandachtig de blikken op te vestigen. Kan men dan al niet bidden, kan men zijn nood niet eens klagen aan Jezus, o die blik zal medelijden afsmeeken, en vertroost en versterkt. ja misschien genezen zullen zij opstaan, want het H. Hart van Jezus is de barmhartigheid, de liefde zelve.

Al hebben zij ook anders niet de minste vrucht voor hun geest of hart daaruit getrokken, en blijven zij even dor als vroeger, dan nog zal dat blijven bij Jezus hoogst verdienstelijk zijn, want het H. Hart

heeft hen bij zich gezien; dat is genoeg voor zijn teederheid; uit dat Hart zullen genadestroomen neervloeien, welke die troostelooze ziel eenmaal verheerlijken zullen in den hemel.

II. Oefeningen door den dag.

1. *De Engel des Heeren.*

De Engel des Heeren heeft Maria gebodschapt; en zij heeft ontvangen van den H. Geest.

— *Wees gegroet, enz.*

Zie de dienstmaagd des Heeren; mij geschiede naar uw woord. *Wees gegroet, enz.*

En het Woord is vleesch geworden; en het heeft onder ons gewoond. *Wees gegroet, enz.*

Bid voor ons, H. Moeder Gods,

Opdat wij waardig worden de beloften van Christus.

LAAT ONS BIDDEN.

Wij bidden U, Heer, stort uwe genade in onze harten, opdat wij, die door de boodschap des Engels de menschwording van Christus, uwen Zoon, gekend hebben, door zijn lijden en kruis tot de heerlijkheid der verrijzenis mogen gebracht worden, door denzelfden Christus, onzen Heer. Amen.

(IN DEN PAASCHTIJD.)

Verheug u, koningin des Hemels: alleluja,
Want dien gij verdiend hebt te dragen. alleluja
Is verzezen, gelijk Hij gezegd heeft: alleluja,
Bid God voor ons: alleluja.

V. Verheug en verblijd u, Maagd Maria: alleluja.
R. Want de Heer is waarlijk verrezen: alleluja.

LAAT ONS BIDDEN.

O God, die U gewaardigd hebt door de verrijzenis van uw Zoon, onzen Heer Jezus Christus, de wereld te verblijden; geef, smeeken wij U, dat wij door zijne Moeder, de Maagd Maria, de vreugde des eeuwigen levens mogen vererven door denzelfden Christus, onzen Heer.

R. Amen.

NB. Aan »*De Engel des Heeren*» of in den Paaschtijd (van Paaschzaterdag tot den vooravond van het feest der H. Drievuldigheid) aan het »*Verheug u enz.*» is telkens een aflaat van 100 dagen verbonden, als men deze gebeden n. l. bidt des morgens, des middags en des avonds bij het luiden van de bedeklok. Hierbij valt op te merken:

1. Men moet zoo men kan »*De Engel des Heeren*» geknield bidden, uitgezonderd des Zaterdags avonds en den geheelen Zondag, dan n. l. staande. Inge lijks immer staande het »*Verheug u enz.*»

2. Zij, die het »*Verheug u enz.*» niet uit 't hoofd kennen, kunnen ook in den Paaschtijd volstaan met »*De Engel des Heeren*» te bidden.

3. Bevindt men zich op een plaats, waar men het luiden niet hoort, dan gewint men den aflaat ook, als men de bovengemelde gebeden bidt omstreeks den tijd, dat er gewoonlijk geklept wordt.

(Bened. XIII. 14 Sept. 1724 Bened. XIV 20 April 1742. Pius VI 18 Maart 1781. Leo XIII 3 April 1884.)

2. *Als de klok slaat.*

Maak het H. Kruisteeken en bid:

Bemind zij overal het H. Hart van Jezus

3. *Als men zich aan het werk begeeft.*

Heer! ik offer U dit werk. *Wees gegroet, enz.*

4. *Bij eene bekoring of in eenig gevaar.*

Jezus, Maria, Jozef, helpt mij! H. Engelbe-
waarder! sta mij bij!

5. *Als men bemerkt een fout begaan te hebben.*

O mijn God, het spijt mij, U beleedigd te
hebben. Oneindige Goedheid, ik ben besloten
het niet meer te doen.

6. *In tegenspoed.*

Gods allerrechtvaardigste, allerhoogste en al-
lerbeminnelijkste Wil geschiede in alles, en zij
in eeuwigheid boven alles geloofd en verheer-
lijkt.

(100 dagen aflat. Pius VII 19 Mei 1818),

7. *Als de H. Communie naar een zieke gebracht
wordt.*

Tracht immer als getrouw lid der Eerewacht, zoo
de H. Communie aan een zieke gebracht wordt, het
H. Sacrament te vergezellen. Is u dit om eene of
andere reden onmogelijk, kniel dan, zoodra gij de
schel hoort, neder, en bid een *Onze Vader* en een
Wees gegroet tot intentie van Z. H.; zoowel aan het
vergezellen als aan deze laatste wijze van liefdebetoon
hebben de Pausen aflaten verbonden.

III. Gebeden onder de H. Mis.

De groote H. Augustinus merkt op, als hij spreekt van het H. Altaarsacrament, dat de offerande der H. Mis bij God niet minder krachtdadig is, dan het Offer, op het kruis opgedragen. toen het bloed en water uit de wonde van Jezus' Hart vloeiden. Waarom? Omdat het Hart van den Godmensch daar door *dezelfde offerande als op het kruis*, doch op onbloedige wijze, aan zijn hemelschen Vader eeuwige *glorie*, eeuwigen *dank* voor zijne weldaden jegens ons, en *waardige voldoening* voor onze zonden schenkt; omdat het daar te zamen met ons bidt, en door de verdiensten van zijn lijden voor ons *genaden afsmeekt*. — In de H. Mis toont dus de Zaligmaker zoo overvloedig mogelijk de overmaat zijner liefde. Laten wij, als leden der Eerewacht, er op uit zijn die volmaakte, verhevene en oneindige offerande zoo dikwijls en zoo goed mogelijk bij te wonen. O welke schatten van geestelijke en tijdelijke gunsten worden ons daar geschonken!

BIJ HET BEGIN DER H. MIS.

Eeuwige Vader, ik draag U het offer op, dat Jezus, uw welbeminde Zoon, U eens op het kruis bracht, en dat Hij thans hernieuwt op dit altaar. Ik offer het U op in naam van alle schepselen, met de Missen, welke thans worden opgedragen, en in de geheele wereld zullen opgedragen worden, om U te aanbidden, om U de eerbewijzingen te geven, welke Gij verdient, om U ook den dank te betuigen, dien wij U schuldig zijn voor uwe tallooze weldaden, om uwen toorn te stillen, welke door onze tallooze zonden ontstoken is, en er U een waardige voldoening voor te geven; eindelijk om U genaden af te smeeken, zoo voor mij als voor de

Kerk, zoo voor de geheele wereld als voor de zielen in het vagevuur.

(Aflaat van 3 jaren, eens per dag. Pius IX 11 April 1860.)

DE PRIESTER AAN DEN VOET DES ALTAARS.

Overdenk, hoe Jezus naar den hof van Olijven ging, om te bidden. — Hoe zijn H. Hart beangstigd werd tot den dood toe. — Zóó hevig was het lijden in dat Hart, dat Jezus in doodsangst verkeerde. — Toch bad Hij tot driemalen toe: »Niet mijn wil, maar uw wil geschiede” — Vraag aan het H. Hart van Jezus, dat ook gij in alles onderworpen moogt zijn aan Gods H. Wil en bid:

Goddelijk Hart van mijnen lieven Jezus, wat hebt Gij veel, onuitsprekelijk veel geleden in den hof van Olijven. Nochtans, *»niet mijn, maar uw wil geschiede,”* zoo was uw bede tot uw hemelschen Vader. Ook ik wil in alles onderworpen zijn aan uw H. Wil. Ja, Heer, geef, dat ik niets wille dan hetgeen Gij wilt, want wat Gij wilt, is altijd goed. Uw wil zij mijne vertroosting. In kommer of druk, in ziekte of ellende, altijd wil ik uwen wil volbrengen. H. Wil van mijn Jezus, ontvang geheel mijn leven, al mijne adembalingen en hartkloppingen, in één woord, alles wat in mij is, opdat toch uw wil en niets anders in mij steeds geschiede.

DE PRIESTER GAAT DE TRAPPEN DES ALTAARS OP EN KUST HET.

Denk er aan, hoe Judas door een kus Jezus verried, en Hem aan de krijgsknechten overleverde; maar bedenk tevens, hoe ook gij Jezus hebt verraden.

den, toen gij Hem achter uwe zondige vermaken hebt gesteld.... Zeg aan het allerliefderijkst Hart van Jezus:

O Hart, vol liefde voor mij, ik vraag U van harte vergiffenis voor mijne menigvuldige zonden, waardoor ik U zoo menigmaal, als een andere Judas, zoo snood verraden heb. Ja mijn Jezus, vergiffenis! Ach, hoe spijt het mij, U beleedigd te hebben. Geen zonden meer, in eeuwigheid geen zonden meer! Ik wil liever sterven, dan U nog ooit verraden of vergrammen.

O mijn God, doe toch uit mijn hart de minste vlek verdwijnen, opdat ik met den priester op waardige wijze dit offer opdrage.

Heiligen des hemels, Edelmoedige Soldaten van Jezus Christus, die uw bloed vermengd hebt met het zijne, houdt niet op voor mij te smee-ken om vergiffenis mijner zonden. Amen.

KYRIE ELEISON.

Jezus, in het huis van Caïphas gebracht, wordt door Petrus tot driemaal verloochend. Denk aan de ontzettende vernedering, welke daardoor het minnend Hart van Jezus werd aangedaan; — maar herinner u ook, hoe er zoo velen zijn, die Christus verloochenen, door af te vallen van het Geloof, die Hem niet willen erkennen als hun Meester, door in het heidendom of in ketterij voort te leven. Smeek daarom, gelijk in de eerste tijden der kerk geschiedde, voor hen thans ontferming af.

Mijn Heer en mijn God, Vader der barmhartigheid, heb medelijden met allen, die afgevallen zijn van het ware Geloof; Christus, onze Verlosser, die uw bloed en leven voor allen gaaft, ontferm U over hen, die in ketterij voort-

leven; Heilige Geest verlicht allen, die in de duisternis des Heidendoms leven, en laat hen komen tot het licht der waarheid.

GLORIA IN EXCELSIS.

Terwijl de Engelen het goddelijk Hart van Jezus onophoudelijk prijzen en verheerlijken, werd het door de Joden en de Romeinsche soldaten den ganschen nacht bespot, verguisd en vernederd.... O mijn ziel, help die oneer, het goddelijk Hart aangedaan, herstellen. Vereenig u daarom met de engelen des hemels, en verheerlijk uw God in het schoone GLORIA IN EXCELSIS; bid met den priester:

Eere zij God in den hooge, en vrede op aarde aan de menschen, die van goeden wille zijn. Wij loven U. Wij prijzen U. Wij aanbid-den U. Wij verheerlijken U. Wij danken U om uwe groote glorie. Heer God, Koning des Hemels, God Vader, Almachtige! Heer Jezus Christus, eeniggeboren Zoon! Heer God, Lam Gods, Zoon des Vaders! Gij, die de zonden der wereld wegneemt, neem ons nederig gebed aan! Gij, die zetelt aan de rechterhand des Vaders, ontferm U onzer! Want Gij alleen zijt heilig! Gij alleen de Heer! Gij alleen de Allerhoogste, Jezus Christus, met den H. Geest in de glorie van God den Vader. Amen.

COLLECTE.

Smeek verder, dat Jezus U helpe de deugden te beoefenen, waarvan zijn H. Hart U in dien nacht het voorbeeld gaf. Zeg met den priester:

Heer Jezus Christus, die aan uwe bruid de H. Kerk de onuitsprekelijke rijkdommen van

uw goddelijk Hart hebt geopenbaard en geschonken; geef zoo smeeken wij U, dat ook onze harten, met de hemelsche genaden, welke aan die allerzoetste bron ontwellen, verrijkt en verkwikt worden. Die leeft en heerscht door alle eeuwen der eeuwen. Amen.

EPISTEL.

Jezus bekent, dat Hij de Christus, de Zoon van den levenden God is, en de hoogepriester en de joden veroordeelen Hem ter dood.... Diezelfde veroordeeling geschiedt thans nog zoo dikwerf door de ongeloovigen, door de zondaars, misschien ook door u, die de zonden begaat.... Smeek het H. Hart om genade.... bid:

O mijn Jezus, barmhartigheid met de zondaars, met de ongeloovigen! O mijn Jezus, barmhartigheid met mijne arme ziel!

EVANGELIE.

Het boek wordt omgedragen. De leer des Evangelies ging van de ondankbare Joden tot de Heidenen over. Verbeeld u, hoe Jezus van Caïphas naar Pilatus werd gebracht, en hoe Hij daar valschelijk beschuldigd werd.... Sta op, om te belijden, dat gij niet tot die beschuldigers wilt behooren, maar leven wilt naar zijn H. Evangelie. Zeg aan het H. Hart van Gods Zoon:

O Jezus! ik zeg U duizendmaal dank, dat Gij mij het H. Evangelie van uw woord verkondigd hebt en mij tot het H. Geloof hebt geroepen boven zoo veel duizenden, die deze genade niet ontvingen. Duizendmaal dank daarvoor. Ik betuig het U, ik zal voortaan beter

naar dat woord luisteren, beter volgens de leer des evangelies leven. Help mij daarin door uwe genade.

CREDO.

Overdenk, hoe de Zoon van God van Pilatus naar Herodes werd gebracht, en hoe Hij daar in een wit kleed als een dwaas bespot werd.... Zoo wordt Jezus behandeld door hen, die lachen met het geloof, die het niet belijden door hunne werken, die in plaats van Hem te aanbidden, Hem met oneerbiedigheid bejegenen, vooral in de kerk. Zij betuigen hun geloof niet en bespotten Hem. O wat wordt daardoor het H. Hart van Jezus vreeselijk verwond....

O Jezus, ik geloof in U, ik geloof alles, wat Gij geopenbaard hebt.... Gij zijt mijn Heer en God.... Voortaan zal ik mij met meer eerbied in uwe tegenwoordigheid gedragen en beter bidden. O zoet Hart van Jezus, zoo lijdend door ons, versterk mij!

OFFERANDE.

Verbeeld u, hoe Jezus ontkleed, aan een geeselpaal gebonden en gegeeseld werd, zoodat het bloed langs alle zijden vloede. Daarna zette men Hem op een steen; plaatste een vreeselijke doornenkroon op zijn hoofd, gaf Hem een rietstok in de hand, een soldatenmantel om de schouderen, en groette Hem spottend als den koning der joden, ja zij spuwden Hem in het aangezicht....

O goddelijk Hart van Jezus, mijn zonden van ONZUIVERHEID en HOOVAARDIGHEID hebben U al die verachting aangedaan... Barmhartigheid, mijn Jezus, barmhartigheid!... Ik offer U met den Priester dit brood en dezen wijn op, op-

dat zij straks, in uw H. Lichaam en Bloed veranderd, voor mij om genade smeeken. Hemelsche Vader! ik draag U ook het Hart van uw welbeminden Zoon op als een *offer van aanbidding* uwer oneindige Majesteit, ten einde te voldoen voor de oneer, die uw Zoon ten deel viel in het voorhof van Pilatus; als een *dankoffer* voor alle mij verleende weldaden, maar vooral tot herstel der ondankbaarheid zijner wreede beulen, als een *zoenoffer* voor mijne zonden en voor die der Joden en wreedaardige soldaten, die Hem zoozeer bespot hebben; als een *smeekoffer* eindelijk ten einde alle genaden te verwerven, mij zoo noodzakelijk, vooral de groote genade der volharding tot het einde toe. Neem het aan, o mijn God, want uit mij zelf kan ik U niets geven, dat U waardig is.

De PRIESTER WASCHT ZIJNE HANDEN.

Denk er aan, hoe de lasse Pilatus, bezwijkend voor het menschelijk opzicht, toegeeft. ... Menschelijk opzicht deed ook u misschien zondigen. Smeek het H. Hart van Jezus om vergiffenis en groote zuiverheid des harten, vraag de genade, het menschelijk opzicht immer met voeten te treden:

O allerzuiverst Hart van mijn Jezus, zuiver mij meer en meer van mijne zonden en ongerechtigheden. Laat mij toch niet meer terugkeeren tot het gezelschap van uwe vijanden en de mijne. Maak mij geheel los van hen en van alle menschelijk opzicht, opdat ik openlijk voor mijn Geloof uitkome, en U, o Heer, steeds verheerlijke door mijne woorden en daden. Amen.

ORATE FRATRES.

Jezus wordt vertoond aan het volk. Pilatus zegt: Ziet den mensch! . . . Stel u Jezus in al zijn lijden voor, en denk er aan, dat de ZONDE aldus Jezus heeft misvormd . . .

Ach wat pijnlijke toestand, lieve Jezus, toen Pilatus U aan het volk vertoonde, zeggende: »*ziet den mensch*» uw hoofd met doornen gekroond, uw aangezicht paars en blauw, met speeksel overdekt, uw lichaam door de geeslieden geheel verscheurd, vol bloed en wonden. De zonden, en de zonden alleen hebben U zoo misvormd. . . . Jezus, vergeef mij mijne zonden! Moge uw offer den hemelschen Vader welgevallig zijn, moge het een zoenoffer voor mijne zonden, een krachtig smeekoffer zijn tot verbetering van mijn leven.

PRAEFATIE.

De Joden roepen luide: »Kruisig Hem! kruisig Hem!» en herhalen onophoudelijk dien moordkreet... Jezus wordt dan veroordeeld en gaat uit om gekruist te worden . . . Maar ook door dien kruisdood zijn wij verlost, is de hemel voor ons geopend en zijn wij in staat Gode dankbaar te zijn. Vereenig U dan met alle engelen des hemels en zeg Hem:

O ja, het is waardig en rechtvaardig, billijk en heilzaam, dat wij U altijd en overal dankzeggen, heilige Heer, almachtige Vader, eeuwige God, door Christus onzen Heer. Hij wilde voor ons gekruist worden, en liet zijn allerheiligst Hart, dat fornuis der goddelijke liefde, na zijn dood door een lans getroffen, voor ons openen, om datzelfde liefdevuur over te storten in de

harten der menschen; Hij schonk ons zijn zuiver Hart, hetwelk de zielen reinigt, zijn hoogheilig Hart, dat heiligheid voortbrengt, zijn goedertieren Hart, dat allen zalig en in den hemel gekroond wil zien. Om die goddelijke gave loven de Engelen uwe Majesteit, aanbidden U de Heerschappijen, Sidderen de Machten, verheerlijken U de Hemelen, de Krachten der hemelen en de gelukkige Serafijnen in vereenigde vreugde. Met hen zij het ook ons toegelaten onze stemmen te paren, en zingen wij blijde:

Sanctus, Sanctus,
Sanctus Dominus, Deus
exercituum: plena est
terra gloria tua.

Gloria Patri, gloria
Filio, gloria Spiritui
Sancto.

Heilig, Heilig, Heilig
Heer, God der heir-
scharen: de aarde is vol
van uwe heerlijkheid.

Glorie zij den Vader,
glorie den Zoon, glorie
den H. Geest.

(100 dagen aflaat eens per dag. Clemens XIV.
6 Juni 1769.)

GEBEDEN VOOR DE CONSECRATIE

Terwijl gij in den geest dat goddelijk offerlam volgt op den weg naar Calvarie, bid en smeek dan met den priester den goedertierensten Vader. die heilige en onbevleete Offerande goedgunstig aan te nemen voor de H. Kerk en alle hare ledematen; vereenig U ook met de zegepralende Kerk in den hemel, die nu vooral ook met ons bidt, en vraag ook de hulp harer verdiensten en voorbeden.

Goedertierenste Vader, neem het offer van uwen Zoon, onzen Heer, goedgunstig aan voor uwe heilige Kerk op aarde, geef haar vrede en eenheid in vereeniging met onzen heiligen Vader den Paus, met alle Bisschoppen en

priesters der aarde, met alle rechtgeloovige kinderen der katholieke Kerk.

Ik beveel U alle mijne bloedverwanten aan, mijne vrienden en vijanden, de leden der Eere-wacht, en allen voor wie ik bijzonder verplicht ben te bidden. Ik bid U, pas de vruchten van dit H. Offer op hen toe, schenk hun vergiffenis hunner zonden en de volharding in uwe liefde.

Ik beveel U de ongelooovigen, de ketters en de zondaren aan; verlicht en sterk hen, opdat ze U kennen en beminnen.

Kom, Heer Jezus, kom Gij op het altaar en schenk ons alle genaden, welke ik U afsmeek. Uw allerbeminnelijkst Hart kan ons niets weigeren.

CONSECRATIE.

Overdenk, dat Jezus aan een kruis gehecht werd, van de aarde werd opgeheven en daar sterven moest tusschen twee moordenaars. . . . Door zijn lijden en dood verwierf Hij ons barmhartigheid. Smeek Hem dan tot driemaal toe:

Bij de opheffing der H. Hostie.

Dulcissime Jesu, non sis mihi Judex, sed Salvator.		Allerzoetste Jezus, wees niet mijn Rechter, maar mijn Zaligmaker.
--	--	---

(50 dagen aflat. Pius IX. 11 Augustus 1851.)

Jesus, Deus meus, super omnia amo te.		Jezus, mijn God, U bemin ik boven alles.
--	--	---

(50 dagen aflat. Pius IX. 7 Mei 1854.)

GEBED VOOR DE STERVENDE.

O clementissime Jesu, amator animarum, obsecro te per agoniam Cordis tui Sanctissimi et per dolores Matris Tuæ Immaculatæ lava in Sanguine tuo peccatores totius mundi nunc positos in agonia et hodie morituros. Amen.

Cor Jesu in agonia factum, miserere morientium.

O goedertierenste Jezus, beminnaar der zielen, ik smeeek U door den doodstrijd van uw allerheiligst Hart en door de smarten van uwe Onbevleete Moeder, wasch in uw bloed de zondaars der geheele wereld, die nu in doodstrijd zijn en heden zullen sterven. Amen.

Hart v. Jezus, in doodstrijd gekomen, ontferm U over de stervenden.

(100 dagen afluat. Pius IX. 2 Febr. 1850.)

Bij de opheffing van het H. Bloed.

En ziet, toen Jezus daar hoog verheven hing op het kruis, vloeide zijn goddelijk Bloed uit zijne doorwonde handen en voeten, ja uit geheel zijn lichaam. Dat kostbare Bloed smeekte den hemelschen Vader om barmhartigheid. Hij heeft door dat Bloed de wereld verlost. Offer dan met den Priester dat H. Bloed opnieuw den hemelschen Vader op:

Hemelsche Vader, ik bied U het allerkostbaarst Bloed van Jezus Christus aan, tot voldoening voor mijne zonden en voor de behoeften der H. Kerk.

(100 dagen afluat. Pius VII. 22 Sept. 1817).

O clementissime Jesu, salus, vita, resurrectio nostra Tu solus es. Te ergo quæsumus, ne de-

O goedertierenste Jezus, Gij alleen zijt ons heil, ons leven, onze verrijzenis. U dan smee-

relinquas nos in angustiis et perturbationibus nostris, sed per agoniam Cordis tui sanctissimi et per dolores Matris tuæ immaculatæ, tuis famulis subveni, quos pretiososanguine redemisti.

ken wij, verlaat ons niet in onze kwellingen en benauwdheden, maar kom door den doodstrijd van uw allerheiligst Hart en door de smarten van uwe onbevleete Moeder, uwe dienaren te hulp, die Gij door uw kostbaar bloed hebt vrijgekocht.

(100 dagen aflaat, eens per dag. Pius IX. 6 Oct. 1870.)

Bij dat doorwonde Hart van Jezus stonden drie personen: Maria, de Moeder van Jezus, Joannes en Maria Magdalena. Zij waren de eerste Eerewacht, zij mochten de allereerste verdiensten op zich toegepast zien, zij zich zelven met Jezus opofferen. Gij, leden der Eerewacht, die bij hetzelfde offer tegenwoordig zijt, vereenigt u met hen en draagt aan God DE ALLERKOSTBAARSTE OFFERANDE op: (Zie bladz. 22.) En gaat dan verder:

Zie, o Heer, Heilige Vader, uit uw Heiligdom en van uwe hooge hemelwoning neder, en aanschouw deze hoogheilige Offerande, welke U onze Hoogepriester, uw heilige Zoon, de Heer Jezus, voor de zonden zijner broeders opdraagt, en stil uwe gramschap over de menigte onzer boosheden. Zie, de stem des Bloeds van onzen Broeder Jezus roept tot U van het kruis. Verhoor, Heer! word verzoend; Heer let op ons smeeken en doe ons barmhartigheid; toef toch niet, mijn God, uwe eigen glorie is ermede gemoeid; want uw Naam is over deze stad, en over uw volk aangeroepen, en handel met ons volgens uwe barmhartigheid. Amen.

Dat Gij U gewaardigt deze stad te verdedi-

gen, te bevredigen, te bewaken, te beschermen en te zegenen. Wij bidden U, verhoor ons.

(100 dagen aflat. Pius IX 4 Febr. 1877).

Wees immer en eeuwig gedankt en gezegend, o Jezus, in het Sacrament uwer liefde. O liefde, alle hemelsche en aardsche liefde waardig! Door eene liefde zonder grenzen voor mij, ondankbaren zondaar, hebt Gij, o Jezus, U bekleed met onze menschelijke natuur, uw allerkostbaarst Bloed in uwe smartelijke geeseling gestort, en zijt Gij voor ons aller zaligheid gestorven op een schandelijk kruis. Verlicht door een levend geloof, smee ik U thans met al den aandrang mijner ziel, met al den gloed van mijn hart, allernederigst door de oneindige verdiensten van uwe wreede smarten, mij moed en kracht te geven, om alle booze driften, welke mijn hart beheerschen, ten onder te brengen, U te zegenen bij mijne grootste droefheden, U te verheerlijken door de nauwkeurige vervulling van al mijne plichten, om elke zonde met den grootsten afschuw te haten en om mij ten slotte heilig te maken. Amen.

(100 dagen aflat. Pius IX. 1 Jan. 1866).

GEBED VOOR DE OVERLEDENEN.

Toen Jezus aan het kruis hing, leed en stierf Hij niet slechts voor de levenden op aarde, maar Hij offerde zich ook op voor de zielen in het vagevuur. Ook deze moest Hij verlossen. Wat zal dan het Offer der H. Mis, hetzelfde als dat van Calvarië, voordeelig zijn ook voor die arme zielen! Bid daarom, als de priester die zielen gedenkt, het volgende gebed:

Ik beveel U aan, o mijn God, die zielen mij-

ner bloedverwanten, weldoeners, vrienden, vijanden en van hen, die door mijne schuld in het vagevuur lijden. Ik beveel U de zielen aan uwer Evangelieverkondigers, der priesters, en vooral van hen, die voor mijne ziel hebben zorg gedragen.

Gedenk ook, Heer, de zielen der overleden leden der Eerewacht, van hen, die eene bijzondere godsvrucht hadden tot het allerheiligst Hart van Jezus, tot zijn H. Altaarsacrament en bitter lijden en tot de H. Maagd Maria; kortom gedenk allen, die in het H. Geloof stierven. Geef hun de plaats der verkwikking van licht en van vrede. Door Christus onzen Heer. Amen.

En ook wij, arme zondaars, verwachten van uwe oneindige Barmhartigheid, door de verdiensten van het Offer, hetwelk wij opdragen, eenig deel in uw Koninkrijk en een plaats te midden uwer Apostelen en Martelaren, te midden uwer Heiligen. Wij smeeken U die hemelsche glorie door Jezus Christus, onzen Heer, uwen Zoon. Door Hem stort Gij uwe weldaden van leven en heiliging over ons uit; door Hem, en met Hem en in Hem, in de eenheid des H. Geestes, zij U alle eer en glorie door de eeuwen der eeuwen. Amen.

BIJ HET »PATER NOSTER.”

Na eerst met den priester aandachtig het »Onze Vader” gebeden te hebben, hoor dan, hoe Jezus van het kruis zijn zeven woorden spreekt, en trek er vrucht uit voor uwe ziel:

1. *Vader vergeef het hun, want zij weten niet wat zij doen!... O Jezus! ik vergeef uit*

liefde tot U alles, wat mij ooit misdaan is; ik leg allen haat en afkeer af, ik wil mijne vijanden beminnen. Vergeef Gij ook mijne zonden, zij zijn mij van harte leed.

2. *Heden zult gij met Mij wezen in het Paradijs...* Ja, lieve Jezus, ook ons kome uw rijk, uw Paradijs eens toe... Wanneer zal ik komen en uw aanschijn aanschouwen?... Ik wensch ontbonden te worden en met U te zijn.

3. *Vrouw, ziedaar uw zoon... zoon, ziedaar uwe Moeder!...* O Maria, Gij zijt dan mijne Moeder, ik uw kind... Ik wil het altijd blijven, en stel mij onder uwe bescherming.

4. *Mijn God, mijn God, waarom hebt Gij mij verlaten?...* O Jezus, wat was het lijden van uw Hart groot op dat oogenblik! Als trouw lid der Eerewacht wil ik U nooit verlaten. Ach Heer, verlaat ook mij niet, maar sta mij altijd bij.

5. *Ik heb dorst!...* Jezus, Gij hebt dorst naar mijne liefde... Jezus, die mij altijd alles geeft, wat mij naar ziel en lichaam gelukkig kan maken, ik wil U eeuwig beminnen.

6. *Het is volbracht!...* Ja, goddelijk Hart van mijn Jezus, Gij hebt in alles den wil van uw hemelschen Vader volbracht... Geef, dat ook ik alle mijne plichten getrouw volbreng, opdat ik eens op mijn sterfbed kunne zeggen: *Het is volbracht.*

7. *Vader, in uwe handen beveel ik mijnen Geest!* Ja, hemelsche Vader, ik geef mij zelven geheel aan U; ik geef U mijne ziel en mijn lichaam, mijn verstand, mijn geheugen, mijn wil en alles, wat in mij is. Gij hebt mij alles gegeven, ik geef U alles terug. Geef mij slechts

uwe liefde en uwe genade, dan ben ik rijk genoeg en verlang niets anders. Amen.

AGNUS DEI.

En toen Jezus zijn laatste woord gesproken had, boog Hij het hoofd en stierf... Aanschouw uw Jezus; zie hoe zijne armen wijd uitgestrekt zijn, om u in liefde te ontvangen; zijn hoofd is naar de aarde gebogen, als wilde Hij u den vredekus geven. O, verblijd u dan en bid tot dat goddelijk Lam, dat zich voor ons offert:

Lam Gods, dat wegneemt de zonden der wereld, ontferm U onzer.

Lam Gods, dat wegneemt de zonden der wereld, ontferm U onzer.

Lam Gods, dat wegneemt de zonden der wereld, geef ons den vrede.

Heer Jezus Christus, die aan uwe apostelen gezegd hebt: Ik laat u den vrede, mijnen vrede geef ik U, let niet op mijne zonden, maar op het geloof uwer Kerk en bewaar haar in vrede en eenheid, Gij, die leeft en regeert, God, door alle eeuwen der eeuwen. Amen.

Als Gij communiceert zeg dan nog dit gebed met den priester:

Heer Jezus Christus, geef dat het ontvangen van uw Lichaam, hetwelk ik onwaardige gannuttigen, mij niet tot een oordeel en verdoemenis strekke, maar dat het volgens uwe goedertierenheid mij diene tot bescherming van ziel en lichaam en tot een heilzaam geneesmiddel.

Kom, Heer Jezus, kom en neem bezit van mijn hart.

BIJ DE COMMUNIE.

Toen Jezus gestorven was, kwam een der soldaten naar het kruis, nam een speer, en doorstak de zijde van Jezus... En zie, uit dat goddelijk Hart vloeide Water en Bloed. Dat waren de zinnebeelden der goddelijke genadestroomen, welke ons uit dat Hart zijn toegestroomd en nog toestroomen door de Sacramenten, in het bijzonder door het H. Sacrament des Altaars. Als gij dan het geluk hebt, thans met den priester te communiceeren, ga dan met een groot verlangen tot de H. Tafel en vraag veel. Jezus' Hart is almachtig, het kan u alles geven; Jezus' Hart is algoed, het wil u alles geven; Jezus' Hart is getrouw in zijne belofte, het zal u alles geven, wat het beloofd heeft.

Zoo gij niet communiceert, doe dan deze geestelijke Communie:

O mijn Jezus, ik geloof, dat Gij in het H. Sacrament tegenwoordig zijt. Ik bemin U bovenal, en ik verlang U in mijne ziel te ontvangen. Maar dewijl ik dit thans niet werkelijk doen kan, zoo smee ik U, ten minste op eene geestelijke wijze in mijn hart te komen. Zie, ik omhels U, als hadde ik U reeds werkelijk ontvangen, en ik vereenig mij geheel en al met U; laat niet toe, dat ik ooit van U gescheiden worde.

Aanbid hier Jezus eenige oogenblikken in uw hart, en vraag hem de genade, om dien dag uwe hoofdfouten meer en meer te overwinnen.

Verzuchtingen van den H. Ignatius.

Anima Christi, sanctifica me. — Corpus Christi, salva me. — Sanguis	Ziel van Christus, heilig mij. — Lichaam van Christus, maak mij za-
---	---

Christi, inebria me. — Aqua lateris Christi, lava me. — Passio Christi, conforta me. — O bone Jesu, exaudi me. — Intra vulnera tua absconde me. — Ne permittas me separari a Te. — Ab hoste maligno defende me. — In hora mortis meæ voca me. — Et jube me venire ad Te. — Ut cum sanctis tuis laudem Te. — In sæcula sæculorum. Amen.

lig. — Bloed van Christus, maak mij dronken. — Water uit de zijde van Christus, wasch mij. — Lijden van Christus, versterk mij. — O goede Jezus, verhoor mij. — In uwe wonden verberg mij. — Laat niet toe, dat ik van U gescheiden worde. — Tegen den boozen vijand verdedig mij. — In het uur des doods, roep mij. — En beveel mij tot U te komen. — Opdat ik met uwe Heiligen U prijze. — In alle eeuwen der eeuwen. Amen.

(300 dagen afluat telkens, en 7 jaren, als men het na de Communie bidt. Pius IX. 9. Jan. 1854.)

O allerbeminlijkste Jezus, tot welk een uiterste is toch uwe overmatige liefde gegaan! Gij hebt mij een hemelsch voedsel bereid van uw Vleesch en uw allerkostbaarst Bloed, om U geheel en al aan mij te geven. Wie heeft U toch tot zoo groote liefde kunnen vervoeren, tenzij de brandende liefde, waarvan uw Hart is vervuld? O aanbiddelijk Hart van Jezus, brandend fornuis der goddelijke liefde, ontvang mijne ziel in uwe heilige wonde, opdat ik in deze school der liefde dien God leere beminnen, die mij zoo bewonderenswaardige bewijzen zijner liefde gegeven heeft. Amen.

(100 dagen afluat, eens per dag. Pius VII. 9 Febr. 1818.)

GEBEDEN NA DE COMMUNIE.

Terwijl gij in uw geest herdenkt, hoe Jezus' Lichaam naar een nieuw graf gedragen werd, moet gij u vooral herinneren, hoe uw hart de woonplaats is geworden van den geofferden Godmensch. Dank Hem derhalve nog door de volgende gebeden:

O mijn Zaligmaker, wat zal ik U wedergeven voor al hetgeen Gij mij hebt geschonken. Gij hebt U voor mij geofferd, U aan mij geschonken, U vereenigd met mij; hart aan hart mag ik met U rusten. Laat dan niet toe, dat ik van U gescheiden worde; Gij zijt mijn deel in eeuwigheid! Moge mijn hart door U geholpen, de zuiverheid bewaren, welke Gij mij geschonken hebt; moge het steeds uwe woonplaats blijven, zoodat Gij, o Heer, mij geheel en al doordringt en ik niemand anders diene, volge en beminne, dan U, o Jezus, mijn Heer en mijn God. Dank zij U ook, aanbiddelijke Drieëenheid, voor de goedheid mij bewezen, door mij toe te laten bij dit H. Offer; vergeef mij mijne achteloosheid en koudheid, waarmede ik die zoo groote weldaad heb ontvangen; moge het echter U aangenaam zijn, en mij en allen, voor wie ik het opdroeg, voordeelig. Door Christus onzen Heer. Amen.

BIJ DEN ZEGEN.

Zegen mij, Hart van Jezus, zegen mijne ziel en mijn lichaam, mijne vermogens en zintuigen. Zegen mijne tong, opdat zij niet spreke dan tot uwe glorie. Zegen mijne oogen, opdat zij niet aanschouwen, wat U zou kunnen mishagen. Zegen mijn mond, opdat ik U niet door onma-

tigheid vergramme. Zegen in één woord al de zintuigen van mijn lichaam, opdat zij U getrouw dienen en U niet beleedigen. Zegen mijn geheugen, opdat het zich altijd uwe liefde en weldaden herinnere. Zegen mijn verstand, opdat het uwe goedheid kenne, mijn plicht van U te beminnen begrijpe, en goed beseffe, wat ik moet vluchten en doen, om U te behagen; zegen vooral mijn wil, opdat hij niets dan U, die oneindig goed zijt, beminne, geen ander verlangen hebbe, dan U te behagen, geen ander genot smake, dan U verheerlijkt te zien. Amen.

IV. Biechtgebeden.

Die veel ontvangt, moet ook zijne dankbaarheid door veel bewijzen. Vooral moet deze dankbaarheid zich openbaren door eene groote droefheid zelfs over de minste fouten. Een lid der Eerewacht zal er daarom op uit zijn dikwerf, ten minste alle maanden, te biechten te gaan.

Die biecht moet steeds een goede biecht zijn, en daarom zal men zijn best doen, daarvoor de genade af te smeeken. Geen betere voorbereiding dan daartoe des morgens de H. Mis bij te wonen en daaronder vurig te bidden, om zijne zonden en fouten goed te kennen, ze oprecht te kunnen biechten, en er een goed berouw over te hebben. Ziehier verder eenige wenken, welke vooral kunnen dienen voor hen, die meermalen te biechten gaan.

Onderzoek uw geweten niet te lang. Let vooral op uw *heerschende drift*, vervolg ze zonder medelijden, en roei ze uit door een nauwkeurige belijdenis daaromtrent. Wees in uwe beschuldiging kinderlijk oprecht. Zeg rondweg uwe fouten, maar houd u niet op met angstvalligheden; deze dooven de ware

liefde uit. — Wees verder blindelings gehoorzaam aan uw biechtvader; hij bekleedt Gods plaats. Gedenk het woord van den H. Franciscus van Sales: *»een waarlijk gehoorzame ziel gaat nooit verloren; zij heeft geen rekenschap te geven»*. Luister daarom en ontvang de verlangens, bevelen en vermaningen van den priester, als voortkomende uit het Hart van onzen Heer Jezus Christus.

Vóór de Biecht.

O goddelijk en milddadig Hart van mijn Jezus, dat altijd geopend zijt voor elken zondaar, die met berouw tot U terugkeert, zie mij hier voor U neergeknield, en laat mij opnieuw, na van U afgedwaald te zijn, een veilige schuilplaats bij U vinden. Schenk mij vergiffenis door het H. Sacrament der Biecht. Verleen mij de hiertoe noodzakelijke genaden, verlicht mijn verstand, om mijne zonden te kennen, beweeg mijn hart, om er een oprecht berouw over te hebben, bevestig mijn wil, opdat ik vast besloten zij niet meer te zondigen.

Heilige Maria, Moeder der genade en toevlucht der arme zondaars! bid in dit oogenblik voor mij. Help mij openhartig zijn, help mij een goede biecht doen.

Onderzoek vervolgens uw geweten. Zie, of gij in uwe voorgaande biechten nergens aan ontbroken hebt; of gij de Sacramenten goed hebt ontvangen. Ga vervolgens opletteend na, wat gij gedacht, gesproken, gedaan of verzuimd hebt, op welke plaatsen gij geweest zijt, en met welke personen gij hebt omgegaan. Let ook op de plichten van uw staat, maar vooral op uw hoofdfout. Bid daarna langzaam en overwegend:

ACTE VAN BEROUW.

Goddelijk en beminnelijk Hart van mijn lieven Jezus, ziehier voor uwe voeten een verrader, die U, helaas, doorstoken heeft door zijne menigvuldige zonden en fouten. Ja, Heer, ik groet die diepe wonden; ik heb ze u toegebracht, ik doorwondde helaas nog na uw dood door mijn fouten dat liefdevolle Hart. Het is mij leed uit den grond van mijn hart, dat ik die zonden heb bedreven, niet zoozeer omdat ik den hemel verloren en de hel verdiend heb, maar omdat ik U, mijn opperste Gced, die alles, alles voor mij veil hadt, zoo beleedigd heb. Lieve Jezus, in eeuwigheid geen zonde meer! Uw Hart wil ik beminnen, en daarom het niet meer doorsteken door de zonden.

Daarom neem ik mij vastelijk voor, niet meer te zondigen, de gelegenheden te vluchten, te doen, wat mijn biechtvader mij zal opleggen, ja liever te sterven dan U nog ooit te beleedigen.

O Jezus, versmaad een nederig en berouwvol hart niet! O zoetste Jezus, wees niet mijn Rechter, maar mijn Zaligmaker! H. Maria, Moeder der barmhartigheid, kom mij te hulp voor den troon van God, en smEEK voor mij om vergiffenis. Ja, gij zult mij die verwerven. Gij vermoogt alles op het Hart van uw Zoon.

Ga dan tot den Priester en kniel voor hem neder, alsof gij voor Christus zelven, wiens plaats hij bekleedt, nederknieldet.

Na de Biecht.

Goddelijk Hart van mijn Jezus! hoe groote

dankbaarheid ben ik U niet schuldig! Ik hoop, dat Gij mij om de verdiensten van uw Bloed, mijne zonden vergeven hebt. Ik dank U daarvoor uit geheel mijn hart; ik brand van verlangen, om uwe barmhartigheid geheel de eeuwigheid door te verheerlijken. Tot nu toe, o God, was ik uw verrader, ik zal voortaan in alles uw dienaar zijn. Ja, in het vervolg wil ik U niet meer verliezen; ik wil veranderen van leven, ik heb het beloofd aan de voeter van uw dienaar: ik zal getrouw zijn. Ik beloof U nogmaals de gelegenheden van zonden te vluchten, de middelen aan te wenden, welke mijn biechtvader mij heeft aangewezen, en den dood te verkiezen boven de zonde.

Maar, o Jezus, Gij weet, hoe zwak ik ben: geef mij toch de genade van U getrouw te blijven tot den dood en help mij, telkens als de duivel, de wereld of het vleesch mij tot de zonden aanlokken of bekoren, uit te roepen: Jezus, Maria en Jozef, staat mij bij. Zoet Hart van mijn Jezus, ik bemin U.

Maria, Moeder der volharding, op u stel ik al mijne hoop.

Herdenk nu nog eenmaal goed de vermaningen van den biechtvader; vernieuw uw besluit, om deze getrouw op te volgen en bid daarna:

Hemelsche Vader, Gij hebt mij door de verdiensten van uw lieven Zoon Jezus Christus weder als uw kind aangenomen. Zie, in vereeniging met de oneindige voldoening van uw Jezus, en de zoo overvloedige boetedoeningen der Heiligen, wil ook ik thans mijne boete volbrengen, welke de priester mij heeft opgelegd. Daarbij offer ik U tevens al mijne goede werken,

welke ik ooit verricht, alle aflaten, die ik ooit verdiend heb, of zal verdienen. Mogen daardoor alle tijdelijke straffen worden uitgewischt. opdat ik geheel zuiver moge leven, en zóó ook eenmaal voor uw aangezicht verschijne.

Bid hierna, zoo u geen andere tijd is opgegeven, uwe penitentie..

V. Gebeden vóór en na de Communie.

 en lid der Eerewacht behoort zóó te leven, dat hij dikwijls tot de Sacramenten kan naderen: want dan vooral leeft men in vereeniging met Jezus' Hart, eert, bemint en vertroost men het. Het is toch zijn vurig verlangen, met de kinderen der menschen te zijn, en het smacht er naar, zich aan de menschen als voedsel te geven.

Ga daarom zoo dikwijls, als uw geestelijke bestierder dit goedvindt, tot de H. Tafel. Verzuim vooral de maandelijksche Communie nimmer, en zorg op den *eersten Vrijdag* of *eersten Zondag* immer trouw deel te nemen aan de Generale Communie der Eerewacht, dáár waar deze gehouden wordt.

Maar ook telkenmale, als gij dat groote geluk, van hart aan hart met Jezus te zijn in de H. Communie, geniet, worde uw geloof, uw vertrouwen, uwe liefde verlevendigd. Vol vurigheid moet gij naderen tot dat goddelijk Gastmaal, dat alle geneugten te boven gaat. Zorg daarom uw voorbereiding en dankzegging immer goed te doen.

GEBEDEN VÓÓR DE H. COMMUNIE.

Denk reeds den avond te voren aan uw H. Communie, welke gij den volgende dag gaat verrichten. Bereid u zelven door een goede en oprechte Biecht voor, en ga te ruste met de gedachte: MORGEN KOMT JEZUS IN MIJ.

BRUNNEN

Zoodra ge ontwaakt, zult gij uw hart tot God verheffen en aan Jezus zeggen: «KOM, MIJN JEZUS, KOM, MIJN ZIEL VERLANGT NAAR U.» Kleed u dan spoedig, doe vurig uw morgengebed, begeef u in stille naar de kerk en kies een stille plaats uit, om u alleen bezig te houden met het heilig werk, dat gij gaat verrichten. Daar kunt gij alsdan de volgende acten bidden:

ACTE VAN GELOOF.

O Jezus, allerzachtmoedigst en liefdevol van harte ik mag dan dezen morgen tot uw allerheiligst Sacrament naderen, om mij te voeden met uw Lichaam en Bloed. Mijn Heer en mijn God, ja ik geloof dat vastelijk. Gij zijt hier wezenlijk, waarachtig, zelfstandig tegenwoordig onder de geringe gedaante van brood. O heilig Gastmaal, waarin Christus genuttigd wordt! O onuitsprekelijke liefdedaad! Jezus komt tot mij, Jezus, de Zoon van God, dien de hemelen niet kunnen bevatten, komt zich een woning kiezen in mijn arm, ellendig hart: ja nog meer, Hij wordt het voedsel mijner ziel onder de nietige gedaante van brood! Kan ik dit ontzettend wonder begrijpen? Neen, 't is onmogelijk! Maar uw woord, o God, kan niet falen, uw Hart kan mij niet bedriegen. Gij hebt het gezegd: »Neemt en eet, dit is mijn Lichaam:» derhalve is het zoo en geloof en belijd ik, dat Gij hier wezenlijk tegenwoordig zijt, en Gij U aan mij komt geven. O moest ik voor dit mijn geloof mijn leven geven, ik zoude het gaarne doen. In dit geloof wil ik leven en sterven

ACTE VAN HOOP.

Goddelijke Zaligmaker, wat moet ik niet van

U hopen, nu ik mij met U mag vereenigen en één met U worden? »Vertrouwt slechts», zoo spreekt Gij tot zoo velen, toen Gij nog met ons rondwandeldet, en zij ontvingen duizenden genaden. Lammen gingen, blinden zagen, dooven hoorden, zieken werden gezond, ja dooden stonden op om de hoop en het vertrouwen hunner bloedverwanten. — Wat mag ik dan niet verhopén, nu Gij in mijn hart komt, nu Gij onder mijn dak wilt vertoeven? 't Is waar, ik ben een zondaar, maar de oneindige verdiensten van uw kruisdood zijn daar, om mijne zonden uit te wisschen; uw Bloed heeft in de Biecht gestroomd over mijne ziel, en zij werd gezuiverd. Ja, ik mag dus hopen op U, dat Gij mij nu ook door de H. Communie talloze genaden zult mededeelen. Want in uw H. Gastmaal wordt de ziel met genaden vervuld: dat hebt Gij beloofd. En als God zijt Gij getrouw in uwe beloften. Ja, Heer Jezus, ik hoop dan op U. In eeuwigheid zal ik niet beschaamd worden. In deze hoop wil ik leven en sterven.

ACTE VAN LIEFDE.

Goddelijk Hart van mijn Jezus, ik bemin U, maar ik bemin U veel te weinig. Uit liefde tot mij, o Jezus, zijt Gij uit den hemel gekomen en geboren in een armen stal, uit liefde tot mij hebt Gij armoede en vervolging geleden, hebt Gij dertig jaren lang verborgen geleefd en gewoegd in het zweet uws aanschijns; uit liefde tot mij zijt Gij veracht en tegengesproken in uw openbaar leven; uit liefde tot mij gaaft

Gij zelfs uw leven in de vreeselijkste pijnen op een schandelijk kruis. Ja, als ware dit nog niet genoeg, voedsel wordt Gij voor ons in het H. Sacrament des altaars. Liefdevol Hart, hebt Gij nog meer kunnen doen dan hetgeen Gij gedaan hebt? — En dat voedsel van uw eigen Vleesch en Bloed mag ik gaan ontvangen! O oneindige, o onbegrijpelijke liefde van het H. Hart van Jezus! Een God in mij! Een God, de spijze mijner ziel! Jezus, vergun mij het te zeggen, Gij zijt dwaas van liefde voor mij! — O, zou ik U dan niet liefhebben, zou ik dan nog koud voor U willen blijven? Neen, Jezus, nooit, nooit meer wil ik van U gescheiden worden! Ik bemin U, ik bemin U, ik bemin U! Hoe spijt het mij, U niet altijd bemind te hebben. Voortaan is mijn besluit genomen: in eeuwigheid geen zonden meer, ik wil U alleen beminnen én nu én de gansche eeuwigheid door. Oneindige goedheid van mijn God, ontvlam mijn koud gemoed, en leer mij steeds U meer en meer beminnen. Weg van mij, aardsche genegenheden! Jezus, de oneindige liefde zelve, komt zich aan mij geven. Ik wil Hem alleen beminnen.

ACTE VAN VERLANGEN.

Goddelijk Hart van mijn Jezus, ik verlang naar U. Gelijk een dorstig hert naar de waterbronnen, zoo verlangt mijne ziel naar U, mijn eenig Geluk, mijn Troost, mijn Wellust, mijn Voedsel. Kom, goddelijke Zaligmaker, plaats uw troon in mijn hart, om daar eeuwig te wonen.

Kom, beminnelijk Hart van mijn Jezus, en laat mij in U rust, vrede en geluk vinden. Jezus, mijn Heer, mijn God en mijn Al, ik geef U mijn hart en mijn ziel, ik wensch in eeuwige vereeniging met U te leven. — Ja mijne ziel verlangt naar U! — Maar wie ben ik, dat ik zulke weldaad durf vragen, dat ik dit durf verlangen? Minnelijke Zaligmaker, ik beken het volgaarne, ik ben die genade niet waardig; maar uwe goedheid noodigt mij uit, uwe liefde dwingt mij. Daarom dan ook nader ik vol verlangen, onbevreesd en vol vertrouwen. Kom, o Jezus, kom spoedig in mijn hart. — Hoe zoet is het, met U vereenigd te zijn en zóó te leven en te sterven! Kom, o goddelijk Hart, en vervul de vurige wenschen van het mijne. Amen.

Als het oogenblik der Communie gekomen is, verrek dan nog, terwijl het Confiteor gebeden wordt, een acte van berouw, en zeg daarna met de diepste ootmoedigheid driemaal: »Heer ik ben niet waardig, dat Gij komt onder mijn dak, maar spreek slechts één woord, en mijne ziel zal gezond worden.» Ga dan met de grootste zedigheid, de handen te zamen en de oogen neergeslagen, tot de Communiebank en ontvang uw Jezus.

Na de H. Communie.

Als gij dan het H. Sacrament ontvangen hebt, moet gij vooral uw ziel voor Jezus Christus uitstorten; aanbid Hem, bedank Hem, klaag uw nood, verzoek zijne genade, offer u geheel aan Hem op. Het is niet noodig nu een boek te gebruiken; uw eigen hart zegt u, wat gij Jezus moet bidden. Geef u dan over aan die stille gevoelens van uw hart, en blijf, zoolang gij kunt, aldus met Hem spreken. Daarna kunt gij de volgende gebeden doen.

ACTE VAN GELOOF.

Allerzoetste Jezus, Gij zijt in mij! Ik ben uw altaar genaderd, en Gij hebt mij gevoed met uw goddelijk Vleesch en Bloed. Ja nu leeft Gij in mij, en ik in U.

O mijne ziel, vernieuw uw geloof en uwe liefde! Uw God, neergedaald in uw hart, rust er als op zijn hemelschen troon. Duizenden en duizenden engelen omringen u, en aanbidden sidderend in U hun Heer en hun God.

Ja, o Jezus, ik geloof het, ik belijd het, en daarom verban ik thans alle gedachten uit mijn hart, die niet voor U zijn; vol levendig geloof, diepe nederigheid en innige liefde wil ik, dankbaar voor zulke onwaardeerbare genade, U aanbidden.

ACTE VAN AANBIDDING.

Ik aanbid U, goddelijk Hart van mijn Jezus, waarlijk in mijn hart tegenwoordig. Ik aanbid U met de Engelen en Heiligen, die U omringen en vergezellen. Ik aanbid U met die duizenden hemelsche geesten, die, verstomd van bewondering op het gezicht van de vernietiging uwer goddelijke grootheid, hun gelaat met de vleugelen bedekken, en diep voor U nedervallen. Lieve Jezus, ik vereenig mij met die velen, en draag U hunne aanbidding op, vooral de aanbidding der allerheiligste Maagd op den dag der menschwording, en later, zoo dikwijls zij met U was, of U ontving in de H. Communie.

Ja, mijn lieve Jezus, ik aanbid met een

levendig geloof, met den diepsten eerbied, uw Lichaam, uw Bloed, uwe Ziel, uwe Godheid, en vooral uw allerbeminnelijkst Hart; want met dat alles zijt Gij in mij, en hebt Gij U aan mij geschonken.

Engelen des Hemels, die God in zijne grootheid kent, en u verheugt in zijne glorie, looft en zegent mijnen Jezus voor mij in eeuwigheid.

Heiligen Gods, die God van aanschijn tot aanschijn aanschouwt, Hem eeuwig prijst, looft en zegent mijnen Jezus voor mij in eeuwigheid.

Gij vooral, Koningin des Hemels, Maria, mijne moeder, die uw Zoon in al zijne volmaaktheden zoo kent en verheerlijkt, loof en zegen mijnen Jezus voor mij in eeuwigheid.

ACTE VAN DANKBAARHEID.

Aanbiddelijke Jezus, welken dank ben ik uw Hart niet verschuldigd! Het was U niet genoeg, mij van den eeuwigen dood en de hel te verlossen, door te sterven voor mij aan een kruis: niet genoeg, U door het onuitsprekelijkste aller wonderen dagelijks voor mij als slachtoffer te geven: Gij hebt het voedsel mijner ziel willen worden, en U geheel en al aan mij gegeven. O heilige maaltijd, waarbij Christus genuttigd wordt, de gedachtenis van zijn lijden hernieuwd, onze ziel met genaden vervuld, en ons een onderpand der toekomstige glorie gegeven wordt! Wat zal ik U dan wedergeven, o heilig Hart van mijn Jezus, voor al die schatten uwer goddelijke liefde, welke Gij mij geschonken hebt? — Dankbaar wil ik U zijn, eeuwig dankbaar, en U dit toonen door daden. Daarom in eeuwigheid geen zonden meer! Neen, bemin-

nelijk Hart van Jezus, geen zonden meer! — Ik ben besloten voortaan voor U alleen te leven, en daarom zal ik alle gelegenheden tot zonden schuwen, en vooral wil ik letten op datgene, wat mijn biechtvader mij heeft voorgelouden, ijverig zijn in mijn godsdienstplichten, ijverig in mijne verplichtingen als lid der Eerewacht. Ja Heer Jezus, uit dankbaarheid voor uwe liefde, zal ik getrouwer zijn aan mijn wachttuur, en dan vooral uw zoo miskend Hart eeren, beminnen en vertroosten. — Heiligen des hemels, Engelen Gods, die het H. Hart van Jezus immer aanbeddend omringt, komt mij te hulp.

ACTE VAN OPOFFERING.

Doe hier DE TOEWIJDING AAN HET H. HART, welke men vindt bladz. 38 en 39, en vervolgens DE ALLERKOSTBAARSTE OFFERANDE bladz. 22.

ACTE VAN SMEEKING.

Bid hier het gebed: EEUWIGE VADER, bladz. 25 en vervolgens de drie volgende gebeden.

GEBED VAN PATER DE LA COLOMBIERE. S. J.

Heilig Hart van Jezus, leer mij mij zelven geheel en al vergeten; dit toch is de eenige weg om in uw binnenste te worden ingeleid; leer mij, wat ik doen moet, om tot die zuiverheid uwer liefde te geraken, waarnaar Gij mij de begeerte hebt ingegeven. Ik gevoel in mij eenen vasten wil om U te behagen, doch daartoe ben ik niet in staat, zonder eene bijzondere

verlichting en eene versterkende genade, die van U alleen kunnen komen. Volbreng uwen wil in mij, o Heer; ik zie helaas, dat ik U wederstand bied, doch ik verlang, dat die wederstand verdwijne. Gij alleen moet alles doen, Goddelijk Hart van mijn Jezus; word ik heilig, aan U alleen zal de eer ervan toekomen, dit is mij overduidelijk. Voor U zal het eene groote glorie zijn, en daarom alleen verlang ik tot de volmaaktheid te geraken. Amen.

GEBED VAN DEN Z. GERARDUS MAJELLA.

H. Hart van Jezus, verleen mij den moed getrouw uwe wet na te komen; want als ik het ongeluk zou hebben een weinig daarvan af te wijken, zou ik spoedig zeer ver afdwalen; immers Gij, o Heer, laat toe, dat hij, die met een lichtzinnig hart tot kleine ongetrouwheden vervalt, ten laatste in een diepen afgrond nederstort. Amen.

GEBED VAN DEN H. ALPHONSUS.

O Hart van mijn Jezus, ik smeeke U, schenk mij de gave der heilige Zuiverheid naar ziel en lichaam; help mij daarom steeds weerstand bieden aan alle onzuivere bekoringsen; laat niet toe, dat ik in het gevaar er aan ontbreke, U en uwe heilige Moeder aan te roepen. Schenk mij ook een zuivere meening, opdat al mijne handelingen, al mijne verlangens geen ander doel hebben dan uwe glorie en uw verlangen. Geef mij vooral, ik smeeke dit allerdringendst van U af, de heilige volharding, en de genade om deze zonder ophouden te vragen, vooral in

het oogenblik der bekoringen, en als de dood komt. Amen.

Zoo de tijd het toelaat, zal men verder met vrucht de gebeden verrichten. voorkomende op bladz. 69, en 70 na de Communie in de H. Mis.

Als er een volle aflat te verdienen is, kan men het volgend gebed van den Zal Clemens Maria bidden tot intentie van Z. H. den Paus.

GEBED VAN DEN Z. CLEMENS MARIA HOFBAUER
VOOR HET BEHOUD DES GELOOFS EN VOOR
DE BEHOEFTE DER KERK.

O mijn Verlosser, zoude dan reeds het vreeselijk uur zijn aangebroken, waarop nog slechts weinige Christenen meer te vinden zijn, in wie het geloof levendig is? Hebt gij, te recht vergramd, aan uw volk uwen bijstand onttrokken? Dwingen U de goddeloosheid en het zedenbederf uwer kinderen, om onverbiddelijk uwe wrekende hand over hen uit te strekken?

Goddelijke Stichter en Voleindiger van ons geloof! in de bitterheid van ons berouwvol en vernederd hart smeeken wij U: laat niet toe, dat de fakkel des geloofs onder ons worde uitgebluscht. Wees uwe vroegere barmhartigheden indachtig. Aanzie mededoogend en bezoek den wijngaard, dien uw rechterhand heeft geplant, die besproeid is door het bloed van tallooze martelaren, bevochtigd door de tranen van zoo vele boetvaardigen en bevrucht met het zweet en gebed der apostelen, belijders en maagden.

Goddelijke Middelaar! werp uwe blikken op zoo vele vurige Christenen, wier reine handen zich aanhoudend tot uw troon opheffen, om U

het behoud van den kostbaren schat des geloofs af te smeeken. Hef, o God van gerechtigheid, hef op het vonnis onzer vervloeking. Sluit uwe ooren voor onze godslasteringen, aanschouw het aanbiddelijk Bloed, hetwelk op het kruis voor onze zaligheid is gestort en nog dagelijks voor ons vloeit op de altaren. Behoud ons in het waar geloof, in het geloof der Roomsche Kerk.

Laat ziekte ons treffen, laat droefheid ons overvallen, laat rampspoed ons nederslaan, maar behoud ons in het heilig geloof. Zoolang die kostbare gave ons niet ontbreekt, zullen wij alle moeielijkheden blijmoedig onderstaan, en zal niets in staat zijn ons geluk te storen.

O Jesus, Stichter van ons geloof! bewaar hetzelfde voor ons in zijne volle zuiverheid. Beschut ons in het scheepje van Petrus; geef, dat wij in trouw en onderwerping aan den Opvolger van Petrus, uw plaatsvervanger op aarde, gehecht blijven, opdat aldus de eenheid der H. Kerk behouden, de heiligheid bevorderd, de Apostolische Stoel beschermd, en de uitbreiding der algemeene Kerk bewaarheid worde.

O Jesus, Stichter van ons geloof! behoed, versterk en verlicht ook onze vorsten. Verneeder de vijanden uwer heilige Kerk, opdat zij tot U wederkeeren. Schenk aan alle koningen, aan alle christen vorsten en aan de geheele Christenheid de ware eenheid en eendracht. Bevestig hen allen in uwen heiligen dienst, in welken wij verlangen te leven en te sterven.

O Jesus. Stichter van ons geloof! Ja, ik leef voor U, en voor U ook wil ik sterven. Zoo lang ik leef, wil ik de uwe zijn, de uwe, ook in het uur van mijnen dood. Amen.

De Gelukzalige raadde nog aan bij dit gebed, ter intentie der H. Kerk, 5 maal het Onze Vader en 5 maal het Wees gegroet, benevens het Credo en Eere zij den Vader, enz. te bidden.

SCHIETGEBEDEN VAN DEN GELUKZALIGE.

1. Mijn God, hemelsche vader, ik offer U het kostbare Bloed van Jezus-Christus voor de arme zielen in het vagevuur.

2. Mijn God, ik dank U voor de genade van het H. Doopsel, voor de roeping tot het waar Katholiek Geloof en ik bid U, laat mij in uwe genade leven en sterven.

3. O smartvolle Moeder, neem mij onder uwe bescherming. Ik bid u door uw H. Hart, ontferm u over mij en alle arme zondaren. Amen.

VI. Gebeden gedurende het Lof, bij een bezoek aan het Allerh. Sacrament.

O wat zijn zij aan het H. Hart van Jezus aangenaam, zij, die Hem dikwijls bezoeken en er hun vermaak in stellen, de wacht te houden bij dat H. Tabernakel, waar Jezus in zijn Sacrament rust! Godvruchtige ziel, gij in het bijzonder, die als lid der Eerewacht het H. Hart daar vooral moet verheerlijken, beminnen en troosten, verzuim toch geen enkelen dag, eenigen tijd aan de voeten van dat H. Sacrament door te brengen. O, welk een geneugte is het, daar met dat goddelijk Hart zich te mogen onderhouden, gelijk een vriend met zijnen vriend! — Maar laat ook niet na elken dag een klein bezoek te brengen aan Maria, door wie God wil, dat alle genaden ons toevloeien, en aan den H. Jozef, den inigsten vriend van Jezus' H. Hart.

GEBED VAN VOORBEREIDING.

Heer Jezus Christus, die om de liefde, welke Gij den menschen toedraagt, dag en nacht onder de gedaante van brood op onze altaren rust, terwijl Gij vol barmhartigheid en liefde

allen, die U komen bezoeken, afwacht, uitnoodigt en ontvangt; ik geloof, dat Gij in het Sacrament des Altaars tegenwoordig zijt; ik aanbid U daar uit den afgrond van mijn niet, en ik bedank U voor alle genaden, welke Gij mij hebt bewezen, voornamelijk hiervoor, dat Gij mij U zelven in dit heilig Sacrament geschonken, uwe allerheiligste Moeder tot Voorspreester gegeven en mij geroepen hebt om U in deze kerk te bezoeken.

Ik groet dan in dit oogenblik uw allerheiligst Hart, en doe dit met een drievoudig doel; ten eerste, om U te bedanken voor deze kostbare gave; ten tweede, om de oneer te herstellen, welke Gij van alle uwe vijanden in dit H. Sacrament hebt ontvangen, en ten derde, om, door dit bezoek, U te aanbidden op al die plaatsen der wereld, waar Gij het minst vereerd en het meest verlaten zijt in uw Sacrament.

Mijn Jezus, ik bemin U uit geheel mijn hart. Het doet mij leed, dat ik uwe oneindige goedheid zoo dikwijls vergramd heb. Ik maak het voornemen, door uwe genade gesterkt, U niet meer te beleedigen in de toekomst; van dit oogenblik af wijd ik mij, hoe onwaardig ik ook ben, geheel en al aan U toe; ik verzaak aan mijn wil, aan mijne neigingen, aan mijne verlangens; ik geef U alles, wat mij toebehoort. Doe voortaan met mij en met al het mijne, wat Gij wilt. Ik vraag U en ik verlang niets anders dan uwe heilige liefde, de volharding ten einde toe en de volmaakte vervulling van uw en heiligen wil. Ik beveel U de zielen van

het vagevuur aan en in het bijzonder haar, die het meest godvruchtig waren jegens uw H. Sacrament en jegens de allerheiligste Maagd Maria. Ik beveel U ook al de arme zondaars. Ik vereenig eindelijk, o mijn dierbare Verlosser, al de gevoelens van mijn hart met die van uw liefdevol Hart, en, zoo vereenigd, offer ik die op aan uwen eeuwigten Vader, Hem smeevende in uwen naam, die uit liefde tot U te willen aannemen en verhooren.

300 dagen *aftaat*. Pius IX. 7 Sept. 1854

BEZOEK. ¹⁾

O lieve Jezus, welk eene heerlijke vond uwer liefde was het, onder de nederige gedaante van brood bij de menschen uw verblijf te nemen, om aldus toegankelijk te wezen, voor al wie maar verlangt met U te spreken. Hij had wel groot gelijk de Profeet Isaias met te zeggen, dat men luid op en overal de liefdevonden van onzen goeden God zou vermelden.

O allerliefderijkst Hart van mijnen Jezus! overwaardig zijt Gij alle harten te bezitten. O Hart van mijn Jezus, altijd brandend van de zuiverste liefde! o verslindend vuur, verteer in mij geheel en al den ouden mensch, vernieuw mij, en laat ik voortaan een nieuw leven leiden van liefde en genade! Vereenig mij zoo innig met U, lieve Jezus, dat ik nooit wederom van U gescheiden worde! O Hart van mijn

¹⁾ Zij, die elken dag een ander bezoek verlangen te bidden, raden wij aan daartoe gebruik te maken van het »Gulden boekje» van den H. Alphonsus: *Bezoeken bij het Allerheiligste Sacrament*; of ook van de *Novene er eere van het H. Hart* voorkomende op bladz. 100 en volgende.

Jezus, dat altijd open staat als een toevluchts-
oord voor de zielen, neem ook mij op! O Hart,
om de zonden der wereld zoo doorwond op het
kruishout, verleen mij een oprecht berouw over
mijne zonden! Ik weet, lieve Jezus, dat Gij mij
in dit goddelijk Sacrament diezelfde liefde toe-
draagt, welke Gij voor mij hadt, toen Gij voor
mij stierft op het kruis; groot daarom is uw
verlangen, om mij geheel en al met U te ver-
eenigen. En zou ik dan nog langer kunnen
weigeren aan dit verlangen te voldoen, en aan
uwe liefde geheel mijn hart ten offer te bren-
gen? Ach, tref Gij dat hart, doorwond het,
lieve Jezus, hecht, bind het aan U en vereenig
het geheel met uw Hart! Ik maak heden het
vast besluit met den bijstand uwer genade, U
de hoogst mogelijke voldoening te geven, door
alle menschelijk opzicht met voeten te treden,
en aan U op te offeren neigingen, vermaken,
gemakken, alles in één woord, wat mij ver-
hinderen kan volmaaktelijk aan U genoeg te
geven. Help mij, lieve Jezus, dit mijn voorne-
men zoo getrouw na te leven, dat van dezen
dag af al mijne gedachten, woorden en wer-
ken in alles overeenkomstig zijn aan uw god-
delijk welbehagen. O liefde van mijn God, wees
Gij het eenig voorwerp mijner liefde! En gij,
o Maria, mijne hoop, gij die alles vermoogt bij
God, verkrijg mij door uwe voorspraak de ge-
nade van tot aan mijnen dood toe getrouw te
blijven aan de liefde voor het goddelijk Hart
van Jezus. Amen.

SCHIETGEBED.

Liefdevol en getrouw Hart van Jezus, ont-

vlam mijn ellendig hart, opdat het brande voor U, gelijk Gij brandt voor mij.

GEESTELIJKE COMMUNIE.

Ik geloof, o lieve Jezus, dat Gij in het allerheiligste Sacrament tegenwoordig zijt. Ik bemin U, en verlang mij met U te vereenigen. Kom dan in mijn hart; ik omhels U; o verlaat mij nooit meer.

Aanbid hier Jezus eenige oogenblikken, als ware Hij werkelijk in uw hart tegenwoordig, en vraag Hem een of andere bijzondere genade zoo voor u zelven als voor anderen.

BEGROETING VAN MARIA.

O zondaar, roept de gelukzalige Bernardinus de Bustis uit, wanhoop niet, maar neem uwe toevlucht tot die verhevene Koningin, met het vaste vertrouwen van verhoord te zullen worden; gij zult haar vinden de handen vol barmhartigheid en genaden. Wees overtuigd, dat die medelijdende Koningin meer verlangt u goed te doen dan gij hare hulp verlangt. — Wees dan gegroet, eerbiedwaardige Koningin van vrede, allerheiligste Moeder Gods, bewerk door het allerheiligst Hart van Jezus, den Vorst des vredes, dat zijn toorn bedare, en Hij over ons in vrede heersche. Gedenk, o allergoedertierenste Maagd Maria, hoe het nooit gehoord is, dat iemand, die uwe voorspraak inriep, door U verlaten is geworden. Aangemoedigd door dit vertrouwen, snel ik tot U, Moeder des eeuwigen Woords, versmaad mijn gebeden niet, maar neem ze

genadig aan en verhoor ze, o goedertierene, o zoete Maagd Maria.

(300 dagen aflat. Pius IX. 23 Sept. 1846).

SCHIETGEBED.

Maria, Moeder Gods, bid Jezus voor mij.

GEBED.

Tot U, o allerheiligste en onbevleete Maagd en mijne Moeder Maria, tot U, de Moeder mijns Zaligmakers, de Koningin der wereld, de Voorspreekster, de Hoop en de Toevlucht der zondaars, neem ik, de ellendigste van allen, op dit oogenblik mijne toevlucht. Met den diepsten eerbied kniel ik voor U neder, o groote Koningin, en ik bedank U voor alle genaden, die Gij mij tot nog toe hebt verworven, en voornamelijk hiervoor, dat Gij mij van de hel, zoo dikwijls door mij verdiend, bevrijd hebt. Ik bemin U, mijne allerbeminnelijkste Meesteres, en om die liefde, beloof ik U altijd te zullen dienen en zooveel in mijn vermogen is te maken, dat ook anderen U beminnen en dienen. O Moeder der barmhartigheid! in U stel ik mijne hoop, al mijn behoud; neem mij aan, ik smEEK er U om, als uwen dienaar, en verberg mij onder uwen mantel. En daar Gij zoo machtig zijt bij God, bevrijd mij van alle bekoringen, of wel verkrijg voor mij de noodige krachten, om tot aan mijn dood toe die alle te overwinnen. Van U vraag ik eene ware liefde tot Jezus Christus; van U hoop ik de genade van eenen goeden dood te sterven. O geliefde Moeder, bij de liefde, welke Gij aan God toedraagt, smEEK

ik U, mij altijd uwen bijstand te verleenen, maar voornamelijk in de laatste oogenblikken van mijn leven. Verlaat mij niet, voordat Gij mij gelukzalig ziet in den hemel, waar ik U zegenen, en uwe barmhartigheden zal prijzen in alle eeuwigheid. Zoo hoop ik, zoo zij het! Amen.

(300 *dagen aflat*. Pius IX. 7 Sept. 1854.)

BEGROETING VAN DEN H. JOZEF.

H. Jozef, Beschermmer en Vader der maagden, aan wiens getrouwe bescherming Christus Jezus, de Onschuld zelve, en de Maagd der maagden, Maria, zijn toevertrouwd geweest, ik smEEK en bezweer u door Jezus en Maria, die twee allerdierbaarste panden, behoed mij voor alle onreinheid, en maak dat ik met een onbesmetten geest, een zuiver hart en een kuisch lichaam, Jezus en Maria te alle tijde allerzuiverst diene. Amen.

(100 *dagen aflat* eens per dag. Pius IX. 4 Febr. 1877.)

LITANIE

van het H. Hart van Jezus.

Heer, ontferm u onzer.
Christus, ontferm u onzer.
Heer, ontferm u onzer.
Christus, hoor ons.
Christus, verhoor ons.
God, hemelsche Vader, ontferm u onzer.
God, Zoon, Verlosser der wereld, ontferm u onzer.
God, Heilige Geest, ontferm u onzer.

Heilige Drievuldigheid, één God, ontferm u onzer.

Hart van Jezus, zelfstandig met het eeuwig

Woord vereenigd,

heiligdom der Godheid,

tempel der Heilige Drievuldigheid,

afgrond van wijsheid,

oceaan van goedheid,

troon van barmhartigheid,

onuitputtelijke schat,

van wiens volheid wij alles hebben ont-
vangen,

onze vrede en onze verzoening,

voorbeeld aller deugden,

oneindig minnend en oneindig bemin-
nens-
waardig,

oorsprong der levende wateren, die tot
het eeuwig leven springen.

voorwerp van het welbehagen des hemel-
schen Vaders,

verzoening voor onze zonden,

om ons met bitterheden vervuld,

in den hof van Olijven bedroefd tot den dood,
met smaad verzadigd,

door liefde gewond,

met eene lans doorstoken,

op het Kruis uitgeput door bloedverlies,

van droefheid verbrijzeld om onze zonden,

nog heden door ondankbaren in uw liefde-
sacrament onteerd,

toevlucht der zondaren,

sterkte der zwakken,

troost der bedroefden,

volharding der rechtvaardigen

zaligheid voor die in U hopen,

hoop der stervenden,

Hart van Jezus,

Ontferm u onzer,

Hart van Jezus, zoete steun voor allen, die U vereeren, ontferm u onzer.

Hart van Jezus, vreugde voor alle Heiligen, ontferm u onzer.

Hart van Jezus, ons toevluchtsoord in alle gevaren, ontferm u onzer.

Lam Gods, dat wegneemt de zonden der wereld, spaar ons Heer.

Lam Gods, dat wegneemt de zonden der wereld, verhoor ons Heer.

Lam Gods, dat wegneemt de zonden der wereld, ontferm U onzer.

Christus, hoor ons.

Christus, verhoor ons.

V. Jezus, zachtmoedig en ootmoedig van Harte,

R. Maak ons hart gelijkvormig aan het Uwe.

GEBED.

Heere Jezus! die, door eene nieuwe weldaad uwer genade, aan uwe Kerk de onuitsprekelijke rijkdommen van uw Hart hebt geopend, geef, dat wij aan dit aanbiddelijk Hart liefde voor liefde schenken, en door waardige eerbewijzingen den hoon herstellen, dien Het door de ondankbaarheid der menschen moet verduren. Gij die leeft en heerscht in alle eeuwen der eeuwen. Amen.

VII. Avondgebed.

Groote God! ik bedank U voor alle ontvangen weldaden, voor alle gunsten en genaden, welke Gij mij heden verleend hebt; en in het bijzonder, dat gij mij dezen dag bewaard hebt. Ik smEEK U, mij ook dezen nacht voor alle

kwaad te behoeden. Ik ga rusten, om U te behagen. Elke ademhaling geschiede, om U te beminnen, te prijzen en te dienen, gelijk de Heiligen in den hemel dit doen!

Kom Heilige Geest, verlicht mijn verstand, om mijne zonden, fouten en gebreken te kennen, welke ik heden begaan heb, en geef mij de genade, er een oprecht berouw over te hebben.

Onderzoek hier eenige oogenblikken uw geweten.

Daarna bidt men de acten van geloof, hoop, liefde 1) en berouw.

Kyrie, eleison.

Christe, eleison.

Kyrie, eleison.

Christe, audi nos.

Christe, exaudi nos.

Pater de cœlis Deus,
miserere nobis.

Fili Redemptor mundi
Deus,

Spiritus Sancte Deus,
Sancta Trinitas unus

Deus,
Sancta Maria, ora pro
nobis,

Sancta Dei Genitrix,
Sancta Virgo Virgi-
num,

Mater Christi,
Mater divinæ gratiæ,

Heer, ontferm U on-
zer. 2)

Christus, ontf. U onzer.

Heer, ontf. U onzer.

Christus, hoor ons.

Christus verhoor ons.

God, hemelsche Vader,
ontferm U onzer.

God, Zoon, Verlosser
der wereld,

God, H. Geest,
H. Drievuldigheid, één

God,
H. Maria, bid voor ons.

H. Moeder Gods,
H. Maagd der Maag-
den,

Moeder van Christus
Moeder der godde-
lijke genade,

1) Aan het bidden van deze drie acten is een aflaat verbonden van 7 jaar en 5 maal veertig dagen. (Bened. XIV. 11 Dec. 1764.)

2) 300 dagen aflaat telkens, als men deze Litanie bidt met een godvruchtig en rouwmoedig hart. (Pius VII. 30 Sept. 1817.)

Mater purissima, ora	Allderreinste Moeder, bid	
pro nobis.	voor ons.	
Mater castissima,	Allerzuiverste Moeder,	
Mater inviolata,	Ongeschonden Moeder,	
Mater intemerata,	Onbevleete Moeder,	
Mater amabilis,	Beminnelijke Moeder,	
Mater admirabilis,	Wonderbare Moeder,	
Mater Creatoris,	Moeder des Scheppers,	
Mater Salvatoris,	Moeder des Zaligmakers,	
Virgo prudentissima,	Allervoorzichtigste	
	Maagd,	
Virgo veneranda,	Eerwaardige Maagd,	
Virgo prædicanda,	Lofwaardige Maagd,	
Virgo potens,	Machtige Maagd,	
Virgo clemens,	Goedertierene Maagd,	
Virgo fidelis,	Getrouwe Maagd,	
Speculum justitiæ,	Spiegel der gerech-	
	tigheid,	
Sedes sapientiæ,	Zetel der wijsheid,	
Causa nostræ lætitiæ,	Oorzaak onzer blijd-	bid
	schap,	
	Geestelijk Vat,	voor ons.
Vas spirituale,	Eerwaardig Vat,	
Vas honorabile,	Uitstekend Vat van	
Vas insigne devotio-	devotie,	
nis,	Geheimzinnige Roos,	
Rosa mystica,	Toren van David,	
Turris Davidica,	Ivoren toren,	
Turris eburnea,	Gulden huis,	
Domus aurea,	Ark des verbonds,	
Fœderis arca,	Deur des hemels,	
Janua cœli,	Morgenster,	
Stella matutina,	Behoud der zieken	
Salus infirmorum,	Toevlucht der zon-	
Refugium peccato-	daars,	
rum,		

ora pro nobis.

Consolatrix afflictorum,
ora pro nobis.

Auxilium Christiano-
rum,

Regina Angelorum,
Regina Patriarcharum,

Regina Prophetarum,
Regina Apostolorum,
Regina Martyrum,

Regina Confessorum,
Regina Virginum,
Regina Sanctorum
omnium,

Regina sine labe ori-
ginali concepta,

Regina Sacratissima
Rosarii,

Agnus Dei, qui tollis
peccata mundi, parce
nobis, Domine.

Agnus Dei etc. exaudi
nos, Domine.

Agnus Dei etc. miserere
nobis.

Christe, audi nos.

Christe, exaudi nos.

ANT. Sub tuum præsi-
dium confugimus, sancta
Dei Genitrix, nostras
deprecationes ne despi-

Troosteres der bedruk-
ten, bid voor ons.

Hulp der Christenen,

Koningin der Engelen,
Koningin der Patri-
archen,

Koningin d. Profeten,
Koningin d. Apostelen

Koningin der Martelaren,

Koningin d. Belijders,
Koningin d. Maagden,

Koningin van alle Hei-
ligen,

Koningin zonder erf-
smet ontvangen,

Koningin van den al-
lerheiligsten Ro-
zenkrans,

Lam Gods, dat weg-
neemt de zonden der
wereld, spaar ons,
Heer.

Lam Gods, enz. verhoor
ons, Heer.

Lam Gods, enz. ontferm
U onzer,

Christus, hoor ons.

Christus, verhoor ons.

Onder uwe bescher-
ming nemen wij onze
toevlucht, o heilige Moe-
der Gods! verstoot onze

ora pro nobis.

bid voor ons.

cias in necessitatibus nostris, sed a periculis cunctis libera nos semper, Virgo gloriosa et benedicta.

v. Ora pro nobis, sancta Dei Genitrix.

R. Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

OREMUS.

Concede nos famulos tuos, quæsumus, Domine Deus, perpetua mentis et corporis sanitate gaudere, et gloriosa beatæ Mariæ semper Virginis intercessione, a præsentis liberari tristitia et æterna perfrui lætitia. Per Christum Dominum nostrum.

R. Amen.

gebeden niet in onzen nood, maar verlos ons altijd van alle gevaren, o glorieijke en gezegende Maagd.

v. Bid voor ons, o H. Moeder Gods.

R. Opdat wij waardig worden de beloften van Christus.

LAAT ONS BIDDEN.

Wij bidden U, o Heer onze God, geef dat wij, uwe dienaren, eene altyddurende gezondheid naar ziel en naar lichaam mogen genieten, en door de glorieijke voorspraak der gelukzalige Maria altijd Maagd, van de tegenwoordige droefheid bevrijd, tot de eeuwige vreugde mogen geraken. Door Christus onzen Heer. Amen.

GEBED OM EEN ZALIGEN DOOD.

O Maria, zonder vlek ontvangen, bid voor ons, die onze toevlucht tot U nemen; o toevlucht der zondaars, Moeder der stervenden, verlaat ons niet in het uur van onzen dood, maar verwerf ons eene volmaakte droefheid, een oprecht berouw en de vergiffenis onzer zonden. Verkrijg

ons ook, dat wij waardig de allerheiligste Teerspijze ontvangen en door het H. Sacrament des Oliesels versterkt worden, opdat wij ons eenmaal veilig kunnen vertoonen voor den troon van den rechtvaardigen, maar ook barmhartigen Rechter, die onze God en Verlosser is. Amen.

(100 dagen *aflaat* eens per dag. Pius IX. 11 Maart 1856).

Jezus, Maria en Jozef, ik geef U mijn hart, mijn ziel en mijn leven.

Jezus, Maria en Jozef, staat mij bij in mijn doodstrijd.

Jezus, Maria en Jozef, laat mij sterven in uw H. gezelschap.

(100 dagen *aflaat* voor ieder dezer drie schietgebeden. Pius VII. 28 April 1807.)

Bemind zij overal het H. Hart van Jezus!

Zoet Hart van Maria, wees mijne toevlucht.

H. Jozef, vriend van het H. Hart, bid voor ons.

De Heer gelieve ons te zegenen, tegen alle kwaad te beschermen en tot het eeuwige leven te geleiden, en dat de zielen der geloovigen door Gods barmhartigheid rusten in vrede. Amen:

Daarna bidt men gelijk des morgens de drie Wees gegroeten om de zuiverheid te bewaren, en maakt het kruisteecken met gewijd water. Leg u dan zedig te rusten en zeg tot u zelve:

Ik moet eens sterven, maar weet niet *wanneer*!

Ik moet eens sterven, maar weet niet *waar*!

Ik moet eens sterven, maar weet niet *hoe*!

Dit echter weet ik, dat, als 'k in doodzonde sterf, ik eeuwig verloren ben.

NOVENE

TER EERE VAN HET H. HART VAN JEZUS.

Door den H. Alphonsus Maria de Liguori.

.....

EERSTE DAG.

Het beminnelijk Hart van Jezus.

Wie zich in alles beminnelijk toont, doet zich noodzakelijk beminnen. O! zoo wij er op uit waren om al de schoone titels te kennen, die Jezus Christus kan doen gelden, om bemind te worden, we zouden allen in de gelukkige noodzakelijkheid verkeerren van Hem lief te hebben. Inderdaad, welk hart is er onder alle harten te vinden, dat beminnenswaardiger is dan Jezus' Harte? dat Hart zoo rein, zoo heilig, zoo vol van liefde voor God en voor ons. Immers al zijne verlangens hebben geen ander voorwerp, dan de eere Gods en ons welzijn. Ziedaar dat Hart, waarin God al zijn genoegen, al zijn behagen vindt. In dat Hart tronen alle volmaaktheden, alle deugden: een allervurigste liefde, tegelijk met de diepst mogelijke nederigheid en hoogachting voor God, zijn Vader; eene algeheele beschaming over onze zonden, waarmede Hij beladen is, gevoegd bij een volslagen vertrouwen van den teederminnendsten Zoon; een allergrootste afschuw van onze zonden, gepaard met een levendig medelijdensgevoel voor onze ellenden; eene allerhevigste smart te zamen gaande met eene volmaakte gelijkvormigheid aan den goddelijken wil. In Jezus vindt men dus alles, wat maar beminnenswaardig is.

Eenigen worden tot liefde jegens anderen getrokken door schoonheid, sommigen door onschuld, anderen door liefalligheid, wederom anderen door godsdienstigheid. Gesteld nu, dat er een persoon bestond, in wien al deze en nog andere volmaakheden vereenigd zijn, wie zou zoo iemand niet liefhebben? Zoo wij wisten, dat er ergens een buitengewoon schoon, nederig, liefallig, godsdienstig, liefdevol, jegens een ieder zachtzinnig vorst leefde, een vorst, die weldoet aan die hem kwaad doet, wij zouden hem liefhebben en ons zelve niet kunnen weerhouden hem te beminnen, ook zonder hem te kennen of van hem gekend te zijn, en al hadden wij ook niets met hem te maken. En Jezus Christus dan, die al deze deugden in zich vereenigt en alle in een volmaakten graad, en die ons zoo teeder bemint, hoe is 't mogelijk, dat Hij door de menschen slechts weinig bemind wordt, en dat Hij niet het eenige voorwerp onzer liefde is?

O God, terwijl Jezus alleen beminnenswaardig is, en ons zoovele blijken heeft gegeven van de liefde, die Hij ons toedraagt, schijnt het als ware Hij ten onzen opzichte in de droevige onmogelijkheid van zich door ons te doen beminnen, als ware Hij onze liefde niet genoegzaam waardig! Ziedaar wat de Rosa's van Lima, de Catharina's van Genua, de Teresia's, de Maria Magdalena's van Pazzi tranen deed weenen. Deze ondankbaarheid der menschen overwegende, riepen zij al weenend uit: »De liefde wordt niet bemind, de liefde wordt niet bemind!»

Verzuchtingen en Gebeden.

Mijn beminnelijke Verlosser, welk beminnenswaardiger voorwerp kon uw eeuwige Vader mij buiten U gebieden lief te hebben? Gij zijt de schoonheid van het paradijs, Gij zijt de liefde uws Vaders, in uw Hart hebben alle deugden hare woonplaats. O beminnelijk Hart van mijn Jezus, Gij hebt wel de liefde aller harten verdiend. Arm en ongelukkig het hart, dat U niet lief heeft! Zoo ongelukkig, o God, was

mijn hart gedurende al dien tijd, dat het U niet beminde. Maar ik wil niet langer zoo ongelukkig wezen. Ik bemin U, o mijn Jezus, en wil U immer beminnen.

In vroegere dagen, o Heer, heb ik U vergeten; en wat toef ik thans? Zal ik wellicht wachten, totdat Gij wegens mijne ondankbaarheid U verplicht vindt, mij volslagen te vergeten en aan mijn lot over te laten? Neen, mijn dierbare Zaligmaker, neen, laat het niet toe. Gij zijt het voorwerp der liefde van een God, en Gij zoudt niet het voorwerp zijn der liefde eens ellendigen zondaars, gelijk ik ben, die door U zoozeer met goedheden overladen en bemind is geworden? O schoone vlammen, die daar brandt in het minnend Hart van mijn Jezus, welaan ontsteekt gij in mijn arm hart dat heilig en zalig vuur, dat Jezus uit den hemel op de aarde is komen ontsteken. Verteert en vernietigt al de onreine genegenheden, die in mijn hart wonen en het beletten geheel aan Hem te zijn. Geef, mijn God, dat het niet leve, dan om U alleen lief te hebben, U alleen, mijn dierbare Zaligmaker. Heb ik U een tijd lang miskend, weet thans, dat Gij mijne eenige liefde zijt Ik bemin U, ik bemin U, ik bemin U, en geen ander dan U wil ik beminnen. Mijn geliefde Heer, och weiger niet een hart aan te nemen, dat U beminnen wil, een hart, dat een tijd lang U verdriet heeft aangedaan. Het zij U eene glorie, aan de engelen een hart te toonen dat van liefde voor U gloeit, nadat het U een tijd lang heeft gevluht en versmaad.

Allerheiligste Maagd Maria, mijne hoop, help mij. Bid Jezus, dat Hij mij door zijne genade zoo make, als Hij mij wenscht te zien.

TWEEDE DAG.

Het minnend Hart van Jezus.

O mochten wij de liefde begrijpen, die in Jezus' Harte voor ons brandt! Zoozeer heeft Hij ons liefgehad, dat indien alle menschen, alle engelen en alle

heiligen al hunne krachten vereenigden, zij niet het duizendste deel der liefde, die Jezus ons toedraagt, bereiken zouden. Hij bemint ons mateloos, meer dan wij ons zelve beminnen. Hij heeft ons bemind tot overmaat toe. En inderdaad, is er wel grootere overmaat van liefde, dan dat een God sterft voor zijne schepselen? Hij heeft ons bemind tot de uiterste mogelijkheid: »*Na de zijnen geliefd te hebben — heeft Hij hen ten uiterste liefgehad*''¹⁾

Immers, na ons eerst van alle eeuwigheid bemind te hebben, zoodat er niet een oogenblik in de eeuwigheid geweest is, dat die God niet aan ons gedacht en niet elk onzer bemind heeft — »*met eeuwige liefde heb ik u bemind*''²⁾ — is Hij te onzer liefde nog mensch geworden, heeft Hij zich om onzentwille een smartvol leven en den kruisdood gekozen. Hij heeft ons derhalve meer bemind dan zijne eer, meer dan zijne rust, ja meer dan zijn leven. Hij heeft trouwens alles ten offer gebracht, om ons te doen zien, welke liefde Hij ons toedraagt. Is dat niet eene overmaat van liefde, die in alle eeuwigheid de engelen en het paradijs verbaasd doet staan? Deze liefde heeft Hem er nog toe gebracht, met ons in het Allerh. Sacrament te blijven als op een troon van liefde. Immers dáár is Hij aanwezig onder de gedaante van een weinig brood, opgesloten in eene ciborie, waar Hij van al zijne majesteit schijnt ontdaan te wezen, zonder beweging en zonder het gebruik der zinnen. Geene andere bezigheid schijnt Hij dus daar te hebben, dan de menschen te beminnen. De liefde maakt, dat men de aanhoudende tegenwoordigheid der geliefde personen verlangt te genieten. Welnu, deze liefde en dit verlangen maakt, dat Jezus Christus met ons in het Allerh. Sacrament blijft. Slechts drie en dertig jaren onder de menschen hier op aarde verkeerd te hebben, was onzen minnenden Heer een te korte tijd. Om dan zijn wensch te bevredigen van immer met ons te zijn, achtte Hij het noodig, het

1) Joa. 13, 1. 2; Jerem, 31. 3.

grootste van al zijne wonderen te wrochten, de instelling namelijk van het H. Sacrament des Altaars.

Maar hoe! het verlossingswerk was reeds voltooid, reeds waren de menschen met God verzoend: waartoe diende het, dat Jezus in dit Sacrament op aarde bleef? O! omdat Hij zich niet van ons scheiden kan, en Hij verklaart, dat Hij onder ons zijn genoegen vindt: daarom blijft Hij dáár.

Die liefde heeft Hem nog bewogen, om zich tot voedsel onzer zielen te maken, om zich met ons te vereenigen en zijn Hart met onze harten te vereenzelvigen. »*Die mijn vleesch eet en mijn bloed drinkt blijft in Mij en Ik in hem.*” ¹⁾ O wonderwerk! O overmaat der goddelijke liefde! »Indien er iets was, dat mij omtrent het geheim van het H. Sacrament aan het wankelen zou kunnen brengen, zeide een dienaar Gods ²⁾, het zou niet de twijfel wezen, hoe brood vleesch wordt, of hoe Jezus op meerdere plaatsen tegenwoordig is, of hoe Hij in zoo kleine ruimte geheel en al bevat wordt — want ik zou antwoorden, dat God alles kan; maar vraag ik mij zelve af, hoe Hij er toe gekomen is uit liefde tot den mensch zich-zelve tot voedsel te geven, dan weet ik alleen te antwoorden, dat het eene geloofswaarheid is, die mijn verstand te boven gaat, en dat men de liefde van Jezus niet begrijpen kan.” O liefde van Jezus, doe U van de menschen kennen en doe U beminnen!

Verzuchtingen en Gebeden.

O aanbiddelijk Hart van mijn Jezus, Hart, dat van liefde tot de menschen vervoerd zijt; Hart, dat opzettelijk geschapen zijt, om de menschen te beminnen! hoe is 't mogelijk, dat Gij bij de menschen zoo weinig wederliefde vindt, zoozeer versmaad wordt? Mij ellendige, die ook een dier ondankbaren ben geweest die U niet heb weten te beminnen! Vergeef mij, mijn Jezus, die groote zonde van U niet bemind te hebben,

1) Jaa. 6, 57. 2) La Colon.b. S. 20.

U, die zoo beminnelijk zijt en mij zoozeer hebt liefgehad, dat Gij, om mij te verplichten U te beminnen niet meer doen kondet. Ik besef, daar ik een tijd lang aan uwe liefde heb verzaakt, dat ik verdienen zou veroordeeld te worden om U niet meer te kunnen beminnen. Maar neen, mijn dierbare Zaligmaker, geef mij liever alle andere straf, niet deze. Verleen mij de genade U te beminnen, en straf mij dan zooals Gij wilt. Doch hoe kan ik vreezen, dat Gij mij die straf zult opleggen, terwijl ik hoor, hoe Gij voortgaat mij het zoet, het dierbaar gebod aan te bevelen van U, mijn Heer en God, lief te hebben? »Gij zult den Heer uwen God beminnen uit geheel uw hart¹⁾.» Ja, mijn God, Gij wilt van mij bemind worden en ik wil U beminnen, ik wil zelfs niemand anders beminnen dan U, die mij zoo zeer bemind hebt. O liefde van mijn Jezus, Gij zijt mijne liefde. O van liefde gloeiend Hart van Jezus, ontvlam ook mijn hart. Gedoog niet, dat ik in het vervolg zelfs een oogenblik behoefte te leven, beroofd van uwe liefde. Doe mij liever sterven, vernietig mij. Laat de wereld van zulk een schromelijke ondankbaarheid geen getuige zijn, dat ik, die zoozeer van U bemind word, na zoo vele genaden en verlichtingen van U ontvangen te hebben, opnieuw er toe overga uwe liefde te versmaden. Neen, mijn Jezus, gedoog dit niet. Ik hoop bij het bloed, dat Gij voor mij vergoten hebt, dat ik U altoos zal beminnen, en ook Gij altoos mij beminnen zult; dat die liefde tusschen mij en U in eeuwigheid niet meer onderbroken zal worden.

O Maria, moeder der schoone liefde, gij, die Jezus zoozeer wenscht bemind te zien, bind en strengel mij vast aan uwen Zoon, maar strengel mij zoo vast, dat ik mij nooit meer van Hem gescheiden zie.

1) Matth. 22, 37.

DERDE DAG.

Het Hart van Jezus begeerig bemind te worden.

Jezus heeft ons niet noodig. Met of zonder onze liefde is Hij even rijk en machtig; en toch, zegt de H. Thomas, ¹⁾ omdat Jezus Christus ons bemint, verlangt Hij zoozeer onze liefde, als ware de mensch zijn God, en als hing zijn geluk van dat des menschen af. De H. Man Job stond hierover verbaasd en zeide: »Wat is de mensch, dat Gij hem verheerlijkt? Of waarom stelt Gij uw hart op hem?» ²⁾ Welhoe? Een God verlangt en zoekt met zulken aandrang de liefde van een worm? — Zoo God ons alleen hadde toegelaten Hem te beminnen, dit ware reeds eene groote gunst geweest. Een onderdaan, die tot zijn koning zou zeggen: Heer, ik bemin U, — zou doorgaan voor een vermetele. Maar wat zou men zeggen, zoo de koning aan zijn onderdaan zeide: Ik wil, dat gij mij bemint? — De vorsten dezer aarde dalen zoo laag niet af. Maar Jezus, die de Koning des hemels is, Hij is het, die met zooveel nadruk om onze liefde vraagt: »Gij zult den Heer, uwen God, beminnen uit geheel uw hart.» Met den grootsten aandrang vraagt Hij ons Hart. »Mijn zoon, schenk mij uw hart». ³⁾ En wordt Hij ooit uit eene ziel weggedreven, dan vertrekt Hij niet, maar plaatst zich buiten aan de deur des harten, en roept en klopt aan om binnen te komen, »Ik sla aan de deur en klopt aan.» ⁴⁾ Hij smeekt haar hem open te doen, terwijl Hij haar zuster en bruid noemt: »Open mij, mijne zuster, mijne bruid.» ⁵⁾ Kortom, Hij vindt er zijn lust in zich door ons bemind te zien. Hij is gansch getroost, wanneer eene ziel Hem zegt en Hem dikwerf herhaalt: »Mijn God ! mijn God ! ik bemin U.» Dit alles is het gevolg der groote liefde, welke Hij ons toedraagt. Wie be-

1) Opsc. 63 c. 7. 2) Job 7, 17. 3) Prov. 26. 4) Apoc. 3. 20
5) Cantic 5 2, 4, 8.

mint, verlangt noodzakelijk bemind te worden. Het hart vraagt het hart: de liefde zoekt liefde. »Daarom alleen, zegt de H. Bernardus, bemint God, opdat Hij bemind worde.» ¹⁾ Reeds vroeger had God zelf dit gezegd: »Wat vraagt de Heer, uw God, anders van u, tenzij dat gij Hem liefhebt?» ²⁾ Daarom doet Hij ons beseffen, dat Hij die herder is, die, na zijn verdwaald schaap te hebben weergevonden, allen samenroept om zich met Hem te troosten: »Verblijdt u met mij, want ik heb mijn verloren schaap wedergevonden» ³⁾ Hij doet ons begripen, dat Hij die Vader is, die, wanneer een verloren zoon aan zijne voeten wederkeert, dezen niet slechts vergiffenis schenkt, maar teederlijk omhelst. Hij verklaart ons, dat al wie Hem niet bemint ter dood veroordeeld blijft: »Wie niet bemint, blijft in den dood» ⁴⁾ Maar al wie Hem lief heeft, houdt Hij bij zich en neemt Hij aan tot den zijne: »Wie in de liefde blijft, blijft in God en God in hem» ⁵⁾

Zullen nu zoo vele smekingën, zoo vele aansporingen, zoo vele bedreigingen en beloften ons niet doen besluiten een God te beminnen, die zoo zeer wenscht van ons bemind te worden?

Verzuchtingen en Gebeden.

Mijn dierbare Verlosser, zal ik U met den H. Augustinus zeggen, Gij gebiedt mij U te beminnen. en Gij dreigt mij met de hel, zoo ik U niet bemin; maar kan mij wel eene vervaarlijker hel, eene grootere ongenade treffen, dan van uwe liefde beroofd te zijn? Wilt Gij mij derhalve vrees aanjagen, bedreig mij dan slechts, dat ik leven zal zonder U te beminnen: deze bedreiging alleen zal mij meer doen schrikken dan duizend hellen. Zoo de verdoemden, o mijn God, te midden der helsche vlamen van uwe liefde konden gloeien, de hel zou een paradijs worden. Konden daarentegen de zaligen in den hemel U niet bemin-

¹⁾ Cant. 4, 83. ²⁾ Deut. 10, 12. ³⁾ Luc. 15, 6, 41. ⁴⁾ 1. Joa. 3, 14. ⁵⁾ Joa. 4, 16.

nen, het paradijs zou eene hel worden. Aldus sprak de H. Augustinus.

Ik weet wel, mijn beminde Heer, dat ik om mijne zonden verdiende, van uwe genade beroofd te worden en hierdoor veroordeeld, om U niet meer te kunnen beminnen. Maar ik hoor, dat Gij voortgaat mij te gebieden, dat ik U beminne. Ook voel ik in mij een groot verlangen om U lief te hebben. Dit mijn verlangen is eene gaaf uwer genade. Gij zelf geeft mij dit. Geef mij nu ook nog de kracht, om het uit te voeren, en maak, dat ik U in waarheid en uit ganscher harte voortaan zegge en immer herhale: Mijn God: ik bemin U, ik bemin U, ik bemin U. Gij verlangt mijne liefde, ik verlang de uwe.

Vergeet dus, o mijn Jezus, alle leed, dat ik U voorheen heb aangedaan. Laten wij elkander steeds beminnen. Ik zal U niet loslaten; laat ook Gij mij niet los. Gij zult mij altoos beminnen; ook ik zal U altoos beminnen. Mijn dierbare Zaligmaker, uwe verdiensten zijn mijne hoop. Ach, doe U altoos beminnen en doe U veel beminnen van een zondaar, die U veel heeft beleedigd.

Onbevleete Maagd Maria, help mij, bid Jezus voor mij.

VIERDE DAG.

Het bedroefde Hart van Jezus.

Onmogelijk te overwegen, hoezeer hier op aarde het Hart van Jezus te onzer liefde is bedroefd geweest, zonder medelijden met hetzelfde te gevoelen. Hij zelf heeft ons te kennen gegeven, dat zijn Hart door zulke droefheid gedrukt werd, dat deze alleen voldoende zou geweest zijn, om Hem het leven te benemen, en van loutere smart te doen sterven, hadde de kracht zijner Godheid niet door een mirakel den dood belet: »*Mijne ziel is bedroefd tot den dood toe*» ¹⁾ de grootste smart, die zoozeer het Hart van Jezus pijnigde, was evenwel niet het zien der foltering en der verguizingen, welke Hem de menschen be-

¹⁾ Marc. 14. 34.

reidden, maar het zien hunner ondankbaarheid voor zijne matelooze liefde. Hij voorzag duidelijk al de zonden, die wij begaan zouden, na zoo vele smarten en een zoo bitteren en smaadvollen dood. Hij voorzag in 't bijzonder de schromelijke beleedigingen, die de menschen zijn aanbiddelijk Hart, dat Hij ons ten bewijze zijner toegenegenheid in het allerheiligste Sacrament naliet, zouden aandoen. O God! en wat al onteeringen heeft Jezus Christus in dit Sacrament der liefde van wege de menschen moeten verduren! Deze heeft Hem met voeten vertrapt; gene op een vuilnishoop geworpen; een ander is er toe gekomen er eene hulde van te brengen aan den duivel. En evenwel weerhoudt het gezicht van al die versmadingen Hem niet, ons dit groot onderpand zijner liefde te laten. Hij haat de zonde met een oneindigen haat. Maar zijne liefde jegens ons schijnt den haat, dien Hij der zonde toedraagt, in Hem overmeesterd te hebben. Immers Hij getroost zich al die heiligschennissen toe te laten, liever dan de zielen, die Hem liefhebben, van deze goddelijke spijs te berooven. En dit alles zal nog niet voldoende zijn, om ons te doen besluiten een Hart te beminnen, dat ons dermate heeft liefgehad? Of heeft wellicht Jezus Christus er nog niet genoeg voor gedaan, om onze liefde voor zich te verdienen? Zullen wij nog ondankbaar genoeg zijn, om Jezus op de altaren alleen te laten, gelijk de meeste menschen doen! Zullen wij ons niet veeleer bij die weinige vrome zielen aansluiten, die Hem weten op prijs te stellen en van liefde wegsmelten, meer nog dan de waskaarsen, die rondom de heilige ciboriën branden? Jezus' Hart is daar brandende van liefde jegens ons, en wij zouden in Jezus' tegenwoordigheid niet branden van liefde jegens Hem?

Verzuchtingen en Gebeden

O mijn aanbiddelijke en dierbare Jezus, zie hier aan uwe voeten dengen, die uw allerminzaamst Hart al te zeer bedroefd heeft. O God, hoe heb ik

dat Hart, hetwelk mij zoozeer heeft bemind, en niets gespaard heeft, om zich van mij te doen beminnen, zóó kunnen kwellen! Doch troost U, durf ik U zeggen, mijn Zaligmaker. Weet, dat mijn hart, door uwe genade van uwe liefde getroffen, zulk een spijt gevoelt over het vedriet U aangedaan, dat het van droefheid zou willen sterven. O, wie geeft mij, mijn Jezus, eene smart over mijne zonden gelijk aan die, welke Gij tijdens uw leven er over hadt! Eeuwige Vader, ik offer U het leed en den afschuw, die uw Zoon over mijne zonden heeft gevoeld, en smeeke U door dezelve mij zulk een groot leedwezen te geven over de beledigingen, die ik U heb aangedaan, dat ik daardoor immer in droefheid en smart b'ijve leven, steeds indachtig, hoe ik een tijd lang uwe vriendschap versmaad heb. En Gij, mijn Jezus, geef mij van heden af zulk een afschuw van de zonde, dat deze mij zelfs de kleinste fouten doe verfoeien, aangespoord door de gedachte, dat zij U mishagen, U die niet verdient beledigd te worden, noch weinig, noch veel, maar die veeleer eene eindelooze liefde verdient. Mijn geliefde Heer, ik verfoei thans alles, wat U mishaaft, en wil voortaan niets beminnen dan U alleen en datgene, wat Gij bemint. Help mij, geef mij kracht; geef mij de genade U, o mijn Jezus, aan te roepen en deze bede steeds te blijven herhalen: Mijn Jezus, geef mij uwe liefde, geef mij uwe liefde, geef mij uwe liefde.

En gij, allerheiligste Maagd Maria, verkrijg mij de genade van U steeds aan te roepen en U te zeggen: Mijne Moeder, doe mij Jezus Christus beminnen!

VIJFDE DAG

Het medelijdend Hart van Jezus.

Waar zullen wij ooit een hart kunnen vinden, dat meer medelijdend en teeder is, dat grooter mededogen met onze ellenden heeft dan het Hart van Jezus? Dat medelijden deed Hem uit den hemel op aarde dalen. Dit deed Hem zeggen, dat Hij die goede herder was, gekomen om zijn leven te geven tot redding

zijner schapen. Om ons zondaren vergiffenis te verwerven, heeft Hij zich niet ontzien, en zichzelf op het Kruis ten offer gebracht, ten einde door zijn lijden de straf te voldoen, die ons toekwam. Dat medelijden, dat gevoel van erbarming doet Hem nu nog zeggen: » *Waarom wilt gij sterven, huis van Israël? Keert terug en leeft.* » 1) Menschen, zegt Hij, mijne arme kinderen, waarom wilt gij u verdoemen, door van Mij weg te vluchten? Ziet gij niet, dat, zoo gij u van Mij verwijdert, gij den eeuwigen dood te gemoet loopt? Ik wil u niet verdoemd zien. Wanhoopt niet; keert terug, zoo dikwijls gij terugkeeren wilt, en gij zult het leven wedervinden: » *Keert terug en leeft.* » Dat medelijden doet Hem nog zeggen, dat Hij die liefdevolle Vader is, die ofschoon Hij zich van zijn zoon versmaad ziet, dezen, wanneer hij rouwmoedig wederkeert, niet verstooten kan, maar teeder omhelst, zonder nog aan al de ontvangen beledigingen te denken: » *Ik zal aan al deszelfs ongerechtigheden niet meer denken.* » 2) Zoo handelen de menschen niet. Vergeven zij ook al, zij bewaren desniettemin de herinnering aan de ontvangen belediging, en voelen zich aangespoord tot wraak. En wreken zij zich niet, wijl zij God vreezen, zij worden toch immer een grooten tegenzin gewaar, om met die personen, welke hun eenigen smaad hebben toegevoegd, om te gaan en te onderhandelen. Ach mijn Jezus, Gij vergeeft niet slechts aan de rouwmoedige zondaars, maar Gij weigert zelfs niet, U geheel aan hen te schenken gedurende dit leven in de H. Communie, en later in het ander leven in den hemel, door de mededeeling uwer glorie, zonder er den minsten weerzin in te gevoelen, diezelfde ziel, welke U beledigd heeft, gedurende de gansche eeuwigheid te blijven omhelzen. Waar dan, o mijn dierbare Zaligmaker, zou men een beminnenswaardiger en medelijdender hart kunnen vinden dan het Uwe?

1) Ezech. 18, 31. 2) Ezech. 18, 22.

Verzuchtingen en Gebeden.

Medelijdend Hart van mijn Jezus, erbarm U mijner, »Allerzoetste Jezus, ontferm U mijner» (*Jesu dulcissime, miserere mei.*) Ik zeg het thans, maar geef mij de genade, het U altoos te zeggen: »Allerzoetste Jezus, ontferm U mijner.» Ook vooraleer ik U beleedigde, o mijn Verlosser, verdiende ik gewis niet ééne der vele genaden, die Gij mij geschonken hebt. Gij toch hebt mij geschapen en mij zoovele verlichtingen gegeven, en dat alles zonder mijne verdiensten. Doch sedert ik U beleedigde, heb ik niet alleen geene gunsten verdiend, maar ik verdiende van U verlaten te worden; ik verdiende de hel. Uw medelijden heeft bewerkt, dat Gij mij afgewasschen en mij ten tijde, dat ik in uwe ongenade was, het leven gespaard hebt. Uw medelijden heeft mij verlicht en tot vergiffenis uitgenoodigd, heeft mij droefheid over mijne zonden geschonken, alsook het verlangen om U te beminnen — en thans vertrouw ik, mij door uwe barmhartigheid in uwe genade te bevinden. Houd niet op, o mijn Jezus, mij uwe barmhartigheid te blijven bewijzen. De barmhartigheid, die ik U vraag, is, dat Gij mij het licht en de kracht verleent van U niet meer ondankbaar te wezen. Neen, mijne Liefde, ik betuig niet te verdienen, dat Gij mij opnieuw vergeeft, zoo ik U wederom den rug zou keeren. Dit te vergen zou eene laatdunkendheid wezen, die U belletten zou, mij nog ooit barmhartigheid te toonen. Maar ook welke barmhartigheid zou ik nog van U te hopen hebben, indien ik, opnieuw ondankbaar wordende, uwe vriendschap ging versmaden en mij van U scheidde? Neen, mijn Jezus, ik bemin U en wil U altoos beminnen. Ziehier de barmhartigheid, welke ik van U verhoop en afsmeek: »Gedoog niet, dat ik van U gescheiden worde, gedoog niet, dat ik van U gescheiden worde.» (*Ne permittas me separari a Te; ne permittas me separari a Te.*) Ook U smee ik hierom, Maria mijne Moeder, gedoog niet, dat ik mij nog ooit van mijnen God scheid.

ZESDE DAG.

Het milddadig Hart van Jezus.

Het is eigen aan personen, die van natuur goedhartig zijn, dat zij allen zouden willen tevreden stellen, vooral de meest behoeftigen en bedroefden. Doch waar zal men ooit iemand vinden, beter van harte dan Jezus Christus? Hij is immers de eidelooze goedheid, en heeft diensvolgens een allervurigst verlangen ons zijne rijkdommen mede te deelen. »*Bij Mij zijn de rijkdommen..., om hen, die Mij liefhebben, te verrijken.*” ¹⁾ Het was om ons rijk te maken, zegt de Apostel, dat Hij zich arm heeft gemaakt: »*Terwijl Hij rijk was, is Hij om uwentwil arm geworden, opdat gij door zijne armoede rijk zoudt wezen.*” ²⁾ Tot datzelfde doel heeft Hij onder ons willen blijven in het Allerh. Sacrament, waar Hij te allen tijde aanwezig is, de handen vol genaden, (zoo toch zag Hem Pater Alvarez) om ze aan allen, die Hem komen bezoeken, uit te deelen. Daarom ook nog geeft Hij zich zelve geheel aan ons in de H. Communie. Hij doet ons hierdoor verstaan, dat, wijl Hij zelfs geheel zich zelve geeft, Hij zijne goederen onmogelijk weigeren kan: »*Hoe heeft Hij ons ook niet alles met Hem geschonken?*” ³⁾ In Jezus' Harte vinden wij derhalve alle goed, alle genaden, die wij verlangen. »*Gij zijt in alles rijk geworden in Hem ... zoodat u niets ontbreekt in eenige genade,*” ⁴⁾ Bedenken we verder wel, dat alle genaden, die we ontvangen hebben: verlossing, roeping, licht, vergiffenis, hulp om aan de bekoringen het hoofd te bieden, gelatenheid in tegenspoed, dat wij dat alles verschuldigd zijn aan het Hart van Jezus. Inderdaad zoo is het: want zonder zijn bijstand waren wij niet in staat het minste goed te doen: »*Zonder Mij kunt gij niets doen.*” ⁵⁾ En zoo gij voorheen nog niet meer genaden

1) Prov. 8. 18. 2) II Cor. 8. 9. 3) Rom. 8. 32. 4) I Cor. 1. 3.
5) Joa. 15. 4.

ontvangen hebt, zegt de Heer, wijt het Mij niet, maar wijt het u zelve, daar gij verzuimd hebt Mij dezelve te vragen: »Tot nu toe hebt gij nog om niets gebeden. . . . bidt en gij zult verkrijgen.» 1) O hoe rijk en vrijgevig is het Hart van Jezus jegens iedereen, die tot Hem om hulp gaat! »Rijk voor allen, die Hem aanroepen.» 2) O wat al bewijzen van barmhartigheid ontvangen niet die zielen, welke er op uit zijn hulp te vragen aan Jezus Christus! zooals David zeide: »Want Gij, Heer, zijt zoetaardig en zachtzinnig en vol barmhartigheid jegens allen, die U aanroepen » 3) Laten we ons dus altoos tot dit Hart wenden; laten we met vertrouwen vragen, en we zullen alles verkrijgen.

Verzuchtingen en Gebeden.

Ach, mijn Jezus, Gij hebt niet geaarzeld uw bloed en leven voor mij prijs te geven, en ik zou aarzelen U mijn ellendig hart te schenken? Neen, mijn dierbare Verlosser, ik offer het U gansch, ik schenk U geheel mijn wil. Aanvaard denzelven en beschik er over naar uw welgevallen. Ik heb niets, en vermag ook niets; ik heb alleen dit hart, mij door U geschonken, en waarvan mij niemand berooven kan. Mijne goederen, mijn bloed, mijn leven kan men mij ontnemen, maar niet dit hart. Met dit hart kan ik U liefhebben; met dit hart wil ik U liefhebben. Welaan, o mijn God, leer mij mijzelven geheel verloochen. Leer mij, wat ik doen moet, om tot uwe zuivere liefde te geraken, waartoe uwe goedheid mij het verlangen heeft ingegeven. Ik voel in mij een vastbesloten wil, om U te behagen; maar van U verwacht ik en smee ik den bijstand af om dat besluit uit te voeren. Aan U de taak, o minnend Hart van Jezus, mijn arm hart, dat U vroeger zoo ondankbaar en door eigen schuld van uwe liefde

1) Joa. 26, 14. 2) Rom, 10, 12. 3) Ps. 85, 5.

verstoken was, geheel tot het uwe te maken. Geef, dat dit mijn hart geheel gloeien moge voor U, gelijk het uwe gloeit voor mij; geef, dat mijn wil geheel met den uwen vereenigd zij, zoodat ik slechts datgene wille, wat Gij wilt, en van stonde aan uw heilige wil de regel worde van al mijne handelingen, van al mijne gedachten, van al mijne verlangens. Ik hoop, Heer, dat Gij mij uwe genade niet weigeren zult, om mijn besluit, dat ik heden voor uwe voeten maak ten uitvoer te brengen, het besluit namelijk van alles, wat Gij omtrent mij en mijne belangen beschikken zult, zoowel tijdens mijn leven als bij mijn sterven, in vrede aan te nemen. Zalig gij, o onbevleete Maria, gij wier hart immer en in alles met Jezus' Hart overeenstemde! Verwerf mij, mijne Moeder, dat ik voortaan niets anders wille noch wensche, dan wat Jezus wil en gij wilt.

ZEVENDE DAG.

Het dankbaar Hart van Jezus.

Zóó dankbaar is het Hart van Jezus, dat Hij aan ieder onzer werken hoe klein ook, wanneer Hij ziet, dat wij het te zijner liefde verrichten, aan het geringste woordje te zijner eer gesproken, aan iedere vrijwillige gedachte, die Hem genoeg geeft, eene eigene belooning schenkt. Het is zelfs zoo dankbaar, dat Hij altoos honderd voor één geeft: »*Hij zal honderdvoudig ontvangen.*” ¹⁾ Wanneer de menschen dankbaar zijn en eenige hun bewezen weldaad vergelden, zoo vergelden zij slechts éénmaal. Zij maken zich, gelijk men pleegt te zeggen, van de verplichting af, en denken er vervolgens niet meer aan.

Zoo handelt Jezus Christus niet met ons. Elke goede daad, die wij verrichten, om Hem genoeg te doen, beloont Hij niet alleen honderdvoudig in dit leven, maar in 't ander leven beloont Hij ze nog oneindige

1) Math. 19, 29.

malen ieder oogenblik, gedurende de geheele eeuwigheid. En wie zal dan zorgeloos genoeg zijn, om niet alles te doen, wat hij kan, ten einde dit zoo dankbaar Hart tevreden te stellen? Maar, o God, hoe leggen er zich de menschen op toe, om Jezus Christus genoeg te geven? Laat ik beter zeggen: hoe kunnen wij toch zoo ondankbaar zijn ten opzichte van dezen onzen Zaligmaker? Hadde Hij slechts een enkelen druppel bloeds vergoten, een enkelen traan voor onze zaligheid gestort, dan zelfs zouden wij aan Hem oneindige verplichtingen hebben. Immers die bloeddruppel, die traan zelfs, zou bij God van oneindige waarde zijn geweest, voldoende om ons alle soorten van genaden te doen erlangen. Doch Jezus heeft al de oogenblikken zijns levens voor ons willen besteden, heeft ons al zijne verdiensten willen schenken, al zijne smarten en versmadingen, al zijn bloed en zelfs zijn leven. Wij hebben derhalve niet slechts ééne, maar ontelbare verplichtingen om Hem te beminnen. Helaas! wij zijn zelfs dankbaar jegens dieren. Een hond, die ons eenig teeken van genegenheid geeft, dwingt ons als het ware hem te beminnen. Hoe kunnen wij dan zóó ondankbaar wezen jegens God? De weldaden van dezen God schijnen ten aanzien der menschen van natuur te veranderen en mishandelingen te worden, daar zij in plaats van dankbaarheid en liefde, niets anders te weeg brengen dan beledigingen en versmadingen. Verlicht deze ondankbaren, o Heer, opdat zij de liefde erkennen, die Gij hun toedraagt.

Verzuchtingen en gebeden.

O mijn geliefde Jezus, ziehier den ondankbare aan uwe voeten. Ik ben wel erkentelijk geweest jegens de schepselen! doch jegens U alleen ben ik ondankbaar geweest, jegens U, zeg ik, die voor mij gestorven zijt, en niets meer doen kondet, om mij te verplichten U lief te hebben. Wat mij troost en bemoedigt is, dat ik te doen heb met een oneindig:

goed en vergevensgezind Hart, dat openlijk verklaart al de beleedigingen eens zondaars, die berouw heeft en bemint, te zullen vergeten.

Mijn dierbare Jezus, weleer heb ik U beleedigd en versmaad. Maar thans bemin ik U boven alles, meer dan mij zelven. Zeg mij, wat gij van mij wilt: ik ben ten volle bereid het met de hulp uwer genade te doen. Ik geloof, dat Gij mij geschapen hebt, dat Gij te mijner liefde uw bloed en uw leven hebt gegeven. Ik geloof nog, dat Gij voor mij U zelven in het Allerh. Sacrament hebt nagelaten. Ik dank U, mijne Liefde! O gedoog niet, dat ik ondanks zoo vele weldaden en blijken uwer liefde, later nog ooit ondankbaar worde. Bind en hecht mij vast aan uw Hart, en laat niet toe, dat ik in het leven, hetwelk mij overblijft, U nog ooit misnoegen en verdriet veroorzake. Genoeg, mijn Jezus, heb ik U beleedigd, thans wil ik U beminnen. Och! konden mijn vorige jaren eens wederkeeren! Maar neen, die keeren niet weder, en het leven, dat mij over blijft, zal kort van duur zijn. Doch kort of lang, mijn God, den tijd, die mij over blijft, wil ik gansch besteden, om U te beminnen, U, mijn opperste Goed, die eene eeuwige en oneindige liefde verdient.

Maria, mijne Moeder, duld niet, dat ik nog ooit ondankbaar zij jegens uwen Zoon; bid Jezus voor mij.

ACHTSTE DAG.

Het versmade Hart van Jezus.

Er bestaat geen grooter smart voor een hart dat bemint, dan zijne liefde versmaad te zien. Die smart is des te grooter, wanneer de bewijzen, die men van zijne liefde gegeven heeft, groot geweest zijn, en eene groote ondankbaarheid daar tegenover staat. Laat alle menschen aan al hunne bezittingen vaarwel zeggen en in eene wildernis gaan leven, zich voeden met kruiden, op den blooten grond slapen, door boetplegingen zich uitmergelen en eindelijk zich om het leven laten brengen voor Jezus Christus:

welke wedervergelding zou dit wezen voor de smarten, het bloed, het leven, dat de eeuwige Zoon van God te hunner liefde heeft veil gehad? Zouden we ons ook ieder oogenblik ter dood laten brengen, we zouden voorwaar niet eens voor het kleinste deeltje de liefde terug betalen, die Jezus Christus ons bewezen heeft met zich aan ons in het Allerh. Sacrament te schenken. Een God verbergt zich dáár onder de gedaante van een weinig brood, en maakt zich het voedsel van zijn eigen schepsel!

Maar, o God, welke vergelding en erkentelijkheid betuigen de menschen aan Jezus Christus? Ja, welke? Mishandelingen, versmading zijner geboden en zijner leer, zulke onteeringen, dat zij hunnen vijand, hunnen slaaf of den grootsten ellendeling der aarde dusdanige niet zouden aandoen. En zouden wij nu aan al die mishandelingen, die Jezus Christus ontvangen heeft en nog dagelijks ontvangt, zonder hartzeer kunnen denken? Moeten wij niet trachten door onze liefde de onmetelijke liefde van zijn goddelijk Hart te betalen, van dat Hart, dat in het Allerh. Sacrament nog altijd van dezelfde liefde jegens ons brandt, dat nog altijd verlangt, ons zijne goederen mede te deelen en zich zelf geheel aan ons te geven, dat nog altijd bereid is ons op te nemen, zoo dikwijls als wij daar heen gaan! »*Hem, die tot Mij komt, zal Ik niet buiten werpen.*» ¹⁾ Wij zijn er gewoon aan geworden te hooren spreken van schepping, van menschwording, van verlossing, van Jezus in een stal geboren, van Jezus aan het kruis gestorven. O God, wisten wij, dat een ander mensch ons ook slechts ééne enkele dezer weldaden bewezen had, wij zouden ons niet kunnen weerhouden hem lief te hebben. Op God alleen schijnt (om zoo te spreken) het droevig lot te drukken, dat, ofschoon Hij niets onbeproefd heeft gelaten, om zich van de menschen te doen beminnen, Hij er niet in slagen kan. Ja, in plaats van bemind te worden, ziet Hij zich versmaad en verstooten.

1) Joa, 6, 37.

De oorzaak van dit alles is, dat de menschen de liefde van hunnen God uit het oog verliezen.

Verzuchtingen en Gebeden.

O Hart van mijn Jezus, afgrond van barmhartigheid en liefde, hoe komt het, dat ik bij het zien der goedheid, die Gij mij betoond hebt, en mijner ondankbaarheid, niet sterf en niet van smart verga? Gij, mijn Zaligmaker, na mij het bestaan te hebben geschonken, hebt mij nog al uw bloed en uw leven gegeven, en U te mijner liefde overgeleverd aan de versmadingen en den dood. Hiermede nog niet tevreden, hebt Gij het middel uitgevonden, om U zelven dagelijks voor mij in de H. Mis te slachtofferen, U vrijwillig blootstellend aan de onteeringen, die Gij in dit Sacrament van liefde zoudt moeten ondergaan, en die Gij vooruit gekend hebt O God, hoe kan ik mij herrinneren zoo ondankbaar jegens U te zijn, zonder van schaamte te sterven? Maak een einde, o Heer, aan mijne ondankbaarheden door mijn hart met uwe liefde te treffen en mij geheel den uwe te maken. Hierinner U het bloed en de tranen, die Gij voor mij vergoten hebt, en vergeef mij. Ach, laat deze uwe zoo groote smarten voor mij niet verloren zijn! Ofschoon Gij zaagt, hoe ondankbaar ik was en hoe zeer uwe liefde onwaardig, hebt Gij toch niet opgehouden mij lief te hebben, al beminde ik U ook niet, en al verlangde ik zelfs niet eens door U bemind te worden. Hoeveel meer dus moet ik nu niet op uwe liefde vertrouwen, nu ik niets anders wil noch wensch dan U te beminnen en van U bemind te worden! Welaan, bevredig dezen mijnen wensch ten volle, of laat ik juister spreken, bevredig uwen wensch; want Gij zelf hebt dien ingegeven. Geef, dat deze dag de dag mijner algeheele bekeering zij, zoodat ik beginne U te beminnen, om nimmer meer op te houden U, opperste Goed, lief te hebben. Geef, dat ik in alles aan mij zelven sterve, om voor U alleen te leven, en altoos van liefde tot U te branden;

O Maria, uw hart was dat zalig altaar, waarop het vuur der goddelijke liefde aanhoudend brandde. Mijne dierbare Moeder, maak mij aan U gelijk. Vraag deze genade voor mij aan uwen Zoon, die er genoeg in heeft U te eeren, door U niets te weigeren, van al wat gij Hem vraagt.

NEGENDE DAG.

Het getrouwe Hart van Jezus.

O hoe getrouw is het schoone Hart van Jezus Christus jegens hen, die Hij tot zijne heilige liefde roept! »*Hij, die u geroepen heeft, is getrouw en zal het ook doen.*» ¹⁾ Gods getrouwheid wekt in ons het vertrouwen op van alles te verhoplen, al verdienen we ook niets. Zoo wij God uit ons hart mochten verdreven hebben, laten wij Hem de deur wederom openen, en Hij zal terstond weder binnen komen, volgens zijne eigene belofte, »*Zoo iemand .. mij de deur zal openen, Ik zal tot hem inkomen, en met hem maaltijd houden.*» ²⁾ Indien wij genaden verlangen, laten wij ze dan in Jezus' naam aan God vragen, en Jezus heeft ons beloofd, dat wij ze verkrijgen zullen: »*Indien gij den Vader om iets in mijnen naam zult bidden, Hij zal het u geven.*» ³⁾ Zijn we bekoord, laten we op zijne verdiensten vertrouwen, en Hij zal niet dulden, dat onze vijanden ons boven onze krachten bevechten: »*God nu is getrouw en Hij zal niet toelaten, dat gij beproefd wordt boven uw vermogen.*» ⁴⁾ O, wat is men er beter aan toe met God dan met de menschen! Hoe vaak beloven niet de menschen, en doen zij hun woord niet gestand, ofwel omdat zij liegen bij 't beloven, ofwel omdat zij na hnnne belofte van wil veranderen! »*God is niet gelijk de mensch, (zegt de H. Geest) dat Hij zou liegen, noch gelijk de zoon des menschen, dat Hij veranderen zou.*» ⁵⁾ God kan aan

¹⁾ Thess. 6, 24. ²⁾ Apoc. 3, 20. ³⁾ Joa. 16, 23. ⁴⁾ 1 Cor. 10, 13. ⁵⁾ Num 23, 19.

zijne gedane beloften niet ontrouw wezen, dewijl Hij niet liegen kan, als zijnde de Waarheid zelve. Hij kan evenmin van wil veranderen, omdat alles, wat Hij wil, rechtvaardig en juist is. Hij heeft dan beloofd een ieder, die tot Hem komt, op te nemen, hulp te verleenen aan een ieder, die ze Hem vraagt, te beminnen al wie Hem bemint: en nu zou Hij dit niet doen? »Hij heeft dan gesproken. en Hij zou het niet doen?» ¹⁾ O waren wij God trouw, gelijk Hij ons trouw is! Wij, hoe menigmaal hebben wij Hem vroeger beloofd, Hem toe te behooren, Hem te dienen en te beminnen! En later hebben wij Hem verraden, ons aan zijn dienst onttrokken, en ons zelve als slaven aan den duivel verkocht. Laten wij Hem derhalve smeeke, ons de kracht te geven van Hem in het toekomende getrouw te zijn. O wat zullen we gelukkig zijn, zoo wij Jezus Christus in de weinige zaken, die Hij ons gebiedt te doen, getrouw blijven! Ook Hij zal getrouw zijn door ons boven alle maat te beloonen, en ons doen hooren, wat Hij zijnen trouwen dienaren beloofd heeft: »*Zeer wel, gij goede en getrouwe diens! knecht, omdat gij over weinig getrouw zijt geweest, zal ik u over veel stellen: ga in tot de vreugde des Heeren*» ²⁾

Verzuchtingen en Gebeden.

Mijn dierbare Verlosser, o ware ik U trouw gebleven, gelijk Gij trouw geweest zijt jegens mij! Zoo menigmaal ik U mijn hart geopend hebt, zijt Gij binnengetreden, om mij te vergeven en in uwe genade op te nemen. Zoo vaak ik tot U riep, zijt Gij komen aansnellen, om mij te helpen. Gij zijt getrouw geweest jegens mij; maar ik, ik ben al te ontrouw jegens U geweest. Ik heb U beloofd U te dienen, en heb daarna onnoemelijke malen U den rug toegekeerd. Ik heb U mijne liefde beloofd, en die later zoo menigwerf geweigerd, alsof Gij, mijn God, die

1) Num. 23. 19. 2) Math. 25, 23.

mij geschapen en verlost hebt, minder verdient bemind te worden dan de schepselen en mijne elendige voldoeningen, om welke ik U verlaten heb. Mijn Jezus, vergeef mij. Ik erken mijne ondankbaarheid en verfoei ze. Ik erken, dat Gij de oneindige goedheid zijt, die eene oneindige liefde verdient, vooral van mij, dien Gij in weerwil der vele beëdigingen, die ik U heb aangedaan, zoozeer bemind hebt. Wee mij, zoo ik verdoemd ga! De genaden, welke Gij mij geschonken en de blijken van bijzondere genegenheid, die Gij mij gegeven hebt, ze zouden, o God, de hel mijner hel wezen. O neen, mijne Liefde, erbarm U mijner. Gedoog niet, dat ik U opnieuw verlate, en dan in de hel, waartoe ik verdienen zou gedoemd te worden, moete voortgaan door beledigingen en haat de liefde te betalen, die Gij mij hebt toegedragen. Welaan, liefdevol en getrouw Hart van Jezus, ontvlam mij voor U, gelijk Gij brandt voor mij. Mij dunkt, mijn Jezus, dat ik U thans bemin, maar ik bemin U weinig. Geef, dat ik U veel beminne en U tot mijn dood getrouw zij. Deze genade vraag ik U, tegelijk met de genade van die steeds te blijven verzoeken. Laat mij sterven, alvorens ik U opnieuw verraden zou.

O Maria, mijne moeder, help mij om uw Zoon getrouw te zijn.

GEESTELIJKE LIEDEREN
DER AARTSBROEDERSCHAP. ¹⁾

N° 1.

LIED DER EEREWACHT:

(Melodie. *Kommt herab, ihr Himmelsfürsten.*) 2)

Daalt omlaag, gij vredeseng'len,
Die de blijde boodschap bracht;
Wilt met ons uw tonen meng'len,
Zingt het lied der Eerewacht,
Laat het met ons, stervelingen,
Luide door de wolken dringen:
Hart van Jezus, Hart zoo zoet,
Wees gedankt, bemind, gegroet!

Allerreinste Seraphijnen,
Die het god'lijk Hart zoo mint:
En gij, vuurge Cherubijnen,
Die daar uwe ruste vindt,
Doet voor ons den juichtoon rijzen,
Leert ons toch de Liefde prijzen:
Hart van Jezus, Hart zoo zoet,
Wees gedankt, bemind, gegroet!

Ja, uw lof zal eeuwig schallen,
God'lijk en beminlijk Hart!
Wat ons ook ten deel zal vallen,
Eer of schande, vreugd' of smart,
Met het heir der hemelingen
Blijven wij het eeuwig zingen:
Hart van Jezus, Hart zoo zoet,
Wees gedankt, bemind, gegroet;

1) Z. H. Paus Pius VII verleende bij Rescript van 16 Jan. 1817, om de geloovigen aan te sporen geestelijke liederen te zingen en ze van wereldsche af te houden: *Een aflat van één jaar* aan hen, die anderen tot het zingen daarvan aanzetten.

Een aflat van 100 dagen aan hen, die ze zelf met berouwvol hart zingen.

2) De melodiën dezer liederen zijn verkrijgbaar aan den hoofdzetel der Aartsbroederschap, Kapel in 't Zand, Roermond.

N° 2.

LIJDENSLIED.

(Melodie: *O Haupt voll Blut und Wunden*).

O Hart, om onze zonden
Zoo uiterst diep gehoond,
O Hart zoo vol van wonden,
Met doornen wreed omkroond;
U komen wij *vereeren*,
U, godlijk Hart vol smart;
Bemind, o lieve Jezus,
Zij steeds uw heilig Hart!

O Hart, op 't kruis doorstoken
Uit louter liefdegloed,
Dat, ééns voor ons gebroken,
Sinds reinigt door uw bloed;
U komen wij *bedanken*,
Voor zooveel liefdesmart:
Bemind, o lieve Jezus,
Zij steeds uw heilig Hart!

O Hart, nog steeds vergeten
Door zielen zonder tal,
Nog steeds vanééngereten
Door veler zondeval;
U komen wij *vertroosten*
Voor zooveel smaad en smart:
Bemind, o lieve Jezus,
Zij steeds uw heilig Hart!

N° 3.

DE BRON DER LIEFDE.

Sterv'ling, vindt gij hier beneden
De echte bron der liefde niet;
O dan kwaamt gij haar niet zoeken,
Waar zij overvloedig vliet.
Let slechts op de bitt're smarte
In uw Jezus' god'lijk Harte,
En de liefde stroomt u tegen,
Als een uitgestorte regen.

Zie dat Hart; het is doorstoken
Door een wreede scherpe lans;
Doornen kwamen het omkronen,
Saamgevlochten tot een krans.
Zie het kruis daar boven zweven,
Door de vlammen gansch omgeven.
Waarom al die hartewonden?
Christen, 't is om uwe zonden!

Sterv'ling, zoudt gij nu niet minnen,
Als gij 't Hart van Jezus ziet?
Zal uw hart niet voor Hem kloppen,
Daar zijn Hart slechts liefde u biedt?
Ja mijn Jezus, mijne Liefde,
Dien 'k voorheen, helaas, zoo griede,
U wil 'k eeuwig, eeuwig minnen,
'k Schenk U hart en ziel en zinnen.

N° 4.

Vertaling van »COR ARCA» etc. Zie bladz. 28.

O Hart, o Ark van 't nieuw verbond,
Waar slaafsche vrees geen toegang vond,
Waar slechts vergeving is bereid,
Genaden en barmhartigheid!

De liefde gaf den wreeden stoot,
Die U doorwondend opensloot,
Opdat de onzichtb're liefdewond
Bij ons ook haar vereering vond.

Wie mint Hem, die zóó mint, niet weêr?
Wie, die verlost werd, mint niet teer,
En kiest niet eeuwig in dat Hart
Zijn woonplaats uit in vreugde en smart?

Eer zij den Vader en den Zoon,
Als ook den Heil'gen Geest geboôn,
Aan wie is macht en majesteit
En heerschappij in eeuwigheid!
Amen.

Nº 5.

LIEFDEZANG.

Melodie : { Maria's Beeld te midden , of
Kommt laszt uns fröhlich singen.

Wie kan uw Hart genaken,
O Jezus, eind'loos zoet,
En voelt zich niet doorblaken
Van goddelijken gloed?
Och leer ons dan beminnen,
En heersch in hart en zinnen,
O Jezus, o Jezus, Jezus, heersch in ons!

Gij biedt in de open wonde,
O Hart, een toevluchtsoord,
Ofschoon de lans der zonde
Nog immer U doorboort.
Och leer ons dan beminnen,
En heersch in hart en zinnen,
O Jezus, o Jezus, Jezus, heersch in ons!

Uw liefde blijft steeds boeien,
Schoon ze ook geen liefde vindt;
Zij blijft steeds sterker gloeien,
En smeekt, dat men bemint.
Och leer ons dan beminnen,
En heersch in hart en zinnen,
O Jezus, o Jezus, Jezus, heersch in ons!

N° 6.

JEZUS LIEFDE VOOR DE ZIELEN.

(Naar den H. Alphonsus.)

O God, wat is de mensch gelukkig,
Die sterven mag van liefdesmart
Voor Jezus, die in liefde en schoonheid
Elk andre liefde en schoonheid tart.

Uit liefde voor zijn arme schepselen
Neemt Jezus alle vormen aan,
Om ze aan zijn god'lijk Hart te boeien,
En in één liefdeband te slaan.

Hij, 't god'lijk Woord, daalt neer op aarde,
En ziet als Kind het levenslicht:
De Liefde komt om liefde smeeken,
Zoet schreiend als een hulp'loos wicht.

Dan als een arme en schoone Jong'ling,
Neemt Hij een needrig handwerk aan,
Vindt in een lage werkmanswoning,
Hard zwoegend, zijn gering bestaan.

Ten laatste toont Hij zich aan allen,
Als oproerling, geboeid, gesard;
En eindigt zoo zijn pijnlijk leven,
Gedompeld in een zee van smart.

Nu onder schijn van brood verborgen,
Breidt Hij nog steeds zijn armen uit
Naar ied're ziel, die tot Hem ijlend,
Hem volgen wil als zijne bruid.

O zwijg dan, zwijg, gij valsche wereld,
Verwacht geen liefde meer van mij!
Een ander heeft mijn hart veroverd.
Meer minlijk, meer getrouw dan gij!

N° 7.

KERSTLIED

TER EERE

VAN HET H. HART VAN JEZUS.

(Melodie: *Heiligste Nacht.*)

Heiligste nacht! heiligste nacht!
Duisternis wijkt hier, en liefelijk glanzend
Straalt van den hemel een licht in zijn pracht;
Eng'len verschijnen, verkonden den vrede,
Vrede op de wereld den menschen gebracht.
Komt dan, o Christenen, komt dan met spoed,
Brengt met de herders aan Jezus uw groet!
Jezus, uw God en Heer,
Daalde als Kindje neer,
Komt dan met spoed!

Liefderijk Hart! Liefderijk Hart!
Gij, het geluk en de vreugde des hemels,
Schijnt zoo veracht in dit goddelijk Kind.
Liefde tot ons heeft zoo diep U vernederd,
Wees dan, o Hart, van ons allen bemind!
Goddelijk Kindje, vol lijden, vol smart,
Wat roept Gij luide: geef mij toch uw hart!
Zie dan, o lieve Heer
Kindje, zoo goed en teer,
Hier is mijn hart!

Goddelijk Hart! Goddelijk Hart!
'k Breng bij uw kribje mijn needrige gaven
Van een rouwmoedig en liefderijk hart;
Jezus, U min ik, 'k verzaak aan de zonden,
U slechts mijn liefde bij vreugde, bij smart!
Hart van mijn Jezus, dat mij zoo bemint,
Hier voor ons kloppend in 't hulp'looze Kind:
'k Min niemand meer, o neen,
Gij zijt mijn deel alleen,
Ik blijf uw kind!

N° 8.

ZEGEZANG.

Voor Jezus' Harte zinge
Mijn ziele vol geneugt ;
Door alle wolken dringe
De luide toon der vreugd !

Refrein : Geëerd ten allen tijde ,
Zij Jezus' heilig Hart !
Dat alle hart zich wijde
Aan 't Hart vol liefde en smart !

O Hart voor mij gebroken
Uit louter liefdepijn ,
Om mijne schuld doorstoken ,
Wilt Gij mijn Redder zijn.

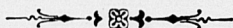
Refrein : Geëerd , enz.

Uit de open liefdewonde
Sprong water , heilig bloed ;
Hoe rijk stroomt sinds die stonde
Ons Uw genadenvloed !

Refrein : Geëerd , enz.

Heer Jezus ééne bede ,
Slechts ééne , gun ze mij ;
Ruim mij een zoete stede
In uw doorboorde zij.

Refrein : Geëerd , enz.

INHOUD.

	Bladz.
<i>Doel, Oorsprong en Voortgang der Eerewacht</i> . . .	3
<i>Pauselijke Breve van de verheffing der Eerewacht van het H. Hart, bestaande in de Kapel in 't Zand te Roermond, tot Aartsbroederschap</i> . . .	7
<i>Statuten der Aartsbroederschap</i>	9
<i>Aflaten, waarmede de Aartsbroederschap verrijkt is</i>	13
<i>Bijzondere gebeden en oefeningen der Eerewacht</i> . . .	16
I. De Inschrijving in de Eerewacht	16
II. Het Wachtuur	18
III. Heiliging van den eersten Vrijdag (of Zondag) der maand	23
Morgenoefening	23
Avondoeffening	28
IV. Bezoek aan het Beeld van het H. Hart van Jezus	38
V. Novene ter eere van het H. Hart	40
VI. De maand Juni	40
VII. Voorbereiding tot het feest van het H. Hart	41
VIII. Feest van het H. Hart	42
<i>Algemeene gebeden en oefeningen voor de leden der Eerewacht</i>	44
I. Morgenoefening	44
II. Oefeningen door den dag	49
III. Gebeden onder de H. Mis	52

	Bladz.
IV. Biechtgebeden.	71
V. Gebeden vóór en na de Communie . .	75
VI. Gebeden gedurende het Lof en bij een be- zoek aan het allerheiligste Sacrament en aan de H. Maagd	86
Litanie van het H. Hart van Jezus. . .	92
VII. Avondgebed	94
<i>Novene ter eere van het H. Hart van Jezus</i> . .	100
Eerste dag. Het beminnelijk Hart van Jezus .	100
Tweede dag. Het minnend Hart van Jezus .	102
Derde dag. Het Hart van Jezus begeerig be- mind te worden	106
Vierde dag. Het bedroefde Hart van Jezus. .	108
Vijfde dag. Het medelijdend Hart van Jezus. .	110
Zesde dag. Het milddadig Hart van Jezus. .	113
Zevende dag. Het dankbaar Hart van Jezus. .	115
Achtste dag. Het versmade Hart van Jezus. .	117
Negende dag. Het getrouwe Hart van Jezus .	120
<i>Geestelijke liederen der Eerewacht</i>	123

